

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 279

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 aprilie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
161.	— Lege privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	2-60
238.	— Decret pentru promulgarea Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	60
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr.147 din 16 aprilie 2003 cu privire la constituționalitatea dispozițiilor Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	61-64

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CARTEA I**Reglementări generale pentru prevenirea și combaterea corupției****TITLUL I****Transparența informațiilor referitoare la obligațiile bugetare restante**

Art. 1. — (1) În vederea descurajării acumulării de ariete bugetare de către contribuabili, persoane juridice, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Casa Națională de Asigurări de Sănătate și autoritățile administrației publice locale, după caz, au obligația de a aduce la cunoștința publică lista contribuabililor, cu excepția microîntreprinderilor, astfel cum sunt definite prin Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, cu modificările ulterioare, care înregistrează obligații restante la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul Fondului național unic pentru asigurări sociale de sănătate și la bugetele locale, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare, totalul obligațiilor bugetare datorate în anii fiscali precedenți în care s-au înregistrat obligații restante, cuantumul obligațiilor restante, precum și modalitatea de colectare a acestora aplicată de organele competente ale autorităților publice sus-menționate.

(2) Lista contribuabililor și informațiile prevăzute la alin. (1) se aduc la cunoștința publică pe pagina proprie de Internet a fiecăreia dintre instituțiile și autoritățile publice respective sau prin alte mijloace, după caz.

Art. 2. — Înainte de a fi aduse la cunoștința publică, sumele reprezentând obligații bugetare restante vor fi notificate debitorilor de către organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și ale autorităților administrației publice locale, după caz, unde aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe. În cazul contribuabililor cu sucursale și puncte de lucru, notificarea se face contribuabililor persoane juridice atât pentru activitatea proprie, cât și pentru cea a sucursalelor și a punctelor de lucru.

Art. 3. — (1) Actualizarea listei debitorilor și a obligațiilor restante înregistrate de către aceștia se face trimestrial, până în ultima zi a primei luni din trimestrul următor celui de raportare.

(2) În termen de 15 zile de la achitarea integrală a obligațiilor datorate Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, Casei Naționale

de Asigurări de Sănătate și autorităților administrației publice locale, după caz, fiecare creditor bugetar operează modificările la fiecare debitor care și-a achitat aceste obligații.

Art. 4. — (1) Prevederile prezentului titlu nu se aplică persoanelor juridice în privința cărora a fost declanșată procedura reorganizării judiciare și a falimentului, reglementată de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Obligațiile bugetare stabilite prin titluri de creanță împotriva cărora contribuabilul a exercitat căile de atac prevăzute de lege nu sunt făcute publice până la soluționarea căilor de atac.

Art. 5. — (1) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice are obligația de a comunica Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și autorităților administrației publice locale lista contribuabililor mari cărora li se aplică prevederile prezentului titlu.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi va fi publicată lista contribuabililor mari care înregistrează obligații bugetare restante la 31 decembrie 2002. Pentru obligațiile bugetare restante înregistrate la aceeași dată de către ceilalți contribuabili, lista va fi publicată în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Ministerul Administrației Publice emit instrucțiuni de aplicare.

TITLUL II**Transparența în administrarea informațiilor și serviciilor publice prin mijloace electronice****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 6. — (1) Prezentul titlu stabilește obiectivele, principiile, termenii și condițiile de utilizare a procedurii electronice de acces la informațiile și serviciile publice și furnizarea acestora, precum și regulile generale de asigurare, prin mijloace electronice, a transparenței informațiilor și serviciilor publice ca parte integrantă a reformei administrației publice.

(2) Autoritățile administrației publice vor furniza informațiile și serviciile publice prin mijloace electronice concomitent cu procedurile tradiționale.

Art. 7. — Obiectivele prezentului titlu sunt următoarele:

- a) reducerea cheltuielilor publice, combaterea birocrăției și a corupției la nivelul instituțiilor publice;
- b) creșterea gradului de transparență a modului de utilizare și administrare a fondurilor publice;
- c) îmbunătățirea accesului la informații și servicii publice în conformitate cu legislația privind protecția datelor cu caracter personal și liberul acces la informațiile de interes public;
- d) eliminarea contactului direct între funcționarul de la ghișeu și cetățean sau agentul economic;
- e) furnizarea de informații și servicii publice de calitate prin intermediul mijloacelor electronice;
- f) întărirea capacității administrative a instituțiilor publice de a-și îndeplini rolul și obiectivele și de a asigura furnizarea, într-o manieră transparentă, de informații și servicii publice;
- g) promovarea colaborării dintre instituțiile publice pentru furnizarea de servicii publice prin mijloace electronice;
- h) redefinirea relației între cetățean și administrația publică, respectiv între mediul de afaceri și administrația publică, în sensul facilitării accesului acestora la serviciile și informațiile publice, prin intermediul tehnologiei informației;
- i) promovarea utilizării Internetului și a tehnologiilor de vârf în cadrul instituțiilor publice.

Art. 8. — (1) Principiile care stau la baza furnizării de informații și servicii publice prin mijloace electronice sunt:

- a) transparența în furnizarea de informații și servicii publice;
- b) accesul egal, nediscriminatoriu, la informații și servicii publice, inclusiv pentru persoanele cu handicap;
- c) eficiența utilizării fondurilor publice;
- d) confidențialitatea, respectiv garantarea protejării secretului datelor cu caracter personal;
- e) garantarea disponibilității informațiilor și a serviciilor publice.

(2) Autoritățile administrației publice au obligația să asigure respectarea principiilor prevăzute la alin. (1) în relația cu persoanele fizice sau juridice interesate să utilizeze procedura electronică pentru accesul la informații și servicii publice, precum și pentru schimbul de informații.

Art. 9. — (1) Prin prezentul titlu se înființează Sistemul Electronic Național ca sistem informatic de utilitate publică, în scopul asigurării accesului la informații publice și furnizării de servicii publice către persoane fizice și juridice.

(2) Operatorii Sistemului Electronic Național sunt:

- a) Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației din subordinea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, pentru „Sistemul e-guvernare“;
- b) Ministerul Administrației Publice, pentru „Sistemul e-administrație“;
- c) autoritatea stabilită de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în condițiile aprobate de acesta, pentru Sistemul de apărare și siguranță națională.

(3) Operatorii vor lua măsurile necesare pentru dezvoltarea Sistemului Electronic Național și vor asigura acțiunile de promovare a acestuia.

(4) Operatorii vor utiliza standarde și proceduri de securitate care să asigure un grad ridicat de fiabilitate și siguranță a operațiunilor desfășurate în cadrul Sistemului Electronic Național, în acord cu practicile internaționale în domeniu.

Art. 10. — În cadrul Sistemului Electronic Național pot participa și alte persoane fizice sau juridice, precum bănci, notari publici, experți, în condițiile legii.

Art. 11. — În sensul prezentului titlu, următorii termeni se definesc astfel:

a) *guvernare electronică* este utilizarea de către autoritățile administrației publice centrale a aplicațiilor bazate pe tehnologia informației, în scopul:

1. îmbunătățirii accesului la informațiile și serviciile publice ale autorităților administrației publice centrale;
2. eliminării procedurilor birocratice și simplificării metodelor de lucru;
3. îmbunătățirii schimbului de informații și servicii între autoritățile administrației publice centrale;
4. îmbunătățirii calității serviciilor publice la nivelul administrației publice centrale;

b) *administrație electronică* este utilizarea de către autoritățile administrației publice locale a aplicațiilor bazate pe tehnologia informației, în scopul:

1. îmbunătățirii accesului și furnizării informațiilor și serviciilor publice ale autorităților administrației publice locale către cetățeni;
2. eliminării procedurilor birocratice și simplificării metodelor de lucru;
3. îmbunătățirii schimbului de informații între componentele autorităților administrației publice locale;
4. îmbunătățirii eficacității, eficienței și calității serviciilor publice la nivelul autorităților administrației publice locale;

c) *portalul pentru acces la servicii de guvernare electronică și la formulare administrative în format electronic ale administrației publice centrale* este sistemul informatic de utilitate publică, accesibil prin Internet la adresa www.e-guvernare.ro, denumit în continuare „Sistem e-guvernare“;

d) *portalul pentru acces la servicii de administrație electronică și la formulare administrative în format electronic ale administrației publice locale* este sistemul informatic de utilitate publică, accesibil prin Internet la adresa www.e-administrație.ro, denumit în continuare „Sistem e-administrație“;

e) *Sistemul Electronic Național* este ansamblul unitar alcătuit din „Sistemul e-guvernare“ și „Sistemul e-administrație“, accesibil prin Internet la adresa www.e-guvernare.ro;

f) *procedura electronică* este modalitatea prin care o persoană fizică sau juridică beneficiază de facilitățile tehnice oferite de Sistemul Electronic Național;

g) *interacțiunea unidirecțională* este procedura electronică prin care destinatarii informațiilor publice și beneficiarii serviciilor publice au acces la formulare administrative, pe care le pot vizualiza, completa și tipări în vederea depunerii sau transmiterii acestora către autoritățile administrației publice prin mijloace tradiționale;

h) *interacțiunea bidirecțională* este procedura electronică prin care destinatarii informațiilor publice și beneficiarii serviciilor publice au acces la formulare administrative, pe care le pot vizualiza, completa și trimite către autoritățile administrației publice prin mijloace electronice;

i) *interoperabilitatea* este capacitatea sistemelor informatice, produselor-program, aplicațiilor sau serviciilor accesibile prin Sistemul Electronic Național de a comunica și schimba informații într-o modalitate efektivă și compatibilă.

Art. 12. — (1) Serviciile publice de bază ce vor fi furnizate prin intermediul mijloacelor electronice sunt:

a) declararea, notificarea și efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice privind taxele și impozitele datorate de către persoane fizice și juridice la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul Fondului național unic pentru asigurări sociale de sănătate și la bugetele locale;

b) servicii de căutare a unui loc de muncă prin intermediul agențiilor de ocupare a forței de muncă, precum: evidența locurilor de muncă, evidența șomerilor, completarea cererilor pentru găsirea unui loc de muncă, notificarea cu privire la locurile de muncă disponibile;

c) servicii privind obținerea de autorizații sau certificate, precum: completarea cererilor pentru obținerea certificatelor

de urbanism, obținerea autorizațiilor de construcție sau de desființare, completarea și transmiterea electronică a documentelor necesare eliberării autorizațiilor și certificatelor, efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice de plată, programarea în vederea eliberării autorizațiilor sau a certificatelor;

d) servicii privind obținerea de licențe de funcționare, precum: completarea cererilor pentru obținerea de licențe, completarea și transmiterea electronică a documentelor necesare eliberării licențelor, efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice de plată, programarea în vederea eliberării licențelor;

e) servicii privind obținerea de permise legate de mediu, precum: completarea cererilor pentru obținerea permiselor legate de mediu, efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice de plată;

f) servicii privind achizițiile publice efectuate prin mijloace electronice, inclusiv efectuarea de plăți prin mijloace electronice de plată;

g) servicii privind înregistrarea unui comerciant sau efectuarea de mențiuni în registrul comerțului, precum: transmiterea cererii de înregistrare în registrul comerțului, transmiterea electronică a statutului, a contractului de societate sau a altor documente, rezervarea denumirii, programarea în vederea eliberării autorizațiilor legale;

h) servicii în legătură cu evidența informatizată a persoanei, precum: completarea cererilor de eliberare a pașapoartelor, cărților de identitate și a permiselor de conducere, notificarea schimbării domiciliului sau reședinței, transmiterea electronică a documentelor, efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice de plată, programarea în vederea eliberării unor astfel de documente, declararea furtului sau pierderii unor astfel de documente, urmărirea soluționării reclamațiilor, publicarea listelor de documente pierdute;

i) servicii în legătură cu înregistrarea vehiculelor auto, precum: notificarea cu privire la achiziționarea unui nou vehicul, rezervarea opțională a numărului de înmatriculare, completarea formularelor necesare în vederea înmatriculării, programarea în vederea înmatriculării și prezentării documentelor doveditoare;

j) servicii de sănătate publică, precum: informații interactive cu privire la disponibilitatea serviciilor din unități medicale, efectuarea de programări pentru servicii medicale, efectuarea de plăți pentru serviciile medicale prin intermediul mijloacelor electronice de plată;

k) servicii privind accesul la biblioteci publice, precum: consultarea cataloagelor, întocmirea catalogului național virtual, consultarea de cărți sau publicații în format electronic;

l) înscrierea în diferite forme de învățământ, în special învățământul liceal și superior: completarea și transmiterea electronică a cererilor de înscriere și a documentelor;

m) servicii privind colectarea de date statistice de către Institutul Național de Statistică, în special: notificări cu privire la demararea anchetelor statistice, completări de chestionare în format electronic, verificarea corelațiilor în timp real și notificarea în caz de erori, agregarea, procesarea și publicarea datelor;

n) servicii privind înregistrarea unei asociații sau fundații, precum: cererea de rezervare a denumirii, consultarea Registrului național al persoanelor juridice fără scop patrimonial, efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice de plată;

o) servicii privind declarațiile vamale, precum: întocmirea și transmiterea declarațiilor vamale, efectuarea de plăți pentru taxele și comisioanele în vamă prin mijloace electronice de plată;

p) servicii privind consultarea și eliberarea propriului cazier fiscal;

q) servicii de consultare a Monitorului Oficial al României.

(2) Prin hotărâre a Guvernului se pot introduce în Sistemul Electronic Național și alte servicii decât cele prevăzute la alin. (1).

Art. 13. — Trimestrial, operatorii Sistemului Electronic Național, împreună cu autoritățile administrației publice, elaborează rapoarte privind gradul de utilizare a serviciilor publice furnizate prin mijloace electronice în raport cu ponderea tuturor serviciilor publice furnizate și le înaintează Guvernului României.

CAPITOLUL II Procedura electronică

Art. 14. — Autoritățile administrației publice au obligația de a aplica procedura electronică prevăzută în prezentul capitol pentru furnizarea de informații și servicii publice prin mijloace electronice către persoane fizice sau juridice.

Art. 15. — Furnizarea serviciilor publice prevăzute la art. 12, prin intermediul Sistemului Electronic Național, se realizează gradual, în următoarele etape:

a) publicarea prin intermediul mijloacelor electronice a informațiilor de interes public;

b) interacțiunea unidirecțională;

c) interacțiunea bidirecțională;

d) efectuarea de plăți prin mijloace electronice de plată.

Art. 16. — Dezvoltarea și operarea Sistemului Electronic Național se fac în conformitate cu următoarele criterii:

a) furnizarea de servicii și informații publice prin intermediul procedurii electronice se face pe categorii de utilizatori, persoane fizice sau juridice, într-o modalitate integrată, pe bază de funcționalități, și nu pe baza competenței unei instituții publice;

b) asigurarea accesibilității serviciilor și informațiilor publice relevante pentru persoane fizice sau juridice prin intermediul unui unic punct: Sistemul Electronic Național;

c) accesul la serviciile și informațiile publice va fi integrat la nivel central, județean sau local prin informațiile și serviciile publice furnizate prin procedura electronică;

d) accesul la informația deținută de mai multe instituții publice va fi realizat astfel încât să asigure protecția datelor cu caracter personal, conform legislației în vigoare.

Art. 17. — Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerul Administrației Publice stabilesc proceduri și norme, inclusiv cele legate de securitate, care să asigure gradul necesar de confidențialitate și siguranță în utilizare, în scopul bunei desfășurări a procedurii electronice.

Art. 18. — (1) Toate documentele transmise în cadrul procedurii electronice trebuie să fie prezentate în formă electronică și semnate electronic, în condițiile stabilite de operatorii Sistemului Electronic Național.

(2) Orice document în formă electronică trebuie înregistrat în momentul transmiterii și al primirii, în conformitate cu procedura stabilită de operatorii Sistemului Electronic Național.

(3) Orice document în formă electronică trebuie confirmat la primire, cu excepția documentelor care confirmă primirea.

(4) Formatul documentului electronic, precum și condițiile generării, transmiterii și stocării acestuia sunt stabilite de către operatorii Sistemului Electronic Național și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 19. — (1) Grupul de Promovare a Tehnologiei Informației în România, înființat prin Hotărârea Guvernului nr. 271/2001, aprobă proiectele din domeniul guvernării electronice, propune Guvernului alocarea fondurilor

necesare prin bugetele anuale ale autorităților administrației publice și supervizează implementarea serviciilor publice prin procedura electronică, ținând cont de:

- a) prioritățile stabilite prin strategiile sectoriale din domeniu;
 - b) planificarea fondurilor și controlul investițiilor realizate în domeniul tehnologiei informației;
 - c) securitatea informațiilor;
 - d) protecția datelor cu caracter personal;
 - e) accesibilitatea, diseminarea și modul de conservare a informațiilor publice;
 - f) accesibilitatea tehnologiei informației pentru persoanele cu handicap;
 - g) alte elemente legate de guvernare electronică.
- (2) Grupul de Promovare a Tehnologiei Informației în România exercită și următoarele atribuții:

- a) propune alocarea resurselor necesare dezvoltării și administrării efective a inițiativelor de guvernare electronică;
- b) recomandă adaptări ale strategiei și priorităților naționale cu privire la guvernarea electronică;
- c) promovează utilizarea inovației în domeniul tehnologiei informației de către autoritățile administrației publice, inițiative ce implică cooperarea între mai multe autorități publice, prin sprijinirea proiectelor pilot, a proiectelor de cercetare și a utilizării tehnologiei informației;
- d) monitorizează modul de implementare a proiectelor de tehnologia informației, prin intermediul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și al Ministerului Administrației Publice;
- e) coordonează, prin intermediul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, programele implementate la nivelul administrației publice centrale, în scopul furnizării de servicii de guvernare electronică, și va urmări eficientizarea utilizării tehnologiei informației de către instituțiile publice ale administrației publice centrale;
- f) coordonează, prin intermediul Ministerului Administrației Publice și Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, programele implementate la nivelul administrației publice locale, în scopul furnizării de servicii de administrație electronică, și va urmări eficientizarea utilizării tehnologiei informației de către instituțiile publice ale administrației publice locale;
- g) coordonează activitatea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației în stabilirea politicilor care vor contribui la adoptarea, la nivel național, a unui set de standarde și recomandări în domeniul tehnologiei informației privind eficiența și securitatea sistemelor de guvernare electronică;
- h) coordonează activitatea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerului Administrației Publice în stabilirea politicilor care vor contribui la adaptarea, la nivel național, a unui set de standarde și recomandări în domeniul tehnologiei informației privind interconectivitatea și interoperabilitatea sistemelor de guvernare electronică și a bazelor de date aferente.

Art. 20. — (1) În scopul acoperirii costurilor de operare și utilizare a Sistemului Electronic Național, fiecare persoană juridică ce utilizează procedura electronică pentru obținerea de servicii trebuie să plătească, după caz, operatorilor Sistemului Electronic Național un tarif anual de utilizare.

(2) Cuantumul tarifului de utilizare și categoriile de utilizatori exceptate de la plata acestuia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Obligația de plată a tarifului de utilizare prevăzut la alin. (1) se naște în momentul înregistrării în sistem.

(4) Persoanele fizice și instituțiile publice nu datorează tarife de utilizare.

(5) Tariful prevăzut la alin. (1) se constituie venit la bugetul operatorilor Sistemului Electronic Național.

Art. 21. — Ministerul Administrației Publice și Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației vor elabora strategii de dezvoltare a Sistemului Electronic Național, în conformitate cu prioritățile și direcțiile stabilite de Grupul de Promovare a Tehnologiei Informației în România.

Art. 22. — În fiecare an, până la data de 31 martie, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Ministerul Administrației Publice și Ministerul Informațiilor Publice vor înainta Guvernului, cu avizul Grupului de Promovare a Tehnologiei Informației în România, un raport cu privire la stadiul furnizării de servicii și informații publice prin intermediul procedurii electronice.

CAPITOLUL III

Condiții de participare la procedura electronică

Art. 23. — Orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a accesa prin procedura electronică, în condițiile Legii nr. 544/2001 și ale prezentului titlu, informațiile și serviciile publice.

Art. 24. — (1) Participarea la procedura electronică se poate face numai după înregistrarea în Sistemul Electronic Național.

(2) Condițiile și procedura de înregistrare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Orice persoană fizică sau juridică din România are dreptul să solicite înregistrarea în Sistemul Electronic Național.

(4) Toate autoritățile administrației publice au obligația să se înregistreze și să utilizeze Sistemul Electronic Național.

CAPITOLUL IV

Implementarea Sistemului Electronic Național

Art. 25. — (1) Prin hotărâre a Guvernului se stabilesc autoritățile administrației publice care au obligativitatea de a aplica prevederile prezentului titlu, precum și formularele administrative și serviciile publice, respectiv termenele de la care acestea vor participa la procedura electronică.

(2) Înregistrarea în Sistemul Electronic Național a autorităților administrației publice interesate să participe la procedura electronică se realizează gradual, cu avizul operatorilor acestui sistem, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 26. — În termen de 60 de zile de la înregistrarea în Sistemul Electronic Național, fiecare autoritate a administrației publice va transmite Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerului Administrației Publice formularele administrative tipizate care se utilizează în raporturile cu persoanele fizice și juridice, care vor fi disponibile prin intermediul Sistemului Electronic Național.

Art. 27. — (1) În termen de 6 luni de la înregistrarea în Sistemul Electronic Național, fiecare autoritate a administrației publice are obligația de a utiliza formulare administrative în format electronic prin intermediul Sistemului Electronic Național, stabilite conform art. 25.

(2) În termen de 12 luni de la înregistrarea în Sistemul Electronic Național, instituțiile publice ale administrației publice centrale au obligația de a implementa și utiliza, gradual, servicii publice furnizate prin intermediul Sistemului Electronic Național, stabilite conform art. 25, în concordanță cu sistemele informatice existente în cadrul acestora.

(3) În termen de 24 de luni de la înregistrarea în Sistemul Electronic Național, instituțiile publice ale administrației publice locale au obligația de a implementa și utiliza,

gradual, servicii publice furnizate prin intermediul Sistemului Electronic Național, stabilite conform art. 25, în concordanță cu resursele și sistemele informatice existente în cadrul acestora.

Art. 28. — (1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu, toate autoritățile administrației publice vor transmite Ministerului Administrației Publice, Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerului Informațiilor Publice date cu privire la existența unei pagini proprii de Internet, prin care informațiile publice și serviciile publice sunt oferite prin intermediul mijloacelor electronice.

(2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu, toate autoritățile administrației publice vor transmite Ministerului Administrației Publice, Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerului Informațiilor Publice date cu privire la sistemele informatice existente în cadrul acestora și la serviciile publice oferite prin intermediul acestora, precum și la categoriile de utilizatori cărora li se adresează.

Art. 29. — În termen de 6 luni de la înregistrarea în Sistemul Electronic Național, fiecare autoritate a administrației publice, stabilită conform art. 25, are obligația de a-și crea o pagină proprie de Internet.

Art. 30. — Realizarea paginilor de Internet ale autorităților administrației publice se face având în vedere următoarele criterii de performanță:

- a) viteza de regăsire a informațiilor;
- b) accesibilitatea și disponibilitatea informațiilor și serviciilor publice oferite;
- c) relevanța informației prezentate;
- d) structurarea informațiilor;
- e) existența unor măsuri pentru protecția datelor cu caracter personal;
- f) existența unor măsuri de securitate pentru protejarea informației.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 31. — Ministerul Administrației Publice și Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației pot adopta, acolo unde se impune, norme obligatorii pentru utilizarea Sistemului Electronic Național, în funcție de gradul de dezvoltare a tehnologiei și de cerințele de securitate necesare.

Art. 32. — (1) Ministerul Administrației Publice va înființa, până la data de 31 ianuarie 2004, prin hotărâre a Guvernului, Centrul Informatic Național al Ministerului Administrației Publice, care va întreține, dezvolta și promovează „Sistemul e-administrație“.

(2) Începând cu data de 1 februarie 2004, operatorul „Sistemului e-administrație“ este Centrul Informatic Național al Bazelor de Date Integrate ale Ministerului Administrației Publice.

Art. 33. — Prevederile prezentului titlu intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

TITLUL III

Prevenirea și combaterea criminalității informatice

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 34. — Prezentul titlu reglementează prevenirea și combaterea criminalității informatice, prin măsuri specifice de prevenire, descoperire și sancționare a infracțiunilor săvârșite prin intermediul sistemelor informatice, asigurându-se respectarea drepturilor omului și protecția datelor personale.

Art. 35. — (1) În prezentul titlu, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) prin *sistem informatic* se înțelege orice dispozitiv ansamblu de dispozitive interconectate sau aflate în relație funcțională, dintre care unul sau mai multe asigură prelucrarea automată a datelor, cu ajutorul unui program informatic;

b) prin *prelucrare automată a datelor* se înțelege procesul prin care datele dintr-un sistem informatic sunt prelucrate prin intermediul unui program informatic;

c) prin *program informatic* se înțelege un ansamblu de instrucțiuni care pot fi executate de un sistem informatic în vederea obținerii unui rezultat determinat;

d) prin *date informatice* se înțelege orice reprezentare a unor fapte, informații sau concepte într-o formă care poate fi prelucrată printr-un sistem informatic. În această categorie se include și orice program informatic care poate determina realizarea unei funcții de către un sistem informatic;

e) prin *furnizor de servicii* se înțelege:

1. orice persoană fizică sau juridică ce oferă utilizatorilor posibilitatea de a comunica prin intermediul sistemelor informatice;

2. orice altă persoană fizică sau juridică ce prelucrează sau stochează date informatice pentru persoanele prevăzute la pct. 1 și pentru utilizatorii serviciilor oferite de acestea;

f) prin *date referitoare la traficul informațional* se înțelege orice date informatice referitoare la o comunicare realizată printr-un sistem informatic și produse de acesta, care reprezintă o parte din lanțul de comunicare, indicând originea, destinația, ruta, ora, data, mărimea, volumul și durata comunicării, precum și tipul serviciului utilizat pentru comunicare;

g) prin *date referitoare la utilizatori* se înțelege orice informație care poate conduce la identificarea unui utilizator, incluzând tipul de comunicație și serviciul folosit, adresa poștală, adresa geografică, numere de telefon sau alte numere de acces și modalitatea de plată a serviciului respectiv, precum și orice alte date care pot conduce la identificarea utilizatorului;

h) prin *măsuri de securitate* se înțelege folosirea unor proceduri, dispozitive sau programe informatice specializate cu ajutorul cărora accesul la un sistem informatic este restricționat sau interzis pentru anumite categorii de utilizatori;

i) prin *materiale pornografice cu minori* se înțelege orice material care prezintă un minor având un comportament sexual explicit sau o persoană majoră care este prezentată ca un minor având un comportament sexual explicit ori imagini care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un comportament sexual explicit.

(2) În sensul prezentului titlu, acționează fără drept persoana care se află în una dintre următoarele situații:

a) nu este autorizată, în temeiul legii sau al unui contract;

b) depășește limitele autorizării;

c) nu are permisiunea, din partea persoanei fizice sau juridice competente, potrivit legii, să o acorde, de a folosi, administra sau controla un sistem informatic ori de a desfășura cercetări științifice sau de a efectua orice altă operațiune într-un sistem informatic.

CAPITOLUL II

Prevenirea criminalității informatice

Art. 36. — Pentru asigurarea securității sistemelor informatice și a protecției datelor personale, autoritățile și instituțiile publice cu competențe în domeniu, furnizorii de servicii, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile desfășoară activități comune și programe de prevenire a criminalității informatice.

Art. 37. — Autoritățile și instituțiile publice cu competențe în domeniu, în cooperare cu furnizorii de servicii, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile promovează politici, practici, măsuri, proceduri și standarde minime de securitate a sistemelor informatice.

Art. 38. — Autoritățile și instituțiile publice cu competențe în domeniu, în cooperare cu furnizorii de servicii, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile organizează campanii de informare privind criminalitatea informatică și riscurile la care sunt expuși utilizatorii de sisteme informatice.

Art. 39. — (1) Ministerul Justiției, Ministerul de Interne, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Serviciul Român de Informații și Serviciul de Informații Externe constituie și actualizează continuu baze de date privind criminalitatea informatică.

(2) Institutul Național de Criminologie din subordinea Ministerului Justiției efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină și a condițiilor ce favorizează criminalitatea informatică.

Art. 40. — Ministerul Justiției, Ministerul de Interne, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Serviciul Român de Informații și Serviciul de Informații Externe desfășoară programe speciale de pregătire și perfecționare a personalului cu atribuții în prevenirea și combaterea criminalității informatice.

Art. 41. — Proprietarii sau administratorii de sisteme informatice la care accesul este interzis sau restricționat pentru anumite categorii de utilizatori au obligația de a avertiza utilizatorii cu privire la condițiile legale de acces și utilizare, precum și cu privire la consecințele juridice ale accesului fără drept la aceste sisteme informatice. Avertizarea trebuie să fie accesibilă oricărui utilizator.

CAPITOLUL III

Infrațiuni și contravenții

SECȚIUNEA 1

Infrațiuni contra confidențialității și integrității datelor și sistemelor informatice

Art. 42. — (1) Accesul, fără drept, la un sistem informatic constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită în scopul obținerii de date informatice, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) sau (2) este săvârșită prin încălcarea măsurilor de securitate, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.

Art. 43. — (1) Interceptarea, fără drept, a unei transmisii de date informatice care nu este publică și care este destinată unui sistem informatic, provine dintr-un asemenea sistem sau se efectuează în cadrul unui sistem informatic constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și interceptarea, fără drept, a unei emisii electromagnetice provenite dintr-un sistem informatic ce conține date informatice care nu sunt publice.

Art. 44. — (1) Fapta de a modifica, șterge sau deteriora date informatice ori de a restricționa accesul la aceste date, fără drept, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Transferul neautorizat de date dintr-un sistem informatic se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (2) se sancționează și transferul neautorizat de date dintr-un mijloc de stocare a datelor informatice.

Art. 45. — Fapta de a perturba grav, fără drept, funcționarea unui sistem informatic, prin introducerea, transmiterea, modificarea, ștergerea sau deteriorarea datelor informatice sau prin restricționarea accesului la aceste date constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.

Art. 46. — (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 6 ani:

a) fapta de a produce, vinde, de a importa, distribui sau de a pune la dispoziție, sub orice altă formă, fără drept, a unui dispozitiv sau program informatic conceput sau adaptat în scopul săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 42—45;

b) fapta de a produce, vinde, de a importa, distribui sau de a pune la dispoziție, sub orice altă formă, fără drept, a unei parole, cod de acces sau alte asemenea date informatice care permit accesul total sau parțial la un sistem informatic în scopul săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 42—45.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și deținerea, fără drept, a unui dispozitiv, program informatic, parolă, cod de acces sau dată informatică dintre cele prevăzute la alin. (1) în scopul săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 42—45.

Art. 47. — Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 42—46 se pedepsește.

SECȚIUNEA a 2-a

Infrațiuni informatice

Art. 48. — Fapta de a introduce, modifica sau șterge, fără drept, date informatice ori de a restricționa, fără drept, accesul la aceste date, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecințe juridice, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 49. — Fapta de a cauza un prejudiciu patrimonial unei persoane prin introducerea, modificarea sau ștergerea de date informatice, prin restricționarea accesului la aceste date ori prin împiedicarea în orice mod a funcționării unui sistem informatic, în scopul de a obține un beneficiu material pentru sine sau pentru altul, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

Art. 50. — Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 48 și 49 se pedepsește.

SECTIUNEA a 3-a

Pornografia infantilă prin sisteme informatice

Art. 51. — (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi producerea în vederea răspândirii, oferirea sau punerea la dispoziție, răspândirea sau transmiterea, procurarea pentru sine sau pentru altul de materiale pornografice cu minori prin sisteme informatice ori deținerea, fără drept, de materiale pornografice cu minori într-un sistem informatic sau un mijloc de stocare a datelor informatice.

(2) Tentativa se pedepsește.

SECTIUNEA a 4-a

Contravenții

Art. 52. — Nerespectarea obligației prevăzute la art. 41 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei.

Art. 53. — (1) Constatarea contravenției prevăzute la art. 52 și aplicarea sancțiunii se fac de către personalul împuternicit în acest scop de către ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației, precum și de către personalul special abilitat din cadrul Ministerului de Interne.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 52 îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții procedurale

Art. 54. — (1) În cazuri urgente și temeinic justificate, dacă există date sau indicii temeinice cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni prin intermediul sistemelor informatice, în scopul strângerii de probe sau al identificării făptuitorilor, se poate dispune conservarea imediată a datelor informatice ori a datelor referitoare la traficul informațional, față de care există pericolul distrugerii ori alterării.

(2) În cursul urmăririi penale conservarea se dispune de procuror, prin ordonanță motivată, la cererea organului de cercetare penală sau din oficiu, iar în cursul judecății, de instanță prin încheiere.

(3) Măsura prevăzută la alin.(1) se dispune pe o durată ce nu poate depăși 90 de zile și poate fi prelungită, o singură dată, cu o perioadă ce nu poate depăși 30 de zile.

(4) Ordonanța procurorului sau încheierea instanței se transmite, de îndată, oricărui furnizor de servicii sau oricărei persoane în posesia căreia se află datele prevăzute la alin. (1), aceasta fiind obligată să le conserve imediat, în condiții de confidențialitate.

(5) În cazul în care datele referitoare la traficul informațional se află în posesia mai multor furnizori de servicii, furnizorul de servicii prevăzut la alin.(4) are obligația de a pune, de îndată, la dispoziția organului de urmărire penală sau a instanței informațiile necesare identificării celorlalți furnizori de servicii, în vederea cunoașterii tuturor elementelor din lanțul de comunicare folosit.

(6) Până la terminarea urmăririi penale, procurorul este obligat să încunoștințeze, în scris, persoanele față de care se efectuează urmărirea penală și ale căror date au fost conservate.

Art. 55. — (1) În termenul prevăzut la art. 54 alin. (3) procurorul, pe baza autorizației motivate a procurorului anume desemnat de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, ori instanța de judecată dispune cu privire la ridi-

careia obiectelor care conțin date informatice, date referitoare la traficul informațional sau date referitoare la utilizatori, de la persoana sau furnizorul de servicii care le deține, în vederea efectuării de copii, care pot servi ca mijloc de probă.

(2) Dacă obiectele care conțin datele informatice sau datele referitoare la traficul informațional nu sunt puse de bunăvoie la dispoziția organelor judiciare pentru efectuarea de copii, procurorul prevăzut la alin. (1) sau instanța de judecată dispune ridicarea silită. În cursul judecății, dispoziția de ridicare silită se comunică procurorului, care ia măsuri de aducere la îndeplinire, prin organul de cercetare penală.

(3) Copiile prevăzute la alin. (1) se realizează cu mijloace tehnice și proceduri adecvate de natură să asigure integritatea informațiilor conținute de acestea.

Art. 56. — (1) Ori de câte ori pentru descoperirea și strângerea probelor este necesară cercetarea unui sistem informatic sau a unui suport de stocare a datelor informatice, organul competent prevăzut de lege poate dispune efectuarea unei percheziții.

(2) Dacă organul de urmărire penală sau instanța de judecată apreciază că ridicarea obiectelor care conțin datele prevăzute la alin. (1) ar afecta grav desfășurarea activității persoanelor care dețin aceste obiecte, poate dispune efectuarea de copii, care pot servi ca mijloc de probă și care se realizează potrivit art. 55 alin. (3).

(3) În cazul în care, cu ocazia cercetării unui sistem informatic sau a unui suport de stocare a datelor informatice, se constată că datele informatice căutate sunt cuprinse într-un alt sistem informatic sau suport de stocare a datelor informatice și sunt accesibile din sistemul sau suportul inițial, se poate dispune, de îndată, autorizarea efectuării percheziției în vederea cercetării tuturor sistemelor informatice sau suporturilor de stocare a datelor informatice căutate.

(4) Dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la efectuarea percheziției domiciliare se aplică în mod corespunzător.

Art. 57. — (1) Accesul într-un sistem informatic, precum și interceptarea și înregistrarea comunicărilor desfășurate prin intermediul sistemelor informatice se efectuează când sunt utile pentru aflarea adevărului, iar stabilirea situației de fapt sau identificarea făptuitorilor nu poate fi realizată în baza altor probe.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se realizează cu autorizarea motivată a procurorului anume desemnat de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție ori de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, de către organele de cercetare penală, cu sprijinul unor persoane specializate, care sunt obligate să păstreze secretul operațiunii efectuate.

(3) Autorizația prevăzută la alin. (2) se dă pentru cel mult 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii în aceleași condiții, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Durata maximă a măsurii autorizate nu poate depăși 4 luni.

(4) Până la terminarea urmăririi penale, procurorul este obligat să încunoștințeze în scris persoanele față de care s-au dispus măsurile prevăzute la alin. (1).

(5) Dispozițiile Codului de procedură penală referitoare la înregistrările audio sau video se aplică în mod corespunzător.

Art. 58. — Dispozițiile prezentului capitol se aplică în urmărirea penală sau judecarea cauzelor privind infracțiunile prevăzute în prezentul titlu și a oricăror alte infracțiuni săvârșite prin intermediul sistemelor informatice.

Art. 59. — În cazul infracțiunilor prevăzute în prezentul titlu și al oricăror alte infracțiuni săvârșite prin intermediul sistemelor informatice, pentru a garanta aducerea la

îndeplinire a confiscării speciale prevăzute la art. 118 din Codul penal se pot lua măsurile asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală.

CAPITOLUL V

Cooperare internațională

Art. 60. — (1) Autoritățile judiciare române cooperează în mod direct, în condițiile legii și cu respectarea obligațiilor decurgând din instrumentele juridice internaționale la care România este parte, cu instituțiile având atribuții similare din alte state, precum și cu organizațiile internaționale specializate în domeniu.

(2) Cooperarea, care se organizează și se desfășoară potrivit alin. (1), poate avea ca obiect, după caz, asistența judiciară internațională în materie penală, extrădarea, identificarea, blocarea, sechestrarea și confiscarea produselor și instrumentelor infracțiunii, desfășurarea anchetelor comune, schimbul de informații, asistența tehnică sau de altă natură pentru culegerea și analiza informațiilor, formarea personalului de specialitate, precum și alte asemenea activități.

Art. 61. — (1) La solicitarea autorităților competente române sau ale altor state, pe teritoriul României se pot desfășura anchete comune, în vederea prevenirii și combaterii criminalității informatice.

(2) Anchetele comune prevăzute la alin. (1) se desfășoară în baza acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate de autoritățile competente.

(3) Reprezentanții autorităților competente române pot participa la anchete comune desfășurate pe teritorii ale altor state, cu respectarea legislațiilor acestora.

Art. 62. — (1) Pentru asigurarea cooperării internaționale imediate și permanente în domeniul combaterii criminalității informatice se înființează, în cadrul Secției de Combatere a Criminalității Organizate și Antidrog din Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, Serviciul de combatere a criminalității informatice, ca punct de contact disponibil permanent.

(2) Serviciul de combatere a criminalității informatice are următoarele atribuții:

a) acordă asistență de specialitate și oferă date despre legislația română în materie punctelor de contact similare din alte state;

b) dispune conservarea imediată a datelor, precum și ridicarea obiectelor care conțin datele informatice sau datele referitoare la traficul informațional solicitate de o autoritate străină competentă;

c) execută sau facilitează executarea, potrivit legii, a comisiilor rogatorii solicitate în cauze privind combaterea criminalității informatice, cooperând cu toate autoritățile române competente.

Art. 63. — (1) În cadrul cooperării internaționale, autoritățile străine competente pot solicita Serviciului de combatere a criminalității informatice conservarea imediată a datelor informatice ori a datelor referitoare la traficul informațional, existente într-un sistem informatic de pe teritoriul României, cu privire la care autoritatea străină urmează să formuleze o cerere de asistență judiciară internațională în materie penală.

(2) Cererea de conservare imediată prevăzută la alin. (1) cuprinde următoarele:

a) autoritatea care solicită conservarea;

b) o scurtă prezentare a faptelor care fac obiectul urmăririi penale și încadrarea juridică a acestora;

c) datele informatice care se solicită a fi conservate;

d) orice informație disponibilă, necesară pentru identificarea deținătorului de date informatice și a localizării sistemului informatic;

e) utilitatea datelor informatice și necesitatea conservării lor;

f) intenția autorității străine de a formula o cerere de asistență judiciară internațională în materie penală.

(3) Cererea de conservare se execută potrivit art. 54 pentru o perioadă care nu poate fi mai mică de 60 de zile și este valabilă până la luarea unei decizii de către autoritățile române competente cu privire la cererea de asistență judiciară internațională în materie penală.

Art. 64. — Dacă în executarea cererii formulate potrivit art. 63 alin. (1) se constată că un furnizor de servicii al altui stat este în posesia unor date referitoare la traficul informațional, Serviciul de combatere a criminalității informatice va informa de îndată despre aceasta autoritatea străină solicitantă, comunicând totodată informațiile necesare identificării respectivului furnizor de servicii.

Art. 65. — (1) O autoritate străină competentă poate avea acces la sursele publice române de date informatice publice, fără a fi necesară formularea unei solicitări în acest sens către autoritățile române.

(2) O autoritate străină competentă poate avea acces sau poate primi, prin intermediul unui sistem informatic existent pe teritoriul său, date informatice stocate în România, dacă are aprobarea persoanei autorizate, potrivit legii, să le pună la dispoziție prin intermediul aceluși sistem informatic, fără a fi necesară formularea unei solicitări în acest sens către autoritățile române.

Art. 66. — Autoritățile române competente pot transmite, din oficiu, autorităților străine competente, cu respectarea prevederilor legale privind protecția datelor cu caracter personal, informațiile și datele deținute, necesare pentru descoperirea infracțiunilor săvârșite prin intermediul sistemelor informatice sau pentru soluționarea de către autoritățile străine competente a cauzelor referitoare la aceste infracțiuni.

Art. 67. — Art. 29 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 5 iulie 2002, se abrogă.

TITLUL IV

Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 68. — Prezentul titlu reglementează conflictul de interese și regimul incompatibilităților ce pot interveni în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice.

Art. 69. — (1) Prevederile prezentului titlu se aplică persoanelor care exercită următoarele demnități publice și funcții publice:

a) Președinte al României;

b) deputat și senator;

c) consilier prezidențial și consilier de stat din Administrația Prezidențială;

d) prim-ministru, ministru, ministru delegat, secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora, prefect și subprefect;

e) magistrați;

f) aleși locali;

g) funcționari publici.

(2) Funcțiile asimilate celor de ministru, secretar de stat și subsecretar de stat din cadrul unor autorități publice centrale sunt cele prevăzute în actele normative privind organizarea și funcționarea acestor autorități.

(3) Prin *aleși locali* se înțelege primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București, președinții și vicepreședinții consiliilor județene, consilierii locali și consilierii județeni.

CAPITOLUL II

Conflictul de interese

SECȚIUNEA 1

Definiție și principii

Art. 70. — Prin *conflict de interese* se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.

Art. 71. — Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice sunt: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public.

SECȚIUNEA a 2-a

Conflictul de interese în exercitarea funcției de membru al Guvernului și a altor funcții publice de autoritate din administrația publică centrală și locală

Art. 72. — (1) Persoana care exercită funcția de membru al Guvernului, secretar de stat, subsecretar de stat sau funcții asimilate acestora, prefect ori subprefect este obligată să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu ia sau să nu participe la luarea unei decizii în exercitarea funcției publice de autoritate, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I.

(2) Obligațiile prevăzute în alin. (1) nu privesc emiterea, aprobarea sau adoptarea actelor normative.

Art. 73. — (1) Încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 72 alin. (1) constituie abatere administrativă, dacă nu este o faptă mai gravă, potrivit legii.

(2) Actele administrative emise sau actele juridice încheiate prin încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 72 alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

(3) Verificarea sesizărilor privind încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 72 alin. (1) se face de către Corpul de control al primului-ministru. Rezultatul verificărilor se prezintă primului-ministru, care dispune, prin decizie, asupra măsurilor ce se impun.

(4) Dacă din verificările efectuate potrivit alin. (3) rezultă că cel în cauză a realizat foloase materiale prin săvârșirea abaterii administrative prevăzute la alin. (1), primul-ministru dispune, după caz, sesizarea organelor de urmărire penală competente sau a comisiilor competente de cercetare a averii, constituite potrivit Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici.

(5) Decizia primului-ministru poate fi atacată la Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la comunicare. Hotărârea curții de apel este supusă recursului.

(6) Hotărârea judecătorească irevocabilă sau, după caz, decizia primului-ministru, neatacată în termenul prevăzut la alin. (5), se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(7) Persoana care a săvârșit o abatere administrativă constatată potrivit alin. (3)—(6) este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție publică dintre cele prevăzute la art. 72 alin. (1) pentru o perioadă de 3 ani de la data publicării hotărârii judecătorești sau, după caz, a deciziei primului-ministru.

Art. 74. — (1) În cazul conflictului de interese prevăzut în prezenta secțiune, primul-ministru poate fi sesizat de orice persoană sau se poate sesiza din oficiu.

(2) Persoanei care a sesizat conflictul de interese i se comunică, în scris, modul de soluționare a sesizării, în termen de 30 de zile de la data soluționării acesteia.

Art. 75. — Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim ca urmare a existenței unui conflict de interese prevăzut în prezenta secțiune se poate adresa instanței de judecată competente, potrivit legii, în funcție de natura actului emis sau încheiat.

SECȚIUNEA a 3-a

Conflictul de interese privind aleșii locali

Art. 76. — (1) Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București sunt obligați să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu emită o dispoziție, în exercitarea funcției, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I.

(2) Actele administrative emise sau actele juridice încheiate ori dispozițiile emise cu încălcarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

(3) Dacă în urma controlului asupra legalității actelor juridice încheiate sau emise de persoanele prevăzute la alin. (1) rezultă că alesul local în cauză a realizat foloase materiale, prefectul dispune, după caz, sesizarea organelor de urmărire penală competente sau a comisiilor competente de cercetare a averii, constituite potrivit Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici.

(4) Orice persoană interesată poate sesiza, în scris, prefectul în legătură cu faptele prevăzute la alin. (1). Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 77. — Conflictele de interese pentru președinții și vicepreședinții consiliilor județene sau consilierii locali și județeni sunt prevăzute în art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 78. — Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim ca urmare a existenței unui conflict de interese prevăzut în prezenta secțiune se poate adresa instanței de judecată competente, potrivit legii, în funcție de natura actului emis sau încheiat.

SECȚIUNEA a 4-a

Conflictul de interese privind funcționarii publici

Art. 79. — (1) Funcționarul public este în conflict de interese dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice cu care are relații cu caracter patrimonial;

b) participă în cadrul aceleiași comisii, constituite conform legii, cu funcționari publici care au calitatea de soț sau rudă de gradul I;

c) interesele sale patrimoniale, ale soțului sau rudelor sale de gradul I pot influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea funcției publice.

(2) În cazul existenței unui conflict de interese, funcționarul public este obligat să se abțină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii și să-l informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct. Acesta este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a funcției publice, în termen de cel mult 3 zile de la data luării la cunoștință.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1), conducătorul autorității sau instituției publice, la propunerea șefului ierarhic căruia îi este subordonat direct funcționarul public în cauză, va desemna un alt funcționar public, care are aceeași pregătire și nivel de experiență.

(4) Încălcarea dispozițiilor alin. (2) poate atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

CAPITOLUL III Incompatibilități

SECȚIUNEA 1 Dispoziții generale

Art. 80. — Incompatibilitățile privind demnitățile publice și funcțiile publice sunt cele reglementate de Constituție, de legea aplicabilă autorității sau instituției publice în care persoanele ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică își desfășoară activitatea, precum și de dispozițiile prezentului titlu.

SECȚIUNEA a 2-a

Incompatibilități privind calitatea de parlamentar

Art. 81. — (1) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, potrivit Constituției, cu excepția celei de membru al Guvernului.

(2) Prin *funcții publice de autoritate, incompatibile cu calitatea de deputat sau de senator*, se înțelege funcțiile din administrația publică asimilate celor de ministru, funcțiile de secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate celor de secretar de stat și subsecretar de stat din cadrul organelor de specialitate din subordinea Guvernului sau a ministerelor, funcțiile din Administrația Prezidențială, din aparatul de lucru al Parlamentului și al Guvernului, funcțiile de conducere specifice ministerelor, celorlalte autorități și instituții publice, funcțiile de consilieri locali și consilieri județeni, de prefecți și subprefecți și celelalte funcții de conducere din aparatul propriu al prefecturilor, funcțiile de primar, viceprimar și secretar ai unităților administrativ-teritoriale, funcțiile de conducere și execuție din serviciile publice descentralizate ale ministerelor și celorlalte organe din unitățile administrativ-teritoriale și din aparatul propriu și serviciile publice ale consiliilor județene și consiliilor locale, precum și funcțiile care, potrivit legii, nu permit persoanelor care le dețin să candideze în alegeri.

Art. 82. — (1) Calitatea de deputat și senator este, de asemenea, incompatibilă cu:

a) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;

b) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile comerciale prevăzute la lit. a);

c) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților comerciale prevăzute la lit. a);

d) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

e) calitatea de comerciant persoană fizică;

f) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

g) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.

(2) În mod excepțional, Biroul permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, la propunerea Guvernului și cu avizul comisiilor juridice, poate aproba participarea deputatului sau a senatorului ca reprezentant al statului în adunarea generală a acționarilor ori ca membru în consiliul de administrație al regiilor autonome, companiilor sau societăților naționale, instituțiilor publice ori al societăților comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, de interes strategic sau în cazul în care un interes public impune aceasta.

(3) Deputații și senatorii pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

Art. 83. — (1) Deputatul sau senatorul care la data intrării în vigoare a prezentului titlu se află în una dintre incompatibilitățile prevăzute de art. 81 și 82 va informa, în termen de 15 zile, Biroul permanent al Camerei din care face parte.

(2) În termen de 60 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1), deputatul sau senatorul va opta între mandatul de parlamentar și funcția care generează incompatibilitatea, demisionând din una dintre funcții.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2), dacă starea de incompatibilitate continuă să existe, deputatul sau senatorul este considerat demisionat din funcția de deputat sau de senator. Demisia se aduce la cunoștința Camerei din care face parte parlamentarul. Hotărârea Camerei prin care se constată demisia se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Procedura de constatare a incompatibilității este cea prevăzută în Regulamentul Camerei Deputaților și în Regulamentul Senatului.

SECȚIUNEA a 3-a

Incompatibilități privind funcția de membru al Guvernului și alte funcții publice de autoritate din administrația publică centrală și locală

Art. 84. — (1) Funcția de membru al Guvernului este incompatibilă cu:

a) orice altă funcție publică de autoritate, cu excepția celei de deputat sau de senator ori a altor situații prevăzute de Constituție;

b) o funcție de reprezentare profesională salarizată în cadrul organizațiilor cu scop comercial;

c) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;

d) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile comerciale prevăzute la lit. c);

e) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților comerciale prevăzute la lit. c);

f) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

g) calitatea de comerciant persoană fizică;

h) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

i) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.

(2) Funcția de secretar de stat, funcția de subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora sunt incompatibile cu exercitarea altei funcții publice de autoritate, precum și cu exercitarea funcțiilor prevăzute la alin. (1) lit. b)—i).

(3) În mod excepțional, Guvernul poate aproba participarea persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2) ca reprezentanți ai statului în adunarea generală a acționarilor ori ca membri în consiliul de administrație al regiilor autonome, companiilor sau societăților naționale, instituțiilor publice ori al societăților comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, de interes strategic sau în cazul în care un interes public impune aceasta.

(4) Membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat și persoanele care îndeplinesc funcții asimilate acestora pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

Art. 85. — (1) Funcția de prefect și subprefect este incompatibilă cu:

- a) calitatea de deputat sau senator;
- b) funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București;
- c) funcția de consilier local sau consilier județean;
- d) o funcție de reprezentare profesională salarizată în cadrul organizațiilor cu scop comercial;
- e) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;
- f) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile comerciale prevăzute la lit. e);
- g) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților comerciale prevăzute la lit. e);
- h) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;
- i) calitatea de comerciant persoană fizică;
- j) calitatea de membru al unui grup de interes economic;
- k) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.

(2) Prefecții și subprefecții pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

Art. 86. — (1) Persoana care exercită una dintre funcțiile publice de autoritate prevăzute la art. 84 și 85 este obligată, la data depunerii jurământului sau, după caz, la data numirii în funcție, să declare că nu se află în unul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege.

(2) În cazul în care, în timpul exercitării funcției publice de autoritate prevăzute la art. 84 și 85, apare unul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege, se procedează după cum urmează:

a) pentru funcția de prim-ministru, ministru și ministru delegat, se aplică dispozițiile corespunzătoare din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor;

b) pentru funcția de secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora, precum și pentru funcția de prefect și subprefect, constatarea cazului de incompatibilitate se face de ministrul administrației publice, care îl va informa pe primul-ministru, pentru a dispune măsurile necesare.

SECȚIUNEA a 4-a

Incompatibilități privind aleșii locali

Art. 87. — (1) Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu:

- a) funcția de consilier local;
- b) funcția de prefect sau subprefect;
- c) calitatea de funcționar public sau angajat cu contract individual de muncă, indiferent de durata acestuia;
- d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice;
- e) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la o societate comercială;
- f) funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național;
- g) calitatea de comerciant persoană fizică;
- h) calitatea de membru al unui grup de interes economic;
- i) calitatea de deputat sau senator;
- j) funcția de ministru, secretar de stat, subsecretar de stat sau o altă funcție asimilată acestora;
- k) orice alte funcții publice sau activități remunerate, în țară sau în străinătate, cu excepția funcției de cadru didactic sau a funcțiilor în cadrul unor asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale.

(2) Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București nu pot deține, pe durata exercitării mandatului, funcția de consilier județean.

(3) Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

Art. 88. — (1) Funcția de consilier local sau consilier județean este incompatibilă cu:

- a) funcția de primar sau viceprimar;
- b) funcția de prefect sau subprefect;
- c) calitatea de funcționar public sau angajat cu contract individual de muncă în aparatul propriu al consiliului local respectiv sau în aparatul propriu al consiliului județean ori al prefecturii din județul respectiv;
- d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, asociat, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la regiile autonome și societățile comerciale de interes local înființate sau aflate sub autoritatea consiliului local ori a consiliului județean respectiv sau la regiile autonome și societățile comerciale de interes național care își au sediul sau care dețin filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă;
- e) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la o societate comercială de interes local ori la o societate comercială de interes național care își are sediul sau care deține filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă;
- f) funcția de reprezentant al statului la o societate comercială care își are sediul ori care deține filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă;
- g) calitatea de deputat sau senator;
- h) funcția de ministru, secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora.

(2) O persoană nu poate exercita în același timp un mandat de consilier local și un mandat de consilier județean.

Art. 89. — (1) Calitatea de ales local este incompatibilă și cu calitatea de acționar semnificativ la o societate comercială înființată de consiliul local, respectiv de consiliul județean.

(2) Incompatibilitatea există și în situația în care soțul sau rudele de gradul I ale alesului local dețin calitatea de acționar semnificativ la unul dintre agenții economici prevăzuți la alin. (1).

(3) Prin *acționar semnificativ* se înțelege persoana care exercită drepturi aferente unor acțiuni care, cumulate, reprezintă cel puțin 10% din capitalul social sau îi conferă cel puțin 10% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală.

Art. 90. — (1) Consilierii locali și consilierii județeni care au funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere, precum și calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale nu pot încheia contracte comerciale de prestări de servicii, de executare de lucrări, de furnizare de produse sau contracte de asociere cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, cu instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori cu societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care funcțiile sau calitățile respective sunt deținute de soțul sau rudele de gradul I ale alesului local.

Art. 91. — (1) Starea de incompatibilitate intervine numai după validarea mandatului, iar în cazul prevăzut la art. 88 alin. (2), după validarea celui de-al doilea mandat, respectiv după numirea sau angajarea alesului local, ulterior validării mandatului, într-o funcție incompatibilă cu cea de ales local.

(2) În cazul prevăzut la art. 89, incompatibilitatea cu calitatea de ales local intervine la data la care alesul local, soțul sau ruda de gradul I a acestuia devin acționari.

(3) Alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Alesul local care devine incompatibil prin aplicarea prevederilor prezentei secțiuni este obligat să demisioneze din una dintre funcțiile incompatibile în cel mult 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) În situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în termenul prevăzut la alin. (3), prefectul va emite un ordin prin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local la data împlinirii termenului de 15 zile sau, după caz, 60 de zile, la propunerea secretarului unității administrativ-teritoriale. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale.

(5) Ordinul emis de prefect potrivit alin. (4) poate fi atacat la instanța de contencios administrativ competentă.

(6) În cazul primarilor, prefectul va propune Guvernului stabilirea datei pentru alegerea unui nou primar, iar în cazul consilierilor locali și consilierilor județeni, se va proceda la validarea mandatului unui supleant, potrivit prevederilor Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 92. — (1) Încălcarea dispozițiilor art. 90 atrage încetarea de drept a mandatului de ales local la data încheierii contractelor.

(2) Consilierii locali și consilierii județeni care au contracte încheiate cu încălcarea art. 90 au obligația ca, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să renunțe la contractele încheiate. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale.

(3) Încălcarea obligației prevăzute la alin. (2) atrage încetarea de drept a mandatului de ales local.

(4) Constatarea încetării mandatului de consilier local sau consilier județean se face prin ordin al prefectului, la propunerea secretarului unității administrativ-teritoriale.

(5) Ordinul emis de prefect potrivit alin. (4) poate fi atacat la instanța de contencios administrativ competentă.

(6) Prevederile alin. (1) și (3) nu se aplică dacă, până la emiterea ordinului de către prefect, se face dovada că încălcarea dispozițiilor art. 90 a încetat.

Art. 93. — (1) Prevederile art. 90 se aplică și persoanelor încadrate cu contract individual de muncă în aparatul propriu al consiliului local sau al consiliului județean ori la regiile autonome aflate sub autoritatea consiliilor respective sau la societățile înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective.

(2) Încălcarea de către persoanele prevăzute la alin. (1) a dispozițiilor art. 90 atrage încetarea de drept a raporturilor de muncă.

(3) Constatarea încetării raporturilor de muncă se face prin ordin sau dispoziție a conducătorilor autorităților publice sau ai agenților economici prevăzuți la alin. (1). Prevederile art. 92 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 5-a

Incompatibilități privind funcționarii publici

Art. 94. — (1) Calitatea de funcționar public este incompatibilă cu orice altă funcție publică decât cea în care a fost numit, precum și cu funcțiile de demnitate publică.

(2) Funcționarii publici nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, după cum urmează:

- a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice;
- b) în cadrul cabinetului demnitarului, cu excepția cazului în care funcționarul public este suspendat din funcția publică, în condițiile legii, pe durata numirii sale;
- c) în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ, din sectorul public sau privat, în cadrul unei asociații familiale sau ca persoană fizică autorizată;
- d) în calitate de membru al unui grup de interes economic.

(3) Funcționarii publici care, în exercitarea funcției publice, au desfășurat activități de monitorizare și control cu privire la societăți comerciale sau alte unități cu scop lucrativ de natura celor prevăzute la alin. (2) lit. c) nu pot să-și desfășoare activitatea și nu pot acorda consultanță de specialitate la aceste societăți timp de 3 ani după ieșirea din corul funcționarilor publici.

(4) Funcționarii publici nu pot fi mandatați ai unor persoane în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătură cu funcția publică pe care o exercită.

(5) În situația prevăzută la alin. (2) lit. b), la încheierea mandatului demnitarului, funcționarul public este reîncadrat în funcția publică deținută sau într-o funcție similară.

Art. 95. — (1) Nu sunt permise raporturile ierarhice directe în cazul în care funcționarii publici respectivi sunt soți sau rude de gradul I.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care șeful ierarhic direct are calitatea de demnitar.

(3) Persoanele care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) vor opta, în termen de 60 de

zile, pentru încetarea raporturilor ierarhice directe sau renunțarea la calitatea de demnitar.

(4) Orice persoană poate sesiza existența situațiilor prevăzute la alin. (1) sau (2).

(5) Situațiile prevăzute la alin. (1) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (3) se constată de către șeful ierarhic superior al funcționarilor publici respectivi, care dispune încetarea raporturilor ierarhice directe dintre funcționarii publici soți sau rude de gradul I.

(6) Situațiile prevăzute la alin. (2) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (3) se constată, după caz, de către primul-ministru, ministru sau prefect, care dispune încetarea raporturilor ierarhice directe dintre demnitar și funcționarul public soț sau rudă de gradul I.

Art. 96. — (1) Funcționarii publici pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

(2) În situația funcționarilor publici care desfășoară activitățile prevăzute la alin. (1), documentele care alcătuiesc dosarul profesional sunt gestionate de către autoritatea sau instituția publică la care aceștia sunt numiți.

Art. 97. — (1) Funcționarul public poate candida pentru o funcție eligibilă sau poate fi numit într-o funcție de demnitate publică.

(2) Raportul de serviciu al funcționarului public se suspendă:

a) pe durata campaniei electorale, până în ziua ulterioară alegerilor, dacă nu este ales;

b) până la încetarea funcției eligibile sau a funcției de demnitate publică, în cazul în care funcționarul public a fost ales sau numit.

Art. 98. — (1) Funcționarii publici pot fi membri ai partidelor politice legal constituite.

(2) Funcționarilor publici le este interzis să fie membri ai organelor de conducere ale partidelor politice și să exprime sau să apere în mod public pozițiile unui partid politic.

(3) Funcționarii publici care, potrivit legii, fac parte din categoria înalților funcționari publici nu pot fi membri ai unui partid politic, sub sancțiunea destituirii din funcția publică.

CAPITOLUL IV

Alte conflicte de interese și incompatibilități

Art. 99. — (1) Persoanelor care exercită următoarele demnități publice și funcții publice de autoritate din cadrul autorităților și instituțiilor aflate exclusiv sub control parlamentar:

- a) membrii Curții de Conturi;
- b) președintele Consiliului Legislativ și președinții de secție;
- c) Avocatul Poporului și adjuncții săi;
- d) membrii Consiliului Concurenței;
- e) membrii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare;
- f) guvernatorul, prim-viceguvernatorul, viceguvernatorii, membrii consiliului de administrație și angajații cu funcții de conducere ai Băncii Naționale a României;
- g) directorul Serviciului Român de Informații, prim-adjunctul și adjuncții săi;
- h) directorul Serviciului de Informații Externe și adjuncții săi;
- i) membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;
- j) membrii Consiliului Național al Audiovizualului;

k) membrii consiliilor de administrație și ai comitetelor directe ale Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune;

l) membrii Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității;

m) directorul general și membrii consiliului director al Agenției Naționale de Presă ROMPRES

li se aplică dispozițiile art. 72 și regimul incompatibilităților prevăzut în prezentul titlu pentru miniștri și, respectiv, secretari de stat, precum și incompatibilitățile prevăzute în legi speciale.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

(3) Dispozițiile art. 73 și 74 se aplică în mod corespunzător și persoanelor prevăzute la alin. (1) de către comisiile de specialitate ale Parlamentului.

(4) Persoanele care ocupă demnitățile publice și funcțiile publice de autoritate din cadrul autorităților și instituțiilor prevăzute la alin. (1), dacă se află într-un caz de incompatibilitate, vor informa, în termen de 15 zile, Biroul permanent al Camerei Deputaților și, respectiv, Senatului.

(5) În termen de 60 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (4), persoanele care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute la alin. (1) vor opta între aceste funcții și cele care sunt incompatibile cu acestea, demisionând din funcția care a generat cazul de incompatibilitate.

(6) După expirarea termenului prevăzut la alin. (5), dacă starea de incompatibilitate continuă să existe, persoana care ocupă funcția sau demnitatea publică este considerată demisionată din această funcție. Demisia se aduce la cunoștința Camerei Deputaților și, respectiv, Senatului. Hotărârea Camerei prin care se constată demisia se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 100. — (1) Consilierii prezidențiali și consilierii de stat din Administrația Prezidențială li se aplică dispozițiile art. 72 și regimul incompatibilităților prevăzut în prezentul titlu pentru miniștri și, respectiv, secretari de stat.

(2) Consilierii prezidențiali și consilierii de stat din Administrația Prezidențială pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

(3) Dispozițiile art. 73 și 74 se aplică în mod corespunzător și persoanelor prevăzute la alin. (1) de către Președintele României.

(4) Procedurile de constatare a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute la alin. (1) sunt cele stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare al Administrației Prezidențiale.

CAPITOLUL V

Reglementări privind magistrații

Art. 101. — Funcția de judecător și procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

Art. 102. — Magistraților le este interzis:

a) să desfășoare activități de arbitraj în litigiile civile, comerciale sau de altă natură;

b) să aibă calitatea de asociat, membru în organele de conducere, administrare sau control la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare sau financiare, companii naționale, societăți naționale ori regii autonome;

c) să desfășoare activități comerciale, direct sau prin persoane interpuse;

d) să aibă calitatea de membru al unui grup de interes economic.

Art. 103. — (1) Magistrații nu se subordonează scopurilor și doctrinelor politice.

(2) Magistrații nu pot să facă parte din partide politice ori să desfășoare activități cu caracter politic.

(3) Magistrații au obligația ca, în exercitarea atribuțiilor, să se abțină de la exprimarea sau manifestarea convingerilor lor politice.

Art. 104. — Magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.

Art. 105. — (1) Magistraților le este interzis să participe la judecarea unei cauze, în calitate de judecător sau procuror:

a) dacă sunt soți sau rude până la gradul IV inclusiv între ei;

b) dacă ei, soții sau rudele lor până la gradul IV inclusiv au vreun interes în cauză.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și magistratului care participă, în calitate de judecător sau procuror, la judecarea unei cauze în căile de atac, atunci când soțul sau ruda până la gradul IV inclusiv a magistratului a participat, ca judecător sau procuror, la judecarea în fond a acelei cauze.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se completează cu prevederile Codului de procedură civilă și ale Codului de procedură penală referitoare la incompatibilități, abținere și recuzare.

Art. 106. — (1) Judecătorul care devine avocat nu poate pune concluzii la instanța unde a funcționat, timp de 2 ani de la încetarea calității de judecător.

(2) Procurorul care devine avocat nu poate acorda asistență juridică la organele de urmărire penală din localitatea unde a funcționat, timp de 2 ani de la încetarea calității de procuror.

Art. 107. — Magistrații au obligația de a aduce de îndată la cunoștința președintelui instanței sau, după caz, a procurorului general în subordinea căruia funcționează orice ingerință în actul de justiție, de natură politică sau economică, din partea unei persoane fizice sau juridice ori a unui grup de persoane.

Art. 108. — (1) Încălcarea dispozițiilor art. 101—105 și 107 constituie abateri disciplinare și se sancționează, în raport cu gravitatea abaterilor, cu:

a) suspendarea din funcție pe timp de maximum 6 luni;

b) îndepărtarea din magistratură.

(2) Sancțiunile disciplinare se aplică de către Consiliul Superior al Magistraturii, potrivit procedurii stabilite în Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Judecătorul sau procurorul sancționat cu îndepărtarea din magistratură nu poate ocupa nici o funcție de specialitate juridică timp de 3 ani.

Art. 109. — (1) Magistrații pot participa la elaborarea de publicații sau studii de specialitate, a unor lucrări literare ori științifice sau la emisiuni audiovizuale, cu excepția celor cu caracter politic.

(2) Magistrații pot fi membri ai unor comisii de examinare sau de elaborare a unor proiecte de acte normative, a unor documente interne sau internaționale.

Art. 110. — Dispozițiile art. 101—104, 107 și 109 se aplică în mod corespunzător și judecătorilor Curții Constituționale.

CAPITOLUL VI Dispoziții comune

Art. 111. — (1) Persoanele care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu vor depune o declarație de interese, pe propria răspundere, cu

privire la funcțiile și activitățile pe care le desfășoară, cu excepția celor legate de mandatul sau funcția publică pe care o exercită.

(2) Funcțiile și activitățile care se includ în declarația de interese sunt:

a) funcțiile deținute în cadrul unor asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale ori partide politice;

b) activitățile profesionale remunerate;

c) calitatea de acționar sau asociat la societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare și financiare.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1), care nu îndeplinesc alte funcții sau nu desfășoară alte activități decât cele legate de mandatul sau funcția pe care o exercită, depun o declarație în acest sens.

Art. 112. — (1) Declarația de interese se depune în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi sau în termen de 15 zile de la data validării mandatului ori, după caz, de la data numirii în funcție.

(2) Persoanele care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu vor actualiza declarațiile de interese ori de câte ori intervin schimbări care, potrivit art. 111 alin. (2), trebuie înscrise în aceste declarații. Actualizarea se face în termen de 30 de zile de la data începerii, modificării sau încetării funcțiilor sau activităților.

Art. 113. — (1) Declarațiile de interese sunt publice și se depun după cum urmează:

a) Președintele României, la șeful Cancelariei Administrației Prezidențiale;

b) deputații și senatorii, la secretarul general al Camerei din care aceștia fac parte;

c) consilierii prezidențiali și consilierii de stat din Administrația Prezidențială, la șeful Cancelariei Administrației Prezidențiale;

d) membrii Guvernului, secretarii de stat și subsecretarii de stat, la secretarul general al Guvernului;

e) persoanele care îndeplinesc funcții asimilate celei de ministru, secretar de stat sau subsecretar de stat, la secretarul general al autorității publice sub controlul căreia se află;

f) magistrații, la președintele instanței sau la conducătorul parchetului la care funcționează; președinții instanțelor și conducătorii parchetelor, la președinții instanțelor și, respectiv, conducătorii parchetelor superioare; președintele Curții Supreme de Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, la Consiliul Superior al Magistraturii;

g) prefecții și subprefecții, la secretarul general al prefecturii;

h) aleșii locali, la secretarul unității administrativ-teritoriale;

i) funcționarii publici, la compartimentul de resurse umane din cadrul autorităților publice, instituțiilor publice sau, după caz, al unităților din care fac parte.

(2) Numele persoanelor prevăzute la alin. (1), care, în mod nejustificat, nu depun declarația de interese potrivit art. 112, se publică pe paginile de Internet ale Parlamentului, Guvernului, ministerelor, celorlalte autorități ori instituții publice centrale, prefecturilor sau consiliilor județene, după caz.

(3) Evidența declarațiilor de interese se consemnează într-un registru special, denumit „Registru de declarații de interese”, al cărui model se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 114. — (1) Se interzice folosirea de către o persoană care exercită o demnitate publică sau o funcție publică dintre cele prevăzute în prezentul titlu, în interes

privat, a simbolurilor care au legătură cu exercițiul demnității sau funcției sale.

(2) Se interzice folosirea sau permisiunea de a folosi numele însoțit de calitatea persoanei care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu în orice formă de publicitate a unui agent economic român sau străin, precum și a vreunui produs comercial, național sau străin.

(3) Se interzice folosirea sau permisiunea de a folosi imaginea publică, numele, vocea sau semnătura persoanei care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu pentru orice formă de publicitate privitoare la o activitate care aduce profit, cu excepția publicității gratuite pentru scopuri caritabile.

(4) Se interzice persoanelor care exercită o demnitate publică sau o funcție publică dintre cele prevăzute în prezentul titlu folosirea sau exploatarea directă sau indirectă a informațiilor care nu sunt publice, obținute în legătură cu exercitarea atribuțiilor, în scopul obținerii de avantaje pentru ei sau pentru alții.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 115. — Alte cazuri de incompatibilități și interdicții sunt cele stabilite prin legi speciale.

Art. 116. — (1) Prefecții sunt obligați să verifice, în cel mult 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, situația tuturor aleșilor locali din județ. În acest scop, conducătorii autorităților și instituțiilor publice, precum și conducătorii oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale sunt obligați să pună la dispoziția prefectului și a persoanelor împuternicite de acesta datele solicitate, necesare stabilirii persoanelor cărora le sunt aplicabile incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute de prezentul titlu.

(2) Nerespectarea prevederilor alin. (1) atrage aplicarea de sancțiuni, potrivit legii.

Art. 117. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, art. 30, art. 60 alin. (1) lit. b), art. 62, art. 72 alin. (2) lit. b), art. 131 și teza finală a art. 152 „iar consilierii în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi își vor exercita mandatul până la următoarele alegeri locale” din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 23 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2002 privind instituirea unor interdicții pentru aleșii locali și funcționarii publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 2 februarie 2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 378/2002.

TITLUL V

Grupurile de interes economic

CAPITOLUL I

Grupurile de interes economic

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 118. — (1) Grupul de interes economic — G.I.E. reprezintă o asocieră între două sau mai multe persoane fizice sau juridice, constituită pe o perioadă determinată, în scopul înlesnirii sau dezvoltării activității economice a mem-

brilor săi, precum și al îmbunătățirii rezultatelor activității respective.

(2) Grupul de interes economic este persoană juridică cu scop patrimonial, care poate avea calitatea de comerciant sau necomerciant.

(3) Numărul membrilor unui grup de interes economic nu poate fi mai mare de 20.

(4) Activitatea grupului trebuie să se raporteze la activitatea economică a membrilor săi și să aibă doar un caracter accesoriu față de aceasta.

(5) Grupul nu poate:

a) exercita, în mod direct sau indirect, o activitate de administrare ori de supraveghere a activității membrilor săi sau a unei alte persoane juridice, în special în domeniile personalului, finanțelor și investițiilor;

b) să dețină acțiuni, părți sociale sau de interes, în mod direct sau indirect, la una dintre societățile comerciale membre; deținerea de acțiuni, părți sociale sau de interes în altă societate comercială este permisă doar în măsura în care aceasta este necesară pentru îndeplinirea obiectivelor grupului și dacă se face în numele membrilor;

c) angaja mai mult de 500 de persoane;

d) fi folosit de către o societate comercială în scopul creditării, în alte condiții decât cele prevăzute expres de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a unui administrator ori director al societății comerciale sau a soțului, rudelor sau afiniilor până la gradul IV inclusiv ai administratorului sau ai directorului respectiv; de asemenea, dacă operațiunea de creditare privește o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună cu una dintre persoanele sus-menționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris;

e) fi folosit de către o societate comercială în scopul transmiterii de bunuri, în alte condiții decât cele prevăzute expres de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la și de la administratorul sau directorul societății comerciale ori soțul, rudele sau afiniile până la gradul IV inclusiv ai administratorului sau ai directorului respectiv; de asemenea, dacă operațiunea privește o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună cu una dintre persoanele sus-menționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris, cu excepția cazului în care una dintre societățile comerciale respective este filiala celeilalte;

f) să fie membru al altui grup de interes economic sau grup european de interes economic.

(6) Grupul de interes economic nu poate emite acțiuni, obligațiuni sau alte titluri negociabile.

Art. 119. — (1) Membrii grupului de interes economic răspund nelimitat pentru obligațiile grupului și solidar, în lipsa unei stipulații contrare cu terții co-contractanți. Creditorii grupului se vor îndrepta mai întâi împotriva acestuia pentru obligațiile lui și, numai dacă acesta nu le plătește în termen de cel mult 15 zile de la data punerii în întârziere, se vor putea îndrepta împotriva membrilor grupului.

(2) Prin derogare, la prevederile alin. (1) și în măsura în care actul constitutiv o permite, un membru nou al grupului poate fi exonerat de obligațiile acestuia, născute anterior aderării sale; hotărârea de exonerare este opozabilă terților de la data menționării în registrul comerțului și a publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I a IV-a.

SECȚIUNEA a 2-a

Constituirea grupului de interes economic

Art. 120. — (1) Grupul de interes economic se constituie prin contract semnat de toți membrii și încheiat în formă autentică, denumit act constitutiv.

(2) Semnatarii actului constitutiv, precum și persoanele care au un rol determinant în constituirea grupului sunt considerați fondatori.

(3) Nu pot fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile sau care au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, dare de mită, luare de mită, primire de foloase necuvenite, trafic de influență, mărturie mincinoasă, fals, uz de fals, precum și pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, infracțiunile prevăzute de Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și infracțiunile de spălare a banilor prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, cu modificările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică, în mod corespunzător, și persoanelor cu funcții de administrator, cenzor și lichidator al grupului de interes economic.

Art. 121. — (1) Grupul de interes economic se poate constitui cu sau fără capital.

(2) În cazul în care membrii grupului decid afectarea unui anume capital pentru desfășurarea activității grupului, aporturile membrilor nu trebuie să aibă o valoare minimă și pot avea orice natură.

(3) Drepturile membrilor grupului nu pot fi reprezentate prin titluri negociabile; orice clauză contrară se consideră nulă.

Art. 122. — (1) Actul constitutiv al grupului de interes economic stabilește modul de organizare a grupului, în condițiile stabilite de prezentul titlu, și va cuprinde:

a) denumirea, precedată sau urmată de sintagma „grup de interes economic“ ori de inițialele „G.I.E.“, sediul și, dacă este cazul, emblema grupului;

b) numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia membrilor, persoane fizice; denumirea, forma juridică, sediul și naționalitatea membrilor, persoane juridice;

c) codul numeric personal al membrilor, persoane fizice; codul de identificare a membrilor, persoane juridice, în funcție de forma juridică a acestora;

d) obiectul de activitate al grupului, cu precizarea domeniului și a activității principale, precum și a naturii comerciale sau necomerciale a activității;

e) capitalul subscris și cel vărsat, cu menționarea aportului fiecărui membru și a modului de vărsare a acestuia, valoarea aportului în natură și a modului de evaluare, în cazul în care grupul se constituie cu capital;

f) durata grupului;

g) membrii care reprezintă și administrează grupul sau administratorii nemembri, persoane fizice ori juridice, puterile ce li s-au conferit acestora și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat, precum și condițiile în care aceștia pot fi revocați;

h) clauze privind controlul gestiunii grupului de către organele statutare, controlul acesteia de către membri, precum și documentele la care aceștia vor putea să aibă acces pentru a se informa și a-și exercita controlul;

i) sediile secundare — sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică —, atunci când se înființează o dată cu grupul, sau condițiile

pentru înființarea lor ulterioară, dacă se are în vedere o atare înființare;

j) modul de dizolvare și de lichidare a grupului.

(2) Orice modificare a actului constitutiv va fi realizată în condițiile prevăzute la încheierea sa, va fi menționată în registrul comerțului și va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a; modificările sunt opozabile de la data publicării.

Art. 123. — (1) În cursul existenței sale, grupul de interes economic poate accepta membri noi, cu votul unanim al membrilor săi.

(2) Orice membru al grupului se poate retrage în condițiile prevăzute de actul constitutiv, cu condiția îndeplinirii prealabile a obligațiilor sale specifice de membru.

Art. 124. — (1) La autentificarea actului constitutiv se va prezenta dovada eliberată de oficiul registrului comerțului privind disponibilitatea firmei și a emblemei. Se va prezenta, de asemenea, dovada că grupul are, în baza unor acte legale, un sediu la adresa indicată.

(2) Sediul grupului trebuie stabilit:

a) fie la locul în care se află administrația centrală a grupului;

b) fie la locul în care se află administrația centrală a unuia dintre membrii grupului sau, în cazul unei persoane fizice, activitatea principală a acesteia, dacă grupul exercită o activitate în locul menționat.

(3) La sediul indicat de grup vor putea funcționa mai multe persoane juridice, dacă cel puțin o persoană este, în condițiile legii, asociat sau membru în fiecare dintre aceste persoane juridice.

(4) Notarul public va refuza autentificarea actului constitutiv, dacă din documentația prezentată nu rezultă că sunt îndeplinite condițiile legale.

SECȚIUNEA a 3-a

Înmatricularea grupului de interes economic

Art. 125. — (1) În termen de 15 zile de la data autentificării actului constitutiv, fondatorii sau administratorii grupului ori un împuternicit al acestora vor cere înmatricularea grupului în registrul comerțului în a cărui rază teritorială își va avea sediul grupul.

(2) Cererea va fi însoțită de:

a) actul constitutiv al grupului;

b) dovada efectuării vărsămintelor, în condițiile actului constitutiv, dacă este cazul;

c) dacă este cazul, actele privind proprietatea asupra aporturilor în natură, iar în cazul în care printre ele figurează și imobile, certificatul constatator al sarcinilor de care sunt grevate;

d) actele constatatoare ale operațiunilor încheiate în contul grupului și aprobate de membri;

e) dovada sediului declarat;

f) declarația pe propria răspundere a fondatorilor, administratorilor și cenzorilor că îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul titlu.

(3) Autorizațiile de funcționare a grupului vor fi solicitate de către Biroul unic din cadrul oficiului registrului comerțului, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 126. — (1) În cazul în care cerințele legale sunt îndeplinite, judecătorul-delegat, prin încheiere pronunțată în termen de 5 zile de la îndeplinirea acestor cerințe, va

autoriza constituirea grupului și va dispune înmatricularea lui în registrul comerțului, în condițiile prevăzute de Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Încheierea de înmatriculare va reda mențiunile actului constitutiv prevăzute la art. 122.

Art. 127. — (1) Grupul de interes economic dobândește personalitate juridică de la data înmatriculării sale în registrul comerțului.

(2) Înmatricularea se efectuează în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorești-delegat prin care se autorizează înmatricularea grupului.

(3) Înmatricularea nu prezumă calitatea de comerciant a grupului.

(4) Grupul de interes economic având calitatea de comerciant poate îndeplini, în nume propriu, cu titlu principal și într-o manieră obișnuită, toate faptele de comerț necesare realizării scopului său.

Art. 128. — Vor fi supuse înregistrării obligatorii, în condițiile legii, următoarele:

a) orice modificare a actului constitutiv al grupului, inclusiv orice modificare în componența grupului;

b) înființarea sau desființarea tuturor sucursalelor, reprezentanțelor și celorlalte entități fără personalitate juridică;

c) hotărârea judecătorească prin care se declară nulitatea grupului;

d) hotărârea de desemnare a administratorului sau administratorilor grupului, numele/denumirea acestora, mențiunea dacă administratorii pot acționa individual sau împreună, precum și încetarea atribuțiilor acestora;

e) cesiunea, în tot sau în parte, a părților de interes ale unui membru;

f) hotărârea membrilor grupului sau hotărârea judecătorească de dizolvare a grupului;

g) hotărârea de desemnare a lichidatorilor grupului, numele/denumirea acestora, precum și încetarea atribuțiilor acestora;

h) terminarea lichidării grupului;

i) propunerea de mutare a sediului într-un stat străin;

j) clauza prin care noii membri sunt exonerati de la plata datoriilor grupului, născute anterior admiterii lor în grup.

Art. 129. — Grupul de interes economic este obligat să publice integral, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în condițiile legii:

a) actul constitutiv al grupului;

b) actele modificatoare ale acestuia;

c) mențiunile referitoare la codul de înregistrare al grupului, data și locul înregistrării, precum și radierea grupului;

d) documentele și mențiunile prevăzute la art. 128 lit. b)—j).

Art. 130. — Dispozițiile referitoare la constituirea, înmatricularea și funcționarea filialelor și sucursalelor societăților comerciale, prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător filialelor și, respectiv, sucursalelor grupului de interes economic.

Art. 131. — (1) Sediul grupului de interes economic poate fi mutat într-un stat străin, prin decizia membrilor grupului, luată în unanimitate.

(2) În termen de 15 zile de la adoptarea deciziei prevăzute la alin. (1), aceasta va fi menționată, prin grija administratorilor grupului, în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(3) În termen de două luni de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, orice persoană interesată poate face opoziție la decizia de transfer al sediului, pentru motive de ordine publică, în condițiile prevăzute de art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Hotărârea judecătorească irevocabilă prin care se soluționează opoziția la decizia de transfer al sediului se menționează, din oficiu, în registrul comerțului.

(5) Înregistrarea grupului în registrul corespunzător din statul străin nu va fi opozabilă terților decât după momentul în care decizia de schimbare a sediului devine efectivă.

(6) Radierea grupului din registrul comerțului este posibilă doar ulterior prezentării dovezii efectuării înregistrării grupului în registrul din statul străin.

(7) Până la efectuarea mențiunii cu privire la radierea grupului, în registrul comerțului, terții se pot prevala de sediul grupului din România, cu excepția cazului în care grupul face dovada că aceștia au cunoscut existența sediului din statul străin.

Art. 132. — (1) Reprezentanții grupului sunt obligați să depună la oficiul registrului comerțului semnăturile lor, la data completării cererii de înregistrare, dacă au fost numiți prin actul constitutiv, iar cei aleși în timpul funcționării grupului, în termen de 15 zile de la alegere.

(2) Dispoziția alin. (1) se aplică în mod corespunzător și conducătorilor sucursalelor.

SECȚIUNEA a 4-a

Efectele încălcării cerințelor legale de constituire a grupului de interes economic

Art. 133. — Când actul constitutiv nu cuprinde mențiunile prevăzute de lege ori cuprinde clauze prin care se încalcă o dispoziție imperativă a legii sau când nu s-a îndeplinit o cerință legală pentru constituirea grupului, judecătorul-delegat, din oficiu sau la cererea oricărui membru ori a altor persoane interesate, va respinge, prin încheiere, motivat, cererea de înmatriculare, în afară de cazul în care membrii sau reprezentanții grupului înlătură asemenea neregularități. Judecătorul-delegat va lua act în încheiere de regularizările efectuate.

Art. 134. — În cazul în care fondatorii sau reprezentanții grupului nu au cerut înmatricularea sa în termen legal, oricare membru poate cere oficiului registrului comerțului efectuarea înmatriculării, după ce, prin notificare sau scrisoare recomandată, i-a pus în întârziere, iar ei nu s-au conformat în cel mult 8 zile de la primire.

Art. 135. — (1) În cazul unor neregularități constatate după înmatriculare, grupul este obligat să ia măsuri pentru înlăturarea lor, în cel mult 8 zile de la data constatării acestor neregularități.

(2) Dacă grupul nu se conformează, orice persoană interesată poate cere tribunalului să oblige organele societății, sub sancțiunea plății de daune cominatorii, să le regularizeze.

(3) Dreptul la acțiunea de regularizare se prescrie prin trecerea unui termen de 6 luni de la data înmatriculării grupului.

Art. 136. — Fondatorii, reprezentanții grupului, precum și primii membri ai organelor de conducere, de administrare și de control ale grupului răspund nelimitat și solidar pentru prejudiciul cauzat prin neregularitățile prevăzute la art. 133—135.

Art. 137. — (1) Actele sau faptele pentru care nu s-a efectuat publicitatea prevăzută de lege nu pot fi opuse terților, în afară de cazul în care grupul face dovada că aceștia le cunoșteau.

(2) Operațiunile efectuate de grup înainte de a 16-a zi de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a încheierii judecătorești-delegat nu sunt opozabile terților, dacă aceștia dovedesc că au fost în imposibilitate de a lua cunoștință de ele.

Art. 138. — Terții pot invoca însă actele sau faptele cu privire la care nu s-a îndeplinit publicitatea, în afară de cazul în care omisiunea publicității le lipsește de efecte.

Art. 139. — Fondatorii, reprezentanții și alte persoane, care au lucrat în numele unui grup în curs de constituire, răspund solidar și nelimitat față de terți pentru actele juridice încheiate cu aceștia pe seama grupului, în afară de cazul în care grupul, după ce a dobândit personalitate juridică, le-a preluat asupra sa. Actele astfel preluate sunt considerate a fi fost ale grupului încă de la data încheierii lor.

Art. 140. — (1) Nici grupul și nici terții nu pot opune, pentru a se sustrage de la obligațiile asumate, o neregularitate în numirea reprezentanților, administratorilor sau a altor persoane care fac parte din organele grupului, atunci când această numire a fost publicată în conformitate cu dispozițiile legale.

(2) Grupul nu poate invoca față de terți numirile în funcțiile menționate la alin. (1) sau încetarea acestor funcții, dacă ele nu au fost publicate în conformitate cu dispozițiile legale.

Art. 141. — (1) În raporturile cu terții, grupul este angajat prin actele organelor sale, chiar dacă aceste acte depășesc obiectul de activitate, în afară de cazul în care el dovedește că terții cunoșteau sau, în împrejurările date, trebuiau să cunoască depășirea acestuia. Publicarea actului constitutiv nu poate constitui, singură, dovada cunoașterii.

(2) Clauzele actului constitutiv ori hotărârile organelor statutare ale grupului, care limitează puterile conferite de lege acestor organe, sunt inopozabile terților, chiar dacă au fost publicate.

(3) Actul constitutiv va putea prevedea că grupul va răspunde în mod valabil doar în cazul în care doi sau mai mulți administratori acționează împreună. O asemenea clauză este opozabilă terților numai în condițiile publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în condițiile prevăzute la art. 129.

Art. 142. — Nulitatea unui grup de interes economic înmatriculat în registrul comerțului poate fi declarată de tribunal numai atunci când:

- a) lipsește actul constitutiv sau când acesta nu a fost încheiat în formă autentică;
- b) toți fondatorii au fost, potrivit legii, incapabili, la data constituirii grupului;
- c) obiectul de activitate al grupului este ilicit sau contrar ordinii publice;
- d) lipsește încheierea judecătorului-delegat de înmatriculare a grupului;
- e) lipsește autorizarea legală administrativă de constituire a grupului, în cazurile în care această autorizare este prevăzută în legile speciale pentru desfășurarea anumitor activități, precum cea bancară sau de asigurări;
- f) actul constitutiv nu prevede denumirea, sediul și obiectul de activitate al grupului.

Art. 143. — Nulitatea nu poate fi declarată în cazul în care cauza ei, invocată în cererea de anulare, a fost înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond la tribunal, cu excepția situației în care nulitatea este cauzată de caracterul ilicit sau contrar ordinii publice al obiectului grupului.

Art. 144. — (1) Tribunalul sesizat cu o cerere de nulitate poate stabili, chiar din oficiu, un termen pentru acoperirea nulității.

(2) În cazul în care, pentru acoperirea nulității, este necesară convocarea membrilor grupului sau comunicarea către aceștia a textului proiectului de hotărâre împreună cu documentația aferentă, tribunalul va acorda, prin încheiere, termenul necesar pentru ca membrii să adopte hotărârea.

Art. 145. — (1) Pe data la care hotărârea judecătorească de declarare a nulității a devenit irevocabilă, grupul încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare. Dispozițiile legale privind lichidarea grupurilor ca urmare a dizolvării se aplică în mod corespunzător.

(2) Prin hotărârea judecătorească de declarare a nulității se vor numi și lichidatorii grupului.

(3) Tribunalul va comunica dispozitivul acestei hotărâri oficiului registrului comerțului, care, după menționare, îl va trimite Monitorului Oficial al României spre publicare.

(4) Membrii grupului răspund pentru obligațiile acestora până la acoperirea lor în conformitate cu prevederile art. 119.

Art. 146. — (1) Declararea nulității grupului nu aduce atingere actelor încheiate în numele său.

(2) Nici grupul și nici membrii săi nu pot opune terților de bună-credință nulitatea grupului.

Art. 147. — Prevederile cap. V „Unele dispoziții procedurale” din cadrul titlului II „Constituirea societăților comerciale” al Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică, în mod corespunzător, în ceea ce privește grupurile de interes economic.

SECȚIUNEA a 5-a

Funcționarea grupurilor de interes economic

Art. 148. — (1) Administratorii pot face toate operațiunile cerute pentru aducerea la îndeplinire a obiectului de activitate al grupului, în afară de restricțiile arătate în actul constitutiv.

(2) Ei sunt obligați să ia parte la toate adunările grupului, la consiliile administratorilor și la organele de conducere similare acestora.

Art. 149. — (1) Administratorii care au dreptul de a reprezenta grupul nu îl pot transmite decât dacă această facultate li s-a acordat în mod expres.

(2) În cazul încălcării prevederilor alin. (1), grupul poate pretinde de la cel substituit beneficiile rezultate din operațiune.

(3) Administratorul care fără drept își substituie altă persoană răspunde solidar cu aceasta pentru eventualele pagube produse grupului.

Art. 150. — Obligațiile și răspunderea administratorilor sunt cele prevăzute de prezentul titlu și de dispozițiile referitoare la mandat.

Art. 151. — (1) Administratorii sunt solidar răspunzători față de societate pentru:

- a) existența registrelor cerute de lege și corecta lor ținere;
- b) exacta îndeplinire a hotărârilor adunărilor generale;
- c) stricta îndeplinire a îndatoririlor pe care legea și actul constitutiv le impun.

(2) Acțiunea în răspundere împotriva administratorilor aparține și creditorilor grupului, însă aceștia o vor putea exercita numai atunci când, prin operațiunile efectuate pentru realizarea obiectului de activitate al grupului, nu sunt achitate la scadență, în mod repetat, obligațiile grupului sau în caz de deschidere a procedurii reglementate de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 152. — (1) În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect, scrisoare, anunț, publicație sau alte documente, emanând de la un grup, trebuie să se precizeze:

- a) denumirea, însoțită de mențiunea „grup de interes economic” sau de inițialele „G.I.E.”;
- b) sediul;
- c) codul unic de înregistrare și oficiul registrului comerțului în care a fost înmatriculat grupul;
- d) acolo unde este cazul, mențiunea că grupul se află în lichidare;
- e) acolo unde este cazul, mențiunea că administratorii trebuie să acționeze împreună, conform prevederilor art. 128 lit. d).

(2) Sunt exceptate de la aplicarea prevederilor alin. (1) bonurile fiscale, emise de aparatele de marcat electronice,

care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

Art. 153. — (1) Adunarea generală a membrilor grupului poate adopta orice hotărâre, inclusiv dizolvarea anticipată sau prelungirea duratei grupului, în condițiile stipulate prin actul constitutiv.

(2) Actul constitutiv poate prevedea ca toate hotărârile sau o parte din acestea să fie adoptate în anumite condiții privind cvorumul și majoritatea necesară. În lipsa unei asemenea stipulații, hotărârile se adoptă cu votul unanim al membrilor.

(3) Prin actul constitutiv al grupului se poate stipula că aceste hotărâri sau unele dintre acestea pot fi luate prin consultarea în scris a membrilor; actul constitutiv va preciza în acest caz procedura de consultare și adoptare a hotărârilor.

(4) Votul unanim al tuturor membrilor este obligatoriu pentru adoptarea hotărârilor privind:

- a) modificarea obiectului grupului;
- b) modificarea numărului de voturi repartizat fiecărui membru;
- c) modificarea condițiilor prevăzute pentru adoptarea hotărârilor;
- d) prelungirea duratei grupului dincolo de perioada stabilită în actul constitutiv;
- e) modificarea aportului membrilor la capitalul grupului;
- f) modificarea oricărei alte obligații a membrilor, în cazul în care prin actul constitutiv nu se prevede altfel;
- g) orice altă modificare a actului constitutiv, în cazul în care prin actul constitutiv nu se prevede altfel.

(5) Actul constitutiv poate stabili ca anumiți membri să dispună de un număr de voturi diferit de al celorlalți, dar fără ca prin aceasta un membru să dețină majoritatea voturilor. În lipsa unei asemenea stipulații se consideră că fiecare membru dispune de câte un vot.

Art. 154. — (1) La inițiativa oricărui administrator sau la solicitarea oricărui membru, administratorii sunt obligați să convoace de îndată adunarea generală a membrilor pentru adoptarea unei hotărâri care intră în atribuțiile adunării.

(2) Adunarea generală se va întruni în termenul prevăzut de actul constitutiv, dar care nu poate fi mai scurt de 10 zile și mai lung de o lună de la data convocării.

(3) La solicitarea oricărei persoane interesate și cu audierea părților, instanța de la sediul grupului va putea ordona convocarea adunării generale, dacă aceasta nu este convocată de către administratori; prin hotărârea de convocare a adunării generale instanța va desemna, dintre membrii grupului, persoana care va prezida adunarea generală.

(4) Toți membrii grupului vor putea, dacă nici unul dintre ei nu se opune, să țină o adunare generală și să ia orice hotărâre de competența adunării, fără respectarea formalităților cerute pentru convocarea ei.

Art. 155. — (1) Convocarea poate fi făcută prin scrisoare recomandată sau, dacă actul constitutiv permite, prin scrisoare simplă, expediată cu cel puțin 10 zile înainte de data ținerii adunării, la adresa membrului, astfel cum figurează în evidențele grupului. Schimbarea adresei nu poate fi opusă grupului, dacă nu i-a fost comunicată în scris de membru.

(2) Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării generale.

(3) Dacă în ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

Art. 156. — (1) Membrii au dreptul de a se informa asupra gestiunii grupului, consultând documentele prevăzute

în actul constitutiv, în conformitate cu art. 122 lit. h). Ei vor putea cere, pe cheltuiala lor, copii legalizate de pe acestea. În urma consultării membrii îi vor putea sesiza, în scris, pe administratori, care vor trebui să le răspundă, tot în scris, în termen de 15 zile de la înregistrarea sesizării.

(2) Dacă administratorii nu răspund în termenul stabilit la alin. (1), membrii se vor putea adresa instanței competente, care va putea obliga grupul la plata unei sume de bani pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 157. — (1) Membrii pot alege, prin vot unanim, unul sau mai mulți administratori dintre ei, fixându-le atribuțiile, durata însărcinării și eventuala lor remunerație, în afară de cazul în care prin actul constitutiv nu se dispune altfel.

(2) Prin vot unanim membrii pot decide și asupra revocării administratorilor sau asupra limitării puterilor lor, în afară de cazul în care administratorii au fost numiți prin actul constitutiv.

Art. 158. — (1) O persoană juridică poate fi numită sau aleasă administrator al unui grup de interes economic.

(2) Drepturile și obligațiile părților se stabilesc printr-un contract de administrare. În contract se va stipula, printre altele, că persoana juridică este obligată să își desemneze unul sau mai mulți reprezentanți permanenți, persoane fizice. Reprezentantul este supus aceluiași condiții și obligații și are aceeași responsabilitate civilă și penală ca și un administrator, persoană fizică, ce acționează în nume propriu, fără ca prin aceasta persoana juridică pe care o reprezintă să fie exonerată de răspundere sau să i se micșoreze răspunderea solidară.

(3) Când persoana juridică își revocă reprezentantul, ea are obligația să numească în același timp un înlocuitor.

Art. 159. — (1) Fiecare administrator va trebui să depună o garanție pentru administrația sa, prevăzută în actul constitutiv ori, în lipsa unei clauze în acesta, aprobată de adunarea generală. Garanția nu poate fi mai mică decât dublul remunerației lunare.

(2) Garanția se va depune înainte de preluarea funcției de către administrator; ea poate fi depusă și de un terț.

(3) Dacă garanția nu va fi depusă înainte de data preluării funcției, administratorul este considerat demisionat.

(4) Garanția rămâne la dispoziția grupului și nu va putea fi restituită administratorului decât după ce adunarea generală a aprobat situația financiară a ultimului exercițiu financiar în care administratorul a îndeplinit această funcție și i-a dat descărcare.

Art. 160. — Semnăturile administratorilor vor fi depuse la oficiul registrului comerțului, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1), o dată cu prezentarea certificatului eliberat de persoanele care îndeplinesc atribuția de cenzor din care rezultă depunerea garanției.

Art. 161. — (1) Dacă un administrator ia inițiativa unei operațiuni ce depășește limitele operațiunilor obișnuite activității pe care o exercită grupul, acesta trebuie să îi înștiințeze pe ceilalți administratori, înainte de a o încheia, sub sancțiunea suportării pierderilor ce ar rezulta din aceasta.

(2) În caz de opoziție a vreunui dintre ei, vor decide membrii care reprezintă majoritatea.

(3) Operațiunea încheiată împotriva opoziției făcute este valabilă față de terții cărora nu li se va fi comunicat această opoziție.

Art. 162. — (1) Membrul care, într-o operațiune determinată, are, pe cont propriu sau pe contul altuia, interese

contrare acelorale ale grupului, nu poate lua parte la nici o deliberare sau decizie privind această operațiune.

(2) Membrul care contravine dispozițiilor alin. (1) este răspunzător de daunele cauzate grupului, dacă, fără votul său, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 163. — Membrul care, fără consimțământul scris al celorlalți membri, întrebuițează capitalul, bunurile sau creditul grupului în folosul său ori în cel al unei alte persoane este obligat să restituie grupului beneficiile ce au rezultat și să plătească despăgubiri pentru daunele cauzate.

Art. 164. — (1) Nici un membru nu poate lua din fondurile grupului mai mult decât i s-a fixat pentru cheltuielile făcute sau pentru cele ce urmează să le facă în interesul grupului.

(2) Membrul care contravine acestei dispoziții este răspunzător de sumele luate și de daune.

(3) Se vor putea stipula, prin actul constitutiv, condițiile în care membrii pot lua din casa grupului anumite sume, cu titlu de împrumut, pentru cheltuielile lor particulare.

Art. 165. — (1) Grupul nu poate avea drept scop obținerea de profituri pentru sine.

(2) Dacă din activitatea grupului rezultă profit potrivit situației financiare anuale, acesta va fi distribuit în totalitate, în mod obligatoriu, între membrii grupului, cu titlu de dividende, în cotele prevăzute în actul constitutiv sau, în lipsa unei asemenea clauze, în părți egale.

(3) Din profitul grupului nu se vor putea aloca, sub nici o formă, sume de bani pentru constituirea de fonduri de rezervă.

(4) În cazul în care cheltuielile depășesc veniturile grupului, diferența va fi acoperită de membrii acestuia în cotele prevăzute în actul constitutiv sau, în lipsa unei asemenea clauze, în părți egale.

(5) Sumele distribuite membrilor din profitul grupului, potrivit alin. (2), constituie dividende, care sunt supuse impozitării, în condițiile legii.

Art. 166. — Când aportul la capitalul grupului aparține mai multor persoane, acestea sunt obligate solidar față de grup și trebuie să desemneze un reprezentant comun pentru exercitarea drepturilor decurgând din acest aport.

Art. 167. — (1) Membrii sunt obligați nelimitat și solidar pentru operațiunile îndeplinite în numele grupului de persoanele care îl reprezintă.

(2) Hotărârea judecătorească obținută împotriva grupului este opozabilă fiecărui membru.

Art. 168. — Pentru aprobarea situației financiare și pentru deciziile referitoare la răspunderea administratorilor este necesar votul majorității membrilor.

Art. 169. — (1) Cesiunea sau constituirea unei garanții asupra părții de interes către membri sau terți este posibilă cu acordul unanim al membrilor.

(2) Constituirea unei garanții asupra părții de interes către membri sau terți este posibilă și în cazul în care aceasta a fost permisă prin actul constitutiv al grupului. În acest caz însă, un terț nu poate deveni membru al grupului, prin dobândirea părții de interes respective, decât cu acordul unanim al celorlalți membri.

(3) Cesiunea nu liberează pe membrul cedent de ceea ce mai datorează grupului din aportul său de capital.

(4) Față de terți cedentul rămâne răspunzător potrivit dispozițiilor privind excluderea membrilor.

(5) Când actul constitutiv prevede cazurile de retragere a unui membru, se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 182 și 186.

Art. 170. — Dreptul de a reprezenta grupul aparține fiecărui administrator, în afară de cazul în care există stipulație contrară în actul constitutiv.

Art. 171. — (1) Dacă actul constitutiv dispune ca administratorii să lucreze împreună, decizia trebuie luată în

unanimitate; în caz de divergență între administratori, se va decide prin votul majorității membrilor.

(2) Pentru actele urgente, a căror neîndeplinire ar cauza o pagubă mare grupului, poate decide un singur administrator în lipsa celorlalți, care se găsesc în imposibilitate, chiar momentană, de a lua parte la administrație.

Art. 172. — Grupului de interes economic îi sunt aplicabile, în mod corespunzător, prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată.

Art. 173. — (1) Situația financiară anuală a grupului de interes economic va fi întocmită după normele prevăzute pentru societatea în nume colectiv. După aprobarea de către adunarea generală a membrilor, situația financiară va fi depusă de administratori, în termen de 15 zile, la administrația finanțelor publice. Un exemplar al situației financiare anuale va fi depus la oficiul registrului comerțului.

(2) Aprobarea situației financiare anuale de către adunarea generală nu împiedică exercitarea acțiunii în răspundere împotriva administratorilor.

SECȚIUNEA a 6-a

Modificarea actului constitutiv

Art. 174. — (1) Actul constitutiv poate fi modificat de membri, cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute pentru încheierea lui.

(2) Modificările privind mutarea sediului grupului, schimbarea obiectului principal de activitate, fuziunea/divizarea, reducerea/prelungirea duratei grupului, dizolvarea și lichidarea acestuia se vor menționa în registrul comerțului în baza încheierii judecătorești-delegat. Celelalte modificări se vor menționa, cu respectarea dispozițiilor legale, în baza rezoluției directorului oficiului registrului comerțului. Această rezoluție are, în mod corespunzător, regimul legal al încheierii judecătorești-delegat.

(3) Actul adițional cuprinzând textul integral al prevederilor actului constitutiv, modificate, se depune la oficiul registrului comerțului și se menționează în acest registru. Actul modificator se publică integral în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(4) Dacă se aduc mai multe modificări actului constitutiv fie concomitent, fie succesiv, acesta va fi actualizat cu toate modificările la zi și, în această formă, va fi depus la oficiul registrului comerțului.

(5) În forma actualizată potrivit alineatului precedent se pot omite numele sau denumirea și celelalte date de identificare ale fondatorilor și ale primilor membri ai organelor grupului.

(6) Omisiunea este permisă numai dacă au trecut cel puțin 5 ani de la data înmatriculării grupului și numai dacă actul constitutiv nu prevede altfel.

Art. 175. — (1) Creditorii personali ai membrilor grupului pot face opoziție, în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva hotărârii adunării membrilor de prelungire a duratei grupului peste termenul fixat inițial, dacă au drepturi stabilite printr-un titlu executoriu anterior hotărârii.

(2) Când opoziția a fost admisă, membrii trebuie să decidă, în termen de o lună de la data la care hotărârea a devenit irevocabilă, dacă înțeleg să renunțe la prelungire sau să excludă din grup membrul debitor al oponentului.

(3) În acest din urmă caz drepturile convenite membrului debitor vor fi calculate pe baza ultimei situații financiare aprobate.

(4) În caz de contestație asupra valorii drepturilor membrului grupului supuse răscumpărării, aceasta urmează să fie determinată de către un expert desemnat de părți sau în lipsa acordului acestora, de către tribunal, prin încheiere irevocabilă.

Art. 176. — În cazul în care grupul s-a constituit cu capital, reducerea sau majorarea acestuia urmează a se realiza în mod corespunzător reducerii sau majorării capitalului societăților în nume colectiv.

SECȚIUNEA a 7-a

Încetarea calității de membru. Excluderea și retragerea membrilor grupului de interes economic

Art. 177. — (1) Calitatea de membru încetează, după caz, prin:

- a) excludere;
- b) retragere;
- c) cesiune a părților de interes, în condițiile legii și ale actului constitutiv;
- d) deces, respectiv încetarea personalității juridice, în condițiile legii.

(2) Poate fi exclus din grupul de interes economic:

- a) membrul care, pus în întârziere, nu efectuează aportul la care s-a obligat;
- b) membrul în stare de faliment sau care a devenit legalmente incapabil;
- c) membrul care se amestecă fără drept în administrație, contravine dispozițiilor art. 163 ori tulbură sau amenință cu tulburarea gravă a funcționării grupului;
- d) membrul administrator care comite fraudă în dauna grupului sau se servește de semnătura grupului ori de capitalul acestuia în folosul său sau al altora;
- e) membrul împotriva căruia există un titlu executoriu deținut de un terț care se opune la hotărârea de prelungire a duratei grupului, în condițiile prevăzute la art. 175.

Art. 178. — (1) De îndată ce un membru încetează să aparțină unui grup, administratorii îi vor informa pe ceilalți membri asupra faptului respectiv și vor depune diligențele necesare efectuării mențiunii în registrul comerțului și publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(2) În cazul în care administratorii nu întreprind măsurile prevăzute la alin. (1), orice persoană interesată poate acționa în vederea realizării acestor măsuri.

Art. 179. — (1) Dacă actul constitutiv nu prevede altfel, grupul continuă să existe după ce unui membru i-a încetat această calitate, în condițiile prevăzute în actul constitutiv sau stabilite cu acordul unanim al membrilor rămași.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere drepturilor dobândite de o persoană în conformitate cu dispozițiile art. 169 alin. (1), respectiv art. 186 alin. (2).

Art. 180. — (1) Excluderea se pronunță, la cererea majorității membrilor grupului, în cazul în care actul constitutiv nu prevede altfel, prin hotărâre judecătorească.

(2) La soluționarea cererii de excludere se vor cita grupul și membrul pârât.

(3) Ca urmare a excluderii, instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul grupului a celorlalți membri.

(4) Hotărârea definitivă de excludere se va depune, în termen de 15 zile, la oficiul registrului comerțului pentru a fi înscrisă, iar dispozitivul hotărârii se va publica, la cererea grupului, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 181. — (1) Membrul exclus răspunde de pierderi și are dreptul la beneficii până în ziua excluderii sale, însă nu va putea cere lichidarea lor până ce acestea nu sunt repartizate conform prevederilor actului constitutiv.

(2) Membrul exclus nu are dreptul la o parte proporțională din patrimoniul grupului, ci numai la o sumă de bani care să reprezinte valoarea acesteia la data excluderii sale cu caracter definitiv.

Art. 182. — (1) Membrul exclus rămâne obligat față de terți pentru operațiunile făcute de grup până în ziua rămânerii definitive a hotărârii de excludere.

(2) Dacă, în momentul excluderii sunt operațiuni în curs de executare, membrul este obligat să suporte consecințele și nu își va putea retrage partea ce i se cuvine decât după terminarea acelor operațiuni.

(3) Dreptul la acțiune împotriva membrului exclus, prevăzut la alin. (1), se prescrie în termen de 5 ani, care curge de la data publicării mențiunii vizând excluderea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 183. — (1) Orice membru al grupului se poate retrage din grup:

- a) în cazurile prevăzute în actul constitutiv;
- b) cu acordul tuturor celorlalți membri;
- c) în lipsa unor prevederi în actul constitutiv sau când nu se realizează acordul unanim, membrul se poate retrage pentru motive temeinice, în baza unei hotărâri a tribunalului, supusă numai recursului, în termen de 15 zile de la comunicare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c) instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul grupului a celorlalți membri.

(3) Drepturile membrului retras, convenite pentru părțile sale de interes, se stabilesc prin acordul membrilor ori de un expert desemnat de aceștia sau, în caz de neînțelegere, de tribunal, prin încheiere irevocabilă.

(4) Drepturile membrului retras, menționate la alin. (3), nu vor putea fi stabilite în avans ca o sumă forfetară.

(5) Prevederile art. 182 referitoare la răspunderea membrului exclus față de obligațiile izvorâte din activitatea grupului până la data rămânerii definitive a hotărârii de excludere se aplică în mod corespunzător membrului retras, precum și celui căruia îi încetează în alt mod această calitate.

SECȚIUNEA a 8-a

Dizolvarea, fuziunea și divizarea grupului de interes economic

Art. 184. — (1) Grupul de interes economic se dizolvă prin:

- a) expirarea timpului stabilit pentru durata grupului;
- b) imposibilitatea realizării obiectului de activitate al grupului sau realizarea acestuia;
- c) declararea nulității grupului;
- d) hotărârea adunării membrilor, adoptată cu votul unanim al acestora, cu excepția cazului în care actul constitutiv dispune altfel;
- e) hotărârea tribunalului, la cererea oricărui membru, pentru motive temeinice, precum neînțelegerile grave dintre membri, care împiedică funcționarea grupului, precum și la cererea oricărei autorități publice competente;
- f) declararea falimentului grupului;
- g) alte cauze prevăzute de lege sau de actul constitutiv al grupului.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) membrii trebuie să fie consultați, cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea duratei grupului, cu privire la eventuala prelungire a acestuia.

În lipsă, la cererea oricărui dintre membri, tribunalul va putea dispune, prin încheiere irevocabilă, efectuarea consultării.

Art. 185. — (1) Grupul se dizolvă prin intrarea în faliment, incapacitatea, excluderea, retragerea sau decesul, respectiv încetarea personalității juridice, în condițiile legii, a unuia dintre membri, când, datorită acestor cauze, numărul membrilor s-a redus la unul singur.

(2) Se exceptează cazul când în actul constitutiv există clauză de continuare cu moștenitorii.

Art. 186. — (1) Dacă un membru decedează și dacă nu există convenție contrară, grupul trebuie să plătească partea ce se cuvine moștenitorilor, după ultima situație financiară aprobată, în termen de 3 luni de la notificarea decesului membrului, dacă membrii rămași nu decid, în unanimitate, să continue grupul cu moștenitorii care consimt la aceasta.

(2) În cazul decesului unui membru, nici o altă persoană nu poate deveni membru în locul său, cu excepția cazului în care actul constitutiv dispune altfel sau, în lipsa unei dispoziții exprese în acest sens, numai cu acordul unanim al membrilor rămași.

(3) Moștenitorii rămân răspunzători, potrivit art. 181, până la publicarea schimbărilor intervenite.

Art. 187. — (1) În caz de dizolvare a grupului prin hotărâre a membrilor, aceștia vor putea reveni, cu majoritatea cerută pentru modificarea actului constitutiv, asupra hotărârii luate, atâta timp cât nu s-a făcut nici o repartitie din activ.

(2) Noua hotărâre se menționează în registrul comerțului, după care oficiul registrului comerțului o va trimite Monitorului Oficial al României, spre publicare în Partea a IV-a, pe cheltuiala grupului.

(3) Creditorii și orice parte interesată pot face opoziție la tribunal împotriva hotărârii, în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 188. — (1) Dizolvarea grupului trebuie să fie înscrisă în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în afară de cazul prevăzut la art. 184 alin. (1) lit. a).

(2) Înscriserea și publicarea se vor face conform art. 174, când dizolvarea are loc în baza unei hotărâri a adunării generale, și în termen de 15 zile de la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, când dizolvarea a fost pronunțată de justiție.

(3) În cazul prevăzut la art. 184 alin. (1) lit. f), dizolvarea se pronunță de judecătorul-sindic prin aceeași încheiere prin care se decide intrarea în faliment a grupului.

Art. 189. — (1) Dizolvarea grupului are ca efect deschiderea procedurii lichidării. Dizolvarea are loc fără lichidare, în cazul fuziunii ori divizării totale a grupului sau în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Din momentul dizolvării, administratorii nu mai pot întreprinde noi operațiuni; în caz contrar, ei sunt personal și solidar răspunzători pentru operațiunile pe care le-au întreprins.

(3) Interdicția prevăzută la alin. (2) se aplică din ziua expirării termenului fixat pentru durata grupului ori de la data la care dizolvarea a fost hotărâtă de adunarea generală sau declarată prin sentință judecătorească.

(4) Grupul își păstrează personalitatea juridică pentru operațiunile lichidării, până la terminarea acesteia.

Art. 190. — Dizolvarea grupului înainte de expirarea termenului fixat pentru durata sa are efect față de terți numai după trecerea unui termen de 30 de zile de la publicarea hotărârii adunării generale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 191. — Membrii grupului pot hotărî, o dată cu dizolvarea, cu cворumul și majoritatea prevăzute pentru modificarea actului constitutiv, și modul de lichidare a grupului, atunci când sunt de acord cu privire la repartizarea și lichidarea patrimoniului grupului și când asigură stingerea pasivului sau regularizarea lui în acord cu creditorii.

Art. 192. — (1) La cererea oricărei persoane interesate, tribunalul va putea pronunța dizolvarea grupului în cazurile în care:

a) grupul nu mai are organe statutare sau acestea nu se mai pot întruni;

b) grupul nu a depus, în cel mult 6 luni de la expirarea termenelor legale, situațiile financiare anuale sau alte acte care, potrivit legii, se depun la oficiul registrului comerțului;

c) grupul și-a încetat activitatea, nu are sediu cunoscut ori nu îndeplinește condițiile referitoare la sediu sau membrii au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut sau reședința cunoscută.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. c) nu sunt aplicabile în cazul în care grupul a fost în inactivitate temporară anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului. Durata inactivității nu poate depăși 3 ani.

(3) Dispozitivul hotărârii tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea se înregistrează în registrul comerțului, se comunică direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala titularului cererii de dizolvare, acesta putând a se îndrepta împotriva grupului.

(4) În cazul mai multor hotărâri judecătorești de dizolvare, pentru situațiile prevăzute la alin. (1), publicitatea se va putea efectua în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în forma unui tabel cuprinzând: codul unic de înregistrare, denumirea, forma juridică și sediul grupului dizolvat, instanța care a dispus dizolvarea, numărul dosarului, numărul și data hotărârii de dizolvare. În aceste cazuri tarifele de publicare în Monitorul Oficial al României se reduc cu 50%.

(5) Orice persoană interesată poate face recurs împotriva hotărârii de dizolvare, în termen de 30 de zile de la efectuarea publicității în condițiile alin. (3) și (4). Dispozițiile articolului 60 alin. (3) și (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(6) Pe data rămânerii definitive a hotărârii tribunalului grupul va fi radiat din registrul comerțului, din oficiu, în afară de cazul în care prin hotărârea tribunalului s-a dispus altfel:

Art. 193. — (1) Fuziunea se face prin absorbirea unui grup de către un alt grup sau prin contopirea a două ori mai multe grupuri pentru a alcătui un grup nou.

(2) Divizarea se face prin împărțirea întregului patrimoniu al unui grup care își încetează existența între două sau mai multe grupuri existente sau care iau astfel ființă.

(3) Grupul nu își încetează existența în cazul în care o parte din patrimoniul său se desprinde și se transmite către unul sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel ființă.

(4) Grupurile în lichidare pot fuziona sau se pot diviza numai dacă nu a început repartitia între membri a părților ce li s-ar cuveni din lichidare.

Art. 194. — (1) Fuziunea sau divizarea se hotărăște de fiecare grup, în condițiile stabilite pentru modificarea actului constitutiv al grupului.

(2) Dacă prin fuziune sau divizare se înființează un nou grup, acesta se constituie în condițiile prevăzute de prezentul titlu.

Art. 195. — Fuziunea sau divizarea are ca efect dizolvarea, fără lichidare, a grupului care își încetează existența și transmiterea universală sau cu titlu universal a patrimoniului său către grupul ori grupurile rezultate din fuziune/divizare, în starea în care se găsește la data fuziunii sau a divizării, în schimbul atribuirii de părți de interes ale

acestora către membrii grupului care încetează și, eventual, a unei sume în bani care nu poate depăși 10% din valoarea nominală a părților de interes atribuite.

Art. 196. — În baza hotărârii adunării generale a membrilor fiecăruia dintre grupurile care participă la fuziune sau la divizare, administratorii acestora întocmesc un proiect de fuziune sau de divizare, care va cuprinde:

a) denumirea și sediul tuturor grupurilor participante la operațiune;

b) fundamentarea și condițiile fuziunii sau ale divizării;

c) stabilirea și evaluarea activului și pasivului, care se transmit grupurilor beneficiare;

d) dacă este cazul, modalitățile de predare a părților de interes și data de la care acestea dau dreptul la dividende;

e) raportul de schimb al părților de interes și, dacă este cazul, cuantumul sultei;

f) data situației financiare de fuziune/divizare, care va fi aceeași pentru toate grupurile participante;

g) orice alte date care prezintă interes pentru operațiune.

Art. 197. — (1) Proiectul de fuziune sau de divizare, semnat de reprezentanții grupurilor participante, se depune la oficiul registrului comerțului unde este înmatriculat fiecare grup, însoțit de o declarație a grupului care încetează a exista în urma fuziunii sau divizării despre modul cum a hotărât să stingă pasivul său.

(2) Proiectul de fuziune sau de divizare, vizat de judecătorul-delegat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala părților, integral sau în extras, potrivit dispoziției judecătorului-delegat sau cererii părților, cu cel puțin 30 de zile înaintea datelor ședințelor în care adunările generale urmează a hotărî asupra fuziunii/divizării.

Art. 198. — (1) Oricare creditor al grupului care fuzionează sau se divide, având o creanță anterioară publicării proiectului de fuziune sau de divizare, poate face opoziție în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Opoziția suspendă executarea fuziunii sau a divizării până la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, în afară de cazul în care grupul debitor face dovada plății datoriilor sau oferă garanții acceptate de creditori ori convine cu aceștia un aranjament pentru plata datoriilor.

(3) Dispozițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rămân aplicabile.

Art. 199. — (1) Administratorii grupurilor care fuzionează sau se divid vor pune la dispoziția membrilor, la sediul grupurilor, cu cel puțin o lună înainte de data ședinței adunării generale:

a) proiectul de fuziune sau de divizare;

b) darea de seamă a administratorilor, în care se justifică din punct de vedere economic și juridic necesitatea fuziunii/divizării, și se va stabili raportul de schimb al părților de interes;

c) situațiile financiare împreună cu rapoartele de gestiune pe ultimele trei exerciții financiare, precum și cu 3 luni înainte de data proiectului de fuziune sau de divizare;

d) raportul cenzorilor;

e) evidența contractelor cu valori depășind 100.000.000 lei, în curs de executare, și repartizarea lor, în caz de divizare a grupului.

(2) Membrii vor putea obține gratuit copii de pe actele enumerate la alin. (1) sau extrase din ele.

Art. 200. — În cazul fuziunii prin absorbire, administratorii grupului absorbit răspund civil față de membrii grupului absorbit pentru pagubele pricinuite acestora, datorită erorilor comise în cadrul operațiunii de fuziune.

Art. 201. — (1) În cel mult două luni de la expirarea termenului prevăzut la art. 198 sau, după caz, de la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, adunarea generală a fiecăruia dintre grupurile participante va hotărî asupra fuziunii sau divizării.

(2) Actele constitutive ale grupurilor nou-înființate prin fuziune sau divizare se aprobă de adunarea generală a grupului sau a grupurilor care își încetează existența.

Art. 202. — (1) Actul modificator al actului constitutiv al grupului absorbant se înregistrează în registrul comerțului în a cărui circumscripție își are sediul grupul și, vizat de judecătorul-delegat, se transmite, din oficiu, Monitorului Oficial al României, spre publicare în Partea a IV-a, pe cheltuiala grupului.

(2) Publicitatea pentru grupurile absorbite poate fi efectuată de grupul absorbant, în cazurile în care acele grupuri nu au efectuat-o în termen de 15 zile de la vizarea actului modificator al actului constitutiv al grupului absorbant de către judecătorul-delegat.

Art. 203. — Fuziunea sau divizarea are loc la următoarele date:

a) în cazul constituirii unuia sau mai multor grupuri noi, la data înmatriculării în registrul comerțului a noului grup sau a ultimului dintre ele;

b) în celelalte cazuri, la data înscrierii în registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social al grupului absorbant.

Art. 204. — În cazul fuziunii prin absorbție, grupul absorbant dobândește drepturile și este ținut de obligațiile grupului pe care îl absoarbe, iar în cazul fuziunii prin contopire, drepturile și obligațiile grupurilor care își încetează existența trec asupra noului grup astfel înființat.

Art. 205. — (1) Grupurile care dobândesc bunuri prin efectul divizării răspund față de creditori pentru obligațiile grupului care și-a încetat existența prin divizare, proporțional cu valoarea bunurilor dobândite, în afară de cazul în care prin actul de divizare s-au stabilit alte porții.

(2) Dacă nu se poate stabili grupul răspunzător pentru o obligație, grupurile care au dobândit bunuri prin divizare răspund solidar.

(3) Aportul unei părți din activul patrimoniului unui grup la unul sau mai multe grupuri existente sau care iau astfel ființă, în schimbul părților de interes ce se atribuie membrilor aceluși grup la grupurile beneficiare, este supus, în mod corespunzător, dispozițiilor legale privind divizarea, dacă are loc prin desprindere potrivit art. 193 alin. (3).

SECȚIUNEA a 9-a

Lichidarea grupului de interes economic. Insolvența grupului de interes economic

Art. 206. — (1) Pentru lichidarea și repartizarea patrimoniului grupului de interes economic, chiar dacă în actul constitutiv se prevăd norme în acest scop, sunt obligatorii următoarele reguli:

a) până la preluarea funcției de către lichidatori, administratorii continuă mandatul lor, cu excepția prevăzută la art. 189;

b) actul de numire a lichidatorilor sau sentința care îi ține locul și orice act ulterior, care ar aduce schimbări în persoana acestora, trebuie depuse, prin grija lichidatorilor, la oficiul registrului comerțului, pentru a fi înscrise de îndată și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(2) Numai după îndeplinirea formalităților de la alin. (1) lichidatorii vor depune specimenul lor de semnătură în registrul comerțului și vor exercita această funcție.

(3) În urma efectuării publicării prevăzute la alin. (2) nici o acțiune nu se poate exercita pentru grup sau contra acestuia decât în numele lichidatorilor ori împotriva lor.

(4) În afară de dispozițiile prezentului capitol, se aplică grupurilor în lichidare regulile stabilite prin actul constitutiv și prin lege, în măsura în care nu sunt incompatibile cu lichidarea.

(5) Toate actele emanând de la grup trebuie să arate că acesta este în lichidare.

Art. 207. — (1) Lichidatorii vor putea fi persoane fizice sau persoane juridice. Lichidatorii persoane fizice sau reprezentanții permanenți, persoane fizice ale societății lichidatoare trebuie să fie lichidatori autorizați, în condițiile legii.

(2) Lichidatorii au aceeași răspundere ca și administratorii.

(3) Lichidatorii sunt datori, îndată după preluarea funcției, ca împreună cu administratorii grupului să facă un inventar și să încheie o situație financiară care să constate situația exactă a activului și pasivului grupului și să le semneze.

(4) Lichidatorii sunt obligați să primească și să păstreze patrimoniul grupului, registrele ce li s-au încredințat de administratori și actele grupului. De asemenea, ei vor ține un registru cu toate operațiunile lichidării, în ordinea datei lor.

(5) Lichidatorii își îndeplinesc mandatul lor sub controlul persoanelor care îndeplinesc atribuția de cenzor.

Art. 208. — În cazul grupurilor a căror activitate s-a desfășurat în baza autorizației de mediu prevăzute de Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările ulterioare, lichidatorii sunt obligați să ia măsuri pentru efectuarea bilanțului de mediu prevăzut de această lege și să comunice rezultatele acestui bilanț agenției teritoriale pentru protecția mediului.

Art. 209. — (1) În afară de puterile conferite de membri, cu aceeași majoritate cerută pentru numirea lor, lichidatorii vor putea:

a) să stea în judecată și să fie acționați în interesul lichidării;

b) să execute și să termine operațiunile patrimoniale referitoare la lichidare;

c) să vândă prin licitație publică imobilele și orice avere mobilă a grupului;

d) să încheie tranzacții;

e) să lichideze și să încaseze creanțele grupului, chiar în cazul în care debitorii sunt supuși procedurii reglementate de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările ulterioare, dând chitanță;

f) să contracteze obligații cambiale, să facă împrumuturi neipotecare și să îndeplinească orice alte acte necesare.

(2) Ei nu pot însă, în lipsă de dispoziții speciale în actul constitutiv sau în actul lor de numire, să constituie ipotecă asupra bunurilor grupului, dacă nu vor fi autorizați de instanță, cu avizul persoanelor care îndeplinesc atribuția de cenzor.

(3) Lichidatorii care întreprind noi operațiuni ce nu sunt necesare scopului lichidării sunt răspunzători personal și solidar de executarea lor.

Art. 210. — (1) Lichidatorii nu pot plăti membrilor nici o sumă în contul părților ce li s-ar cuveni din lichidare, înaintea achitării creditorilor grupului.

(2) Membrii vor putea cere însă ca sumele reținute să fie depuse la Casa de Economii și Consemnațiuni ori la o altă bancă sau la una dintre unitățile acestora și să se facă repartizarea asupra părților de interes chiar în timpul lichidării, dacă, în afară de ceea ce este necesar pentru îndeplinirea tuturor obligațiilor grupului, scadente sau care vor ajunge la scadență, mai rămâne un disponibil de cel puțin 10% din cuantumul lor.

(3) Împotriva deciziilor lichidatorilor creditorii grupului pot face opoziție în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 211. — Lichidatorii care probează, prin prezentarea situației financiare, că fondurile de care dispune grupul nu sunt suficiente să acopere pasivul exigibil trebuie să ceară sumele necesare membrilor.

Art. 212. — Lichidatorii care au achitat datoriile grupului cu propriii lor bani nu vor putea să exercite împotriva grupului drepturi mai mari decât acelea ce aparțineau creditorilor plătiți.

Art. 213. — (1) Creditorii grupului au dreptul de a exercita împotriva lichidatorilor acțiunile care decurg din creanțele ajunse la termen, până la concurența bunurilor existente în patrimoniul grupului, și numai după aceea de a se îndrepta împotriva membrilor.

(2) Dreptul la acțiune împotriva membrilor grupului, prevăzut la alin. (1), se prescrie în termen de 5 ani, care curge de la data publicării mențiunii vizând terminarea lichidării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 214. — (1) Lichidarea grupului trebuie terminată în cel mult 3 ani de la data dizolvării. Pentru motive temeinice tribunalul poate prelungi acest termen cu cel mult 2 ani.

(2) În termen de 15 zile de la terminarea lichidării, lichidatorii vor cere radierea grupului din registrul comerțului, sub sancțiunea unei amenzi civile de 1.000.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, care va fi aplicată de judecătorul-delegat, în urma sesizării oricărei părți interesate. Încheierea judecătorului-delegat va fi definitivă și executorie.

(3) Radierea se poate face și din oficiu.

(4) Lichidarea nu liberează pe membri și nu împiedică deschiderea procedurii de reorganizare judiciară și faliment a grupului.

Art. 215. — (1) După aprobarea socotelilor și terminarea repartizării registrele și actele grupului, ce nu vor fi necesare vreunui dintre membri, se vor depune la membrul desemnat de majoritate sau, dacă nici unul dintre aceștia nu dorește, la oficiul registrului comerțului, pe cheltuiala grupului.

(2) Registrele grupului vor fi păstrate timp de 5 ani și vor putea fi consultate de orice parte interesată, pe cheltuiala acesteia.

Art. 216. — (1) Numirea lichidatorilor va fi făcută de toți membrii, dacă în actul constitutiv nu se prevede altfel.

(2) Dacă nu se va putea întruni unanimitatea voturilor, numirea lichidatorilor va fi făcută de instanță, la cererea oricărui membru ori administrator, cu ascultarea tuturor membrilor și administratorilor.

(3) Împotriva sentinței se poate declara numai recurs de către membri sau administratori, în termen de 15 zile de la pronunțare.

Art. 217. — (1) După terminarea lichidării grupului, lichidatorii trebuie să întocmească situația financiară de lichidare și să propună repartizarea activului între membri.

(2) Membrul nemulțumit poate face opoziție, în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 15 zile de la notifi-

care situației financiare de lichidare și a proiectului de repartizare.

(3) Pentru soluționarea opoziției problemele referitoare la lichidare vor fi separate de cele ale repartizării, față de care lichidatorii pot rămâne străini.

(4) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2) sau după ce sentința asupra opoziției a rămas irevocabilă, situația financiară de lichidare și repartizarea se consideră aprobate și lichidatorii sunt liberați.

Art. 218. — (1) Grupul de interes economic, aflat în stare de insolvență, va fi supus procedurii reorganizării judiciare și falimentului, în condițiile stabilite de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și falimentului, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică indiferent de calitatea de comerciant sau necomerciant a grupului de interes economic.

SECȚIUNEA a 10-a

Interdicții. Sancțiuni

Art. 219. — (1) Vor putea fi acordate administratorilor remunerații și orice alte sume sau avantaje numai în baza unei hotărâri a adunării generale.

(2) Este interzisă creditarea de către grup a administratorilor acestuia, prin intermediul unor operațiuni, precum:

a) acordarea de împrumuturi administratorilor;

b) acordarea de avantaje financiare administratorilor cu ocazia sau ulterior încheierii de către grup cu aceștia de operațiuni de livrare de bunuri, prestări de servicii sau executare de lucrări;

c) garantarea, directă sau indirectă, în tot sau în parte, a oricăror împrumuturi acordate administratorilor, concomitentă sau ulterioară acordării împrumutului;

d) garantarea, directă sau indirectă, în tot sau în parte, a executării de către administratori a oricăror alte obligații personale ale acestora față de terțe persoane;

e) dobândirea cu titlu oneros sau plata, în tot sau în parte, a unei creanțe ce are drept obiect un împrumut acordat de o terță persoană administratorilor ori o altă prestație personală a acestora.

(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și operațiunilor în care sunt interesați soțul, rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv al administratorului; de asemenea, prevederile alin. (2) sunt aplicabile dacă operațiunile privesc o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună cu una dintre persoanele susmenționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică:

a) în cazul operațiunilor a căror valoare exigibilă cumulată este inferioară echivalentului în lei al sumei de 5.000 de euro;

b) în cazul în care operațiunea este încheiată de grup în condițiile exercitării curente a activității sale, iar clauzele operațiunii nu sunt mai favorabile persoanelor menționate la alin. (2) și (3) decât cele pe care, în mod obișnuit, grupul le practică față de terțe persoane.

Art. 220. — (1) Administratorul care are într-o anumită operațiune, direct sau indirect, interese contrare intereselor grupului trebuie să înștiințeze despre aceasta pe ceilalți administratori și pe cenzori și să nu ia parte la nici o deliberare privitoare la această operațiune.

(2) Aceeași obligație o are administratorul în cazul în care, într-o anumită operațiune, știe că sunt interesate soția, rudele sau afinii săi până la gradul al patrulea inclusiv.

(3) Administratorul care nu a respectat prevederile alin. (1) și (2) va răspunde de daunele ce au rezultat pentru grup.

Art. 221. — (1) Dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel și sub rezerva dispozițiilor art. 220 înstrăinările, respectiv dobândirile de bunuri, efectuate de administratori către sau de la grupul de interes economic înainte de obținerea aprobării adunării generale, sunt lovite de nulitate.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și operațiunilor de închiriere sau leasing.

(3) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și operațiunilor în care una dintre părți este soțul administratorului ori rudă sau afin, până la gradul al patrulea inclusiv, al acestuia; de asemenea, dacă operațiunea este încheiată cu o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris.

Art. 222. — (1) Nerespectarea de către grupurile de interes economic a dispozițiilor legale și a termenelor prevăzute pentru solicitarea înmatriculării, efectuarea de mențiuni, depunerea de semnături sau alte acte se sancționează cu amendă judiciară de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei, aplicată prin hotărâre judecătorească, dacă, potrivit legii penale, fapta nu constituie infracțiune. Dacă sunt mai multe persoane obligate la îndeplinirea actelor menționate, amenda se aplică fiecăreia dintre ele.

(2) Amenda prevăzută la alin. (1) se aplică și reprezentanților grupurilor de interes amendate, potrivit dispozițiilor aceluia alineat.

(3) Sesizarea instanței pentru aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se poate face de orice persoană interesată.

(4) Amenzile judiciare prevăzute la alin. (1) sunt supuse regimului de drept comun al amenzilor civile, prevăzut de Codul de procedură civilă, și se aplică de către instanța în a cărei rază teritorială s-a săvârșit fapta.

Art. 223. — (1) Încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 152 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de control ale Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 224. — (1) Persoana care, cu rea-credință, a făcut declarații inexacte, în baza cărora s-a operat o înmatriculare ori s-a făcut o mențiune în registrul comerțului, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Prin hotărârea pronunțată instanța va dispune și rectificarea sau radierea înmatriculării ori mențiunii inexacte.

Art. 225. — Se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani fondatorul, administratorul sau reprezentantul legal al grupului, care:

a) folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură grupul într-un scop contrar intereselor acestuia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă persoană juridică în care are interese direct sau indirect;

b) se împrumută, sub orice formă, în alte condiții decât cele expres permise de lege, direct sau printr-o persoană interpusă, de la grupul pe care îl administrează, de la o societate controlată de acesta sau face ca una dintre aceste persoane juridice să îi acorde vreo garanție pentru datorii proprii;

c) încasează sau plătește dividende, sub orice formă, din profituri fictive sau care nu puteau fi distribuite, în lipsă de situație financiară ori contrarii celor rezultate din aceasta;

d) încalcă dispozițiile art. 165 alin. (3).

Art. 226. — Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă administratorul ori reprezentantul legal al grupului, care:

a) îndeplinește hotărârile adunării generale referitoare la fuziunea ori la divizarea acesteia sau la reducerea capitalului grupului, înainte de expirarea termenelor prevăzute de lege;

b) îndeplinește hotărârile adunării generale referitoare la reducerea capitalului grupului fără ca membrii să fi fost executați pentru efectuarea vărsământului datorat ori fără hotărârea adunării generale care îi scutește de plata vărsămintelor ulterioare.

Art. 227. — (1) Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă administratorul care:

a) încalcă, direct ori prin persoane interpușe sau prin acte simulate, dispozițiile art. 220;

b) nu convoacă adunarea generală în cazurile prevăzute de lege;

c) emite titluri negociabile reprezentând părți de interes ale unui grup de interes economic.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și membrul grupului de interes economic care încalcă dispozițiile art. 162.

Art. 228. — Se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani fondatorul, administratorul și cenzorul care exercită funcțiile ori însărcinările lor cu încălcarea dispozițiilor art. 120 alin. (3) și (4) referitoare la incompatibilitate.

Art. 229. — Dispozițiile art. 223—227 se aplică și lichidatorului.

Art. 230. — Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă lichidatorul care face plăți asociaților cu încălcarea dispozițiilor art. 210.

Art. 231. — Constituie infracțiunea de bancrută frauduloasă și se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 276 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și fapta persoanei care:

a) falsifică, sustrage sau distruge evidențele unui grup de interes economic ori ascunde o parte din activul averii acestuia;

b) înfățișează datoriile inexistente sau prezintă în registrele unui grup de interes economic, în alt act sau în situația financiară sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșite în vederea diminuării aparente a valorii activelor;

c) înstrăinează, în fraudă creditorilor, în caz de insolvență a unui grup de interes economic, o parte însemnată din active.

CAPITOLUL II

Grupurile europene de interes economic

Art. 232. — Grupurile europene de interes economic — G.E.I.E., constituite cu respectarea prevederilor prezentului capitol, sunt recunoscute și pot funcționa, în condițiile legii, în România.

Art. 233. — (1) Grupul european de interes economic este acea asocieră dintre două sau mai multe persoane fizice ori juridice, constituită pentru o perioadă determinată sau nedeterminată, în scopul înlesnirii ori dezvoltării activității economice a membrilor săi, precum și al îmbunătățirii rezultatelor activității respective.

(2) Pot fi membrii unui grup european de interes economic doar:

a) companii sau firme, în sensul art. 165 alin. (2) din versiunea consolidată a Tratatului instituind Comunitatea

Europeană, precum și alte persoane juridice de drept public sau privat, care au fost înființate în conformitate cu legislația unui stat membru al Uniunii Europene și care își au sediul social, precum și centrul principal de conducere și de gestiune a activității statutare pe teritoriul unui stat din Uniunea Europeană; dacă, conform legislației unui stat membru, o companie, firmă sau altă persoană juridică nu este obligată să aibă un sediu social, este suficient ca centrul principal de conducere și de gestiune a activității statutare a acestei companii, firme sau a altei persoane juridice să fie situat pe teritoriul unui stat din Uniunea Europeană;

b) persoanele fizice care desfășoară activități industriale, comerciale, meșteșugărești sau agricole ori care furnizează servicii profesionale sau de altă natură pe teritoriul unui stat din Uniunea Europeană.

(3) Grupul european de interes economic trebuie să fie alcătuit din minimum:

a) două companii, firme sau alte persoane juridice, în sensul menționat la alin. (2) lit. a), ale căror centre principale de conducere și de gestiune a activității statutare sunt situate în state membre diferite;

b) două persoane fizice, din rândul celor menționate la alin. (2) lit. b), care își desfășoară activitatea principală în state membre diferite; sau

c) o companie, firmă sau altă persoană juridică, în sensul menționat la alin. (2) lit. a), al cărei centru principal de conducere și de gestiune a activității statutare se găsește într-un stat membru, și o persoană fizică, din rândul celor menționate la alin. (2) lit. b), care își desfășoară activitatea principală într-un alt stat membru.

Art. 234. — (1) Grupul european de interes economic se constituie în baza unui contract de asocieră, denumit act constitutiv, și se înregistrează în registrul special desemnat în acest scop de statul membru pe teritoriul căruia grupul își stabilește sediul.

(2) Actul constitutiv al grupului stabilește modul de organizare a grupului și trebuie să cuprindă următoarele mențiuni obligatorii:

a) denumirea grupului, precedată sau succedată de expresia „Grup European de Interes Economic”, sau de inițialele „G.E.I.E.”, dacă aceste expresii sau inițiale nu constituie deja o parte a denumirii;

b) sediul grupului;

c) obiectul de activitate al grupului;

d) numele/denumirea, firma, forma juridică, domiciliul/sediul și, dacă este cazul, codul de înregistrare și locul înmatriculării fiecărui membru al grupului;

e) perioada pe care va funcționa grupul, cu excepția cazului când aceasta este nedeterminată.

Art. 235. — (1) Grupurile europene de interes economic pot înființa în România filiale, precum și sucursale, reprezentanțe și alte unități fără personalitate juridică.

(2) Înființarea de sucursale sau filiale în România va fi supusă tuturor dispozițiilor referitoare la înmatricularea, menționarea și publicarea actelor și faptelor cerute pentru grupurile de interes economic române.

(3) Grupurile europene de interes economic nu sunt supuse autorizării prevăzute de Decretul-lege nr. 122/1990 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor societăților comerciale și organizațiilor economice străine, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Cererile de înmatriculare vor indica și:

a) denumirea sucursale/filialei și denumirea și sediul grupului european de interes economic;

b) obiectul de activitate al sucursalei/filialei, cu precizarea domeniului și a activității principale, precum și a naturii comerciale sau necomerciale a activității;

c) numele și calitatea persoanelor care pot reprezenta față de terți și în justiție grupul european de interes eco-

onomic, precum și ale celor dintre ele care se ocupă nemijlocit de activitatea sucursalei/filialei;

d) puterile ce li s-au conferit reprezentanților și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat;

e) documentele contabile ale grupului european de interes economic, verificate și publicate potrivit legislației statului în care acesta își are sediul.

(5) Vor fi supuse înregistrării și mențiunile referitoare la:

a) deschiderea unei proceduri judiciare sau extrajudiciare de insolvență asupra grupului european de interes economic;

b) dizolvarea grupului european de interes economic, numele/denumirea și puterile lichidatorilor acestuia;

c) închiderea sucursalei/filialei.

(6) Toate aceste formalități se vor face la oficiul registrului comerțului de la sediul sucursalei sau filialei.

(7) Dacă un grup european de interes economic înființează mai multe sucursale în România, documentele de constituire și alte acte ale aceluiași grup european, necesare pentru înmatricularea unei sucursale, se depun numai la una dintre sucursale.

Art. 236. — (1) Reprezentantul sau reprezentanții sucursalei unui grup european de interes economic răspund individual sau solidar, după caz, față de grup sau față de terți, pentru încălcarea dispozițiilor legale reglementând grupurile de interes economic, pentru nerespectarea prevederilor actului constitutiv, fie pentru culpe în activitatea desfășurată, care au produs prejudicii grupului.

(2) În cazul în care mai mulți reprezentanți pot fi ținuți responsabili pentru aceleași fapte, tribunalul va stabili contribuția fiecăruia la repararea prejudiciului.

Art. 237. — Veniturile anuale ale sucursalei unui grup european de interes economic se impozitează în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 24/1996 privind impozitul pe venitul reprezentanților din România ale societăților comerciale și organizațiilor economice străine, aprobată și modificată prin Legea nr. 29/1997, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 238. — Prezentul titlu intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării legii în Monitorul Oficial al României.

CARTEA II

Modificarea unor reglementări

În scopul prevenirii și combaterii corupției

TITLUL I

Asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice, prevenirea și combaterea corupției

Art. I. — Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (1) al articolului 5 va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) În înțelesul prezentei legi, sunt *infrațiuni de corupție* infrațiunile prevăzute la art. 254—257 din Codul penal, la art. 6¹ și 8² din prezenta lege, precum și infrațiunile prevăzute în legi speciale, ca modalități speci-

fice ale infrațiunilor prevăzute la art. 254—257 din Codul penal, și la art. 6¹ și 8² din prezenta lege.“

2. **La articolul 5, după alineatul (3) se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:**

„(4) Dispozițiile prezentei legi sunt aplicabile și infrațiunilor împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene prevăzute la art. 18¹—18⁵, prin sancționarea cărora se asigură protecția fondurilor și a resurselor Comunităților Europene.“

3. **După articolul 6 se introduce articolul 6¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 6¹. — (1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea faptă.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul infrațiunii prevăzute la alin. (1) se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazul prevăzut la alin. (2).“

4. **Alineatul (3) al articolului 7 va avea următorul cuprins:**

„(3) Dacă infrațiunile prevăzute la art. 256 și 257 din Codul penal, precum și infrațiunile prevăzute la art. 6¹ și 8² din prezenta lege au fost săvârșite de una dintre persoanele menționate la alin. (1) și (2), maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.“

5. **Articolul 8 va avea următorul cuprins:**

„Art. 8. — Constituie infrațiunile prevăzute la art. 254—257 din Codul penal, art. 6¹ și 8² din prezenta lege și faptele incriminate în aceste texte săvârșite de manageri, directori, administratori, cenzori sau alte persoane cu atribuții de control la societățile comerciale, companiile și societățile naționale, regiile autonome și la orice alți agenți economici.“

6. **După articolul 8 se introduc articolele 8¹ și 8² cu următorul cuprins:**

„Art. 8¹. — Prevederile art. 254—257 din Codul penal și ale art. 6¹ și 8² din prezenta lege se aplică în mod corespunzător și următoarelor persoane:

a) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare în cadrul unei organizații publice internaționale la care România este parte;

b) membrilor adunărilor parlamentare ale organizațiilor internaționale la care România este parte;

c) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare în cadrul Comunităților Europene;

d) persoanelor care exercită funcții judiciare în cadrul instanțelor internaționale a căror competență este acceptată de România, precum și funcționarilor de la grefele acestor instanțe;

e) funcționarilor unui stat străin;

f) membrilor adunărilor parlamentare sau administrative ale unui stat străin.

Art. 8². — Promisiunea, oferirea sau darea, direct ori indirect, de bani sau alte foloase unui funcționar al unui stat străin ori al unei organizații publice internaționale, pentru a îndeplini sau a nu îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu, în scopul obținerii unui folos necuvenit

în cadrul operațiunilor economice internaționale, se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani.“

7. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.“

8. După articolul 13 se introduce articolul 13¹ cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. — Infracțiunea de șantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.“

9. La articolul 17, după litera d) se introduce litera d¹) cu următorul cuprins:

„d¹) șantajul, săvârșit în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;“

10. Litera e) a articolului 17 va avea următorul cuprins:

„e) infracțiunile de spălare a banilor, prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, atunci când banii, bunurile sau alte valori provin din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;“

11. Litera g) a articolului 17 va avea următorul cuprins:

„g) infracțiunile prevăzute în Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, săvârșite în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;“

12. Litera i) a articolului 17 va avea următorul cuprins:

„i) traficul de droguri, traficul de substanțe toxice și nerespectarea regimului armelor de foc și al munițiilor, săvârșite în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;“

13. La articolul 17, după litera i) se introduc literele j) și k) cu următorul cuprins:

„j) infracțiunile de trafic de persoane, prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, săvârșite în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;“

k) infracțiunea prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, săvârșită în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a.“

14. Alineatele (1) și (2) ale articolului 18 vor avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. a) — d¹) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Codul penal pentru aceste infracțiuni, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(2) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. e) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, al căror maxim se majorează cu 3 ani.“

15. Alineatul (4) al articolului 18 va avea următorul cuprins:

„(4) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. g) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, al căror maxim se majorează cu 2 ani.“

16. Alineatul (6) al articolului 18 va avea următorul cuprins:

„(6) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. i) privind traficul de droguri se sancționează cu pedepsele prevăzute în

Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, al căror maxim se majorează cu 2 ani, infracțiunea privind traficul de substanțe toxice se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 312 din Codul penal, al cărei maxim se majorează cu 2 ani, iar infracțiunea de nerespectare a regimului armelor și munițiilor se sancționează cu pedepsele prevăzute la art. 279 din Codul penal al căror maxim se majorează cu 2 ani.“

17. La articolul 18 se introduc alineatele (7) și (8) cu următorul cuprins:

„(7) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. j) privind traficul de persoane se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(8) Infracțiunea prevăzută la art. 17 lit. k) se sancționează cu pedeapsa prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.“

18. La Capitolul III, după articolul 18 se introduce Secțiunea 4¹ cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA 4¹

„Infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene

Art. 18¹. — (1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 18². — (1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alin. (1).

Art. 18³. — (1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 18⁴. — Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 18¹—18³ se pedepsește.

Art. 18⁵. — Încălcarea din culpă, de către director, administrator sau persoana cu atribuții de decizie sau de control în cadrul unui agent economic, a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă a avut ca rezultat săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 18¹—18³ sau săvârșirea unei infracțiuni de corupție ori de spălare a banilor în legătură cu fondurile Comunităților Europene, de către o persoană care se află în subordinea sa și care a acționat în numele aceluși agent economic, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi.“

19. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — În cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror.“

20. Alineatul (3) al articolului 25 se abrogă.

21. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului exercitat în condițiile legii, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmăririi penale, și nici instanței de judecată. Datele și informațiile solicitate de procuror sau de instanța de judecată se comunică la cererea scrisă a procurorului, în cursul urmăririi penale, sau a instanței, în cursul judecății.“

22. Articolul 27 va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Când sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute în prezenta lege, în scopul strângerii de probe sau al identificării făptuitorului, procurorul poate să autorizeze motivat, pe o durată de cel mult 30 de zile:

- a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;
- b) punerea sub supraveghere sau interceptarea comunicațiilor;
- c) accesul la sisteme informaționale;
- d) comunicarea de înscrisuri, documente bancare, financiare ori contabile.

(2) Pentru motive temeinice autorizarea prevăzută la alin. (1) poate fi prelungită, în aceleași condiții, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Durata maximă a măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. a)–c) autorizate este de 4 luni.

(3) În cursul judecății, instanța poate dispune prelungirea măsurilor prevăzute la alin. (1), prin încheiere motivată.

(4) Dispozițiile art. 91¹—91⁵ din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.“

23. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie complete specializate.

(2) La judecătoria, tribunale și curțile de apel, completele specializate sunt formate din 2 judecători.“

24. La articolul 31, după alineatul (1) se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și prezentei legi, în măsura în care aceasta nu prevede altfel.“

25. Articolul 32 se abrogă.

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 503/2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (3) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(3) Parchetul Național Anticorupție se organizează ca structură autonomă, cu personalitate juridică, în cadrul Ministerului Public, este condus de un procuror general și este coordonat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție. Procurorul general al Parchetului Național Anticorupție este asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.“

2. Litera a) a alineatului (1) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„a) efectuarea urmăririi penale, în condițiile prevăzute în Codul de procedură penală, în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și în prezenta ordonanță de urgență, pentru infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 care sunt, potrivit art. 13, în competența Parchetului Național Anticorupție;“

3. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție emite ordine.“

4. Alineatul (1) al articolului 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Parchetul Național Anticorupție este condus, potrivit prevederilor art. 1 alin. (3), de un procuror general, ajutat de un procuror general adjunct, asimilat adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.“

5. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) În activitatea sa, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție este ajutat de 2 procurori consilieri, asimilați procurorilor consilieri ai procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.“

6. Alineatul (3) al articolului 4 va avea următorul cuprins:

„(3) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Parchetului Național Anticorupție se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Public. Fondurile alocate Parchetului Național Anticorupție se aprobă distinct, de Parlament, ca anexă la bugetul Ministerului Public.“

7. Alineatele (1) și (2) ale articolului 5 vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) La nivel central Parchetul Național Anticorupție se organizează în secții conduse de procurori șefi de secție, și anume:

- a) secția de combatere a corupției;
- b) secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție;
- c) secția judiciară penală.

(2) În cadrul Parchetului Național Anticorupție la nivel central se pot organiza servicii și birouri, prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție.“

8. La articolul 5, după alineatul (3) se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Ofițerii de poliție judiciară sunt organizați într-o brigadă condusă de un chestor, subordonat procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, iar specialiștii

încadrați în Parchetul Național Anticorupție sunt organizați în servicii și birouri, prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție.“

9. Alineatul (1) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) La nivelul parchetelor de pe lângă curțile de apel se înființează servicii teritoriale ale Parchetului Național Anticorupție.“

10. Alineatul (3) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul procurorilor, al ofițerilor de poliție judiciară și al specialiștilor menționați la art. 6, încadrați în serviciile teritoriale prevăzute la alin. (1), este stabilit de către procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, pentru fiecare serviciu, în funcție de volumul și de complexitatea activității de urmărire penală, în limita numărului total de posturi aprobat.“

11. La articolul 7, după alineatul (3) se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) În cadrul serviciilor teritoriale ale Parchetului Național Anticorupție se pot organiza birouri și alte compartimente de activitate, prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție.“

12. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Sunt de competența Parchetului Național Anticorupție, care funcționează la nivel central, infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 100.000 euro sau o perturbare deosebit de gravă a activității unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 euro;

b) dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale sau de gravitatea perturbării aduse unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către deputați, senatori, membrii Guvernului, secretari de stat și asimilații acestora, judecătorii Curții Supreme de Justiție, ai Curții Constituționale, președintele Consiliului Legislativ, Avocatul Poporului, consilierii prezidențiali și consilierii de stat din cadrul Administrației Prezidențiale, consilierii de stat ai primului-ministru, membrii, judecătorii, procurorii și controlorii financiari ai Curții de Conturi, guvernatorul și viceguvernatorul Băncii Naționale a României, președintele Consiliului Concurenței, ceilalți magistrați, ofițeri superiori, amirali, generali, mareașali, chestori, chestori principali, chestori șefi adjuncți și chestori șefi, subcomisari, comisari și comisari șefi, președinții și vicepreședinții consiliilor județene, primarul general și viceprimarii municipiului București, primarii și viceprimarii sectoarelor municipiului București și primarii și viceprimarii municipiilor reședință de județ, prefecți, subprefecți, persoane cu funcții de conducere și control în cadrul autorităților publice centrale, notarii publici, comisarul general al Gărzii Financiare și comisarii șefi ai Gărzii Financiare județene, membrii consiliilor de administrație și persoanele care dețin funcții de conducere de la director inclusiv, în cadrul regiilor autonome de interes național, al companiilor și societăților naționale, al băncilor și societăților comerciale la care statul este acționar majoritar, instituțiilor publice care au atribuții în procesul de privatizare și al unităților centrale financiar-bancare, precum și persoanele prevăzute la art. 8¹ din Legea nr. 78/2000.

(2) Sunt de competența serviciilor teritoriale ale Parchetului Național Anticorupție, care funcționează la nivelul parchetelor de pe lângă curțile de apel, infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echi-

valentul în lei a 10.000 euro, dar nu mai mare decât echivalentul în lei a 100.000 euro ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 3.000 euro, dar nu mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 euro;

b) dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale sau de valoarea sumei ori a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către lichidatori judicari, comisari ai Gărzii Financiare, subinspectorii, inspectorii, inspectorii principali, agenți de poliție, indiferent de gradul profesional, personal vamal, judecătoria, procurorii și controlorii financiari ai camerelor județene de conturi, executorii judecătorești, consilierii județeni și locali, primarii și viceprimarii orașelor alții decât cei prevăzuți la alin. (1) lit. b), persoane cu funcții de conducere și control în cadrul autorităților publice locale.

(3) Procurorii specializați din cadrul Parchetului Național Anticorupție efectuează în mod obligatoriu urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Urmărirea penală în cauzele privind infracțiunile prevăzute la alin. (1) și (2) săvârșite de militari se efectuează de procurori militari din cadrul Parchetului Național Anticorupție.

(5) Sunt de competența parchetelor de pe lângă instanțe, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală, infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 care nu sunt date, potrivit alin. (1) și (2), în competența Parchetului Național Anticorupție.“

13. După articolul 13 se introduce articolul 13¹ cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. — Competența de judecată privind infracțiunile săvârșite de procurorii din Parchetul Național Anticorupție revine instanței competente să judece, potrivit legii, infracțiunile săvârșite de procurorii de la parchetele de pe lângă curțile de apel și de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.“

14. După articolul 22 se introduce articolul 22¹ cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. — Ordonanțele prin care se dispune arestarea preventivă și rechizitoriile întocmite de procurorii din cadrul serviciilor teritoriale ale Parchetului Național Anticorupție sunt confirmate de procurorii șefi ai acestor servicii, cele întocmite de către procurorii șefi ai serviciilor teritoriale, precum și cele întocmite de procurorii din cadrul structurii centrale a Parchetului Național Anticorupție sunt confirmate de procurorii șefi ai secțiilor. Când ordonanțele prin care se dispune arestarea preventivă și rechizitoriile sunt întocmite de procurorii șefi ai secțiilor Parchetului Național Anticorupție, confirmarea se face de către procurorul general al acestui parchet.“

15. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — Persoanele arestate preventiv în cauzele de competența Parchetului Național Anticorupție sunt deținute în locuri anume stabilite în cadrul Parchetului Național Anticorupție, deservite de personal detașat de la Direcția Generală a Penitenciarelor sau, după caz, în secțiile de arest preventiv ale penitenciarelor.“

16. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — În vederea consultării reciproce în cazul infracțiunilor de competența Parchetului Național Anticorupție și a schimbului de date și informații cu privire la investigarea și urmărirea acestor infracțiuni se constituie un birou de legătură cu instituții similare din alte state.“

17. Articolul 26 se abrogă.

18. Literele a), d) și e) ale articolului 27 vor avea următorul cuprins:

- „a) 98 de posturi de procurori;
- d) 70 de posturi de personal auxiliar de specialitate;
- e) 63 de posturi de personal economic și administrativ.“

19. Alineatele (1), (2) și (3) ale articolului 28 vor avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Procurorii din cadrul Parchetului Național Anticorupție sunt salariați cu indemnizațiile prevăzute în anexa nr. 1, cap. A, nr. crt. 2—11 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților.

(2) Specialiștii prevăzuți în art. 11 sunt salariați cu indemnizația prevăzută în anexa nr. 1, cap. B, nr. crt. 9 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002, aceasta fiind unica formă de salarizare. Specialiștii care au funcția de șef serviciu sau șef birou sunt salariați cu indemnizația corespunzătoare funcției de procuror șef serviciu și, respectiv, procuror șef birou din cadrul parchetelor de pe lângă curțile de apel.

(3) Ofițerii de poliție judiciară prevăzuți la art. 10 sunt salariați cu indemnizația prevăzută în anexa nr. 1, cap. A, nr. crt. 18 la Ordonanța de urgență nr. 177/2002, aceasta fiind unica formă de salarizare. Ofițerii de poliție care au funcția de șef serviciu și șef birou sunt salariați cu indemnizația corespunzătoare funcției de procuror șef și, respectiv, procuror șef birou din cadrul parchetelor de pe lângă Curțile de apel.“

Art. III. — Legea nr. 115/1996 privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 28 octombrie 1996, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul legii va avea următorul cuprins:

„LEGE
pentru declararea și controlul averii demnitarilor,
magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere
și de control și a funcționarilor publici“

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se instituie obligația declarării averii pentru demnitari, magistrați și asimilații acestora, persoane cu funcții de conducere și de control prevăzute în prezenta lege și pentru funcționarii publici, precum și procedura controlului averilor acestora în cazul în care există dovezi certe că anumite bunuri ori valori nu au fost dobândite în mod licit.“

3. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Președintele României, deputații, senatorii, membrii Guvernului, consilierii prezidențiali, consilierii de stat, secretarii de stat, subsecretarii de stat, precum și asimilații acestora, magistrații și asimilații acestora, consilierii județeni și locali, primarii, viceprimarii, prefectii, subprefecții, persoanele cu funcții de conducere și de control și funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul autorităților publice centrale ori locale sau în cadrul instituțiilor publice ori de interes public, personalul încadrat la cabinetul demnitarului, membrii consiliilor de administrație și persoanele care dețin funcții de conducere, de la director, inclusiv, în sus, în cadrul regiilor autonome de interes național sau local, al companiilor și societăților naționale, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, Băncii Naționale a României, băncilor la care statul este acționar majoritar, au obligația să își declare averea, în condițiile prezentei legi.

(2) Obligația privind declararea averii revine, în condițiile prezentei legi, și persoanelor care sunt numite în funcție de către Președintele României, Parlament sau primul-ministru.“

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Declarația de avere se depune după cum urmează:

a) Președintele României, consilierii prezidențiali și consilierii de stat depun declarația de avere la șeful Cancelariei Administrației Prezidențiale;

b) președinții Camerelor Parlamentului, deputații și senatorii depun declarația de avere la secretarul general al Camerei din care aceștia fac parte;

c) primul-ministru, membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat și asimilații acestora, precum și consilierii de stat din aparatul de lucru al primului-ministru depun declarația de avere la secretarul general al Guvernului;

d) magistrații și asimilații acestora depun declarația de avere la Consiliul Superior al Magistraturii;

e) persoanele prevăzute la art. 2 alin. (2) depun declarația de avere la secretariatele autorităților sau instituțiilor publice din care fac parte;

f) consilierii județeni și locali, precum și primarii și vice-primarii depun declarația de avere la secretarii unităților administrativ-teritoriale;

g) prefectii și subprefecții depun declarația de avere la secretarul general al prefecturii;

h) persoanele cu funcții de conducere și de control prevăzute la art. 2 alin. (1), funcționarii publici și personalul încadrat la cabinetul demnitarului depun declarația de avere la compartimentul de resurse umane din cadrul autorităților publice, instituțiilor publice sau, după caz, al unităților din care fac parte.

(2) Declarația de avere se publică pe paginile de Internet ale Parlamentului, Guvernului, ministerelor, celorlalte autorități ori instituții publice centrale, prefecturilor sau consiliilor județene, după caz, ori în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la data depunerii. Cheltuielile de publicare se suportă de către persoanele juridice din care fac parte persoanele prevăzute la art. 2.

(3) Persoana desemnată să primească și să păstreze declarațiile de avere eliberează depunătorului o dovadă de primire și ia măsuri pentru asigurarea publicării acestora, potrivit dispozițiilor alin. (2).“

5. Alineatul (2) al articolului 5 se abrogă.

6. Alineatul (1) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Persoanele prevăzute la art. 2 au obligația ca, anual, în situația în care dobândesc bunuri de natura celor prevăzute în anexă, să își actualizeze declarația de avere. De asemenea, la încheierea mandatului sau la încetarea activității, ele au obligația să depună o nouă declarație privind averea pe care o dețin la data respectivă.“

7. Alineatele (3) și (4) ale articolului 6 vor avea următorul cuprins:

„(3) Persoanele prevăzute la art. 2, numite în funcții pe perioade mai mari de 4 ani sau pe durată nedeterminată, au obligația ca, din 4 în 4 ani, să depună o declarație de avere actualizată.

(4) Neactualizarea declarației de avere, din motive imputabile, până la data de 31 decembrie a fiecărui an, în situația dobândirii unor bunuri, potrivit alin. (1), sau nedeținerea unei noi declarații în termen de 15 zile de la încetarea activității ori, după caz, de la expirarea celor 4 ani de la ultima declarație conduce la declanșarea din oficiu a procedurii de control.“

8. Alineatul (2) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

„(2) Ordonanța de clasare se comunică părților și parchetului de pe lângă curtea de apel, în raza căreia funcționează comisia, precum și direcției generale județene a finanțelor publice în raza căreia domiciliază persoana a cărei avere este supusă cercetării.“

9. Alineatul (1) al articolului 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Cercetarea averii Președintelui României, a deputaților, senatorilor, membrilor Guvernului, secretarului general al Guvernului, conducătorilor autorităților publice numiți de Președinte, de Parlament sau de primul-ministru, a judecătorilor Curții Constituționale, consilierilor de conturi, membrilor Colegiului jurisdicțional al Curții de Conturi și procurorilor financiari de pe lângă aceasta, a magistraților de la Curtea Supremă de Justiție și de la parchetul de pe lângă aceasta, de la Parchetul Național Anticorupție, precum și de la curțile de apel și de la parchetele de pe lângă acestea, aflați în funcție, se face de către o comisie specială formată din:

— doi judecători de la Curtea Supremă de Justiție, desemnați de adunarea generală a acestei curți, dintre care unul în calitate de președinte;

— un procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.“

10. Alineatul (1) al articolului 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Dispozitivul hotărârii judecătorești, rămasă irevocabilă, prin care se constată proveniența ilicită a unor bunuri, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și se comunică organului de specialitate al Ministerului Finanțelor Publice de la domiciliul persoanei a cărei avere a fost cercetată, în vederea executării. Cheltuielile de publicare se suportă din bugetul Ministerului Justiției.“

11. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Ordonanța de clasare a comisiei de cercetare rămasă definitivă sau, după caz, hotărârea instanței de judecată rămasă irevocabilă, prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată, va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Cheltuielile de publicare se suportă din bugetul Ministerului Justiției.“

12. Articolul 37 se abrogă.**13. Articolul 38 va avea următorul cuprins:**

„Art. 38. — Persoanele prevăzute la art. 2, care au deținut funcții publice similare celor menționate la acest articol, după 1 ianuarie 1990, având, potrivit reglementărilor legale în vigoare, obligația declarării averii, pot fi supuse controlului averilor, potrivit procedurilor stabilite prin prezenta lege, dacă există dovezi certe că anumite bunuri ori valori, pe care le au în patrimoniu, nu au fost dobândite în mod licit.“

14. Anexa privind declarația de avere se înlocuiește cu anexa la prezentul titlu.**15. În tot cuprinsul Legii nr. 115/1996 următoarele sintagme vor fi înlocuite după cum urmează:**

- *Ministerul Finanțelor* cu *Ministerul Finanțelor Publice*;
- *Ministerul Culturii* cu *Ministerul Culturii și Cultelor*;
- *Parchetul General* cu *Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție*;
- *Procurorul general* cu *Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție*;
- *primul-procuror al parchetului de pe lângă curtea de apel* cu *procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel*.

Art. IV. — Articolul 16 din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2002, se completează după cum urmează:

1. După alineatul (1) se introduc alineatele (1¹) și (1²) cu următorul cuprins:

„(1¹) Președintele României este sesizat pentru a cere urmărirea penală a unui membru al Guvernului de către primul-ministru, procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sau de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție.

(1²) Orice cetățean care are cunoștință despre săvârșirea unei fapte penale de către membrii Guvernului în exercițiul funcției lor se poate adresa primului-ministru, procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sau procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, pentru a solicita sesizarea Președintelui României.“

2. Alineatul (3) se completează cu două teze cu următorul cuprins:

„Ședințele comisiei nu sunt publice. Membrul Guvernului pentru care s-a făcut sesizarea are dreptul de a fi audiat de comisie înaintea întocmirii raportului acesteia.“

3. După alineatul (3) se introduce alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) Președintele României hotărăște asupra raportului prezentat de comisia specială prevăzută la alin. (3) și dispune comunicarea soluției mijloacelor de informare în masă.“

Art. V. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, ordonatorul principal de credite, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, va introduce modificările corespunzătoare în structura posturilor și a cheltuielilor cu salariile pe alineate, cu încadrarea în cheltuielile totale cu salariile aprobate în bugetul Ministerului Public pe anul 2003.

Art. VI. — (1) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, persoanele prevăzute la art. 2 din Legea nr. 115/1996 vor depune declarația de avere, ce va fi publicată conform art. 4 alin. (2).

(2) Declarațiile de avere depuse până la intrarea în vigoare a prezentului titlu își păstrează caracterul confidențial. Divulgarea sau publicarea în orice mod, în tot sau în parte, a conținutului acestora constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. VII. — Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 503/2002 și Legea nr. 115/1996 privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 28 octombrie 1996, precum și Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2002, cu modificările și completările aduse prin prezentul titlu, se vor republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

DECLARAȚIE DE AVERE

Subsemnatul....., având funcția dela, declar, pe propria răspundere, că împreună cu familia*) am următoarea avere:

I. Bunuri imobile**):

1. Terenuri:	Anul dobândirii	Suprafața	Valoarea de impozitare
Categorii de terenuri:			
— agricole
— forestiere
— intravilane
— luciu de apă

2. Clădiri

2.1. Spații cu destinația de locuință:	Nr.	Anul dobândirii	Suprafața construită	Valoarea de impozitare
— apartament
— casă de locuit
— casă de vacanță
2.2. Spații comerciale sau de producție

II. Bunuri mobile:

1. Autovehicule/autoturisme, tractoare, mașini agricole, șalupe, iahturi și alte mijloace de transport care sunt supuse înmatriculării, potrivit legii:

Denumirea	Marca	Buc.	Anul de fabricație
.....
.....
.....
.....

2. Depozite în valută sau în lei, în țară sau în străinătate, a căror valoare depășește echivalentul a 10.000 EURO:

Da Nu

3. Creanțe cu o valoare ce depășește echivalentul a 10.000 EURO:

Da Nu

4. Obligații cu o valoare ce depășește echivalentul a 10.000 EURO:

Da Nu

5. Alte bunuri producătoare de venituri nete care însumate depășesc echivalentul a 10.000 de EURO pe an:

Da Nu

III. Asociat sau acționar la societăți comerciale, dacă valoarea acțiunilor sau a părților sociale depășește echivalentul a 10.000 EURO:

Societăți comerciale***):

Da Nu

IV. Alte activități cu scop lucrativ, care produc un venit anual a cărui valoare depășește echivalentul a 10.000 EURO:

Da Nu

*) Prin familie, în sensul prezentei declarații, se înțelege soțul, soția și copiii aflați în întreținere.

**) Dacă se află în indiviziune, se va arăta cota-parte.

***) Inclusiv din alte țări.

V. Bunurile și serviciile primite cu titlu gratuit în cadrul unor activități de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției, a căror valoare depășește, fiecare, echivalentul a 300 EURO

Da Nu

VI. Alte precizări ale declarantului

Prezenta declarație constituie act public și răspund, conform legii penale, pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor.

Data

Semnătura

TITLUL II

Asigurarea transparenței și stabilității în mediul de afaceri

Art. VIII. — Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatele (1) și (2) ale articolului 1 vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Comercianții, înainte de începerea comerțului, precum și alte persoane fizice sau juridice, prevăzute în mod expres de lege, înainte de începerea activității acestora, au obligația să ceară înmatricularea în registrul comerțului, iar în cursul exercitării și la încetarea comerțului sau, după caz, a activității respective, să ceară înscrierea în același registru a mențiunilor privind actele și faptele a căror înregistrare este prevăzută de lege.

(2) În înțelesul prezentei legi, *comercianții* sunt persoanele fizice și asociațiile familiale care efectuează în mod obișnuit acte de comerț, societățile comerciale, companiile naționale și societățile naționale, regiile autonome și organizațiile cooperatiste.“

2. După alineatul (2) al articolului 1 se introduce alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Potrivit prezentei legi, prin *înregistrare* se înțelege atât înmatricularea comerciantului și înscrierea de mențiuni, precum și alte operațiuni care, potrivit legii, se menționează în registrul comerțului.“

3. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei încheieri a judecătorului delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.

(2) Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.

(3) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

(4) Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.

(5) Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.

(6) În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului.“

4. Alineatul (1) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Instanțele judecătorești sunt obligate să trimită oficiului registrului comerțului, în termen de 15 zile de la data când au rămas irevocabile, copii legalizate de pe hotărârile irevocabile ce se referă la acte, fapte și mențiuni a căror înregistrare în registrul comerțului o dispun, conform legii.“

5. Alineatul (1) al articolului 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Registrul comerțului este alcătuit dintr-un registru pentru înregistrarea comercianților persoane fizice și asociații familiale și un altul pentru înregistrarea comercianților persoane juridice. Pentru fiecare an se deschide un registru. Aceste registre se țin în sistem computerizat.

6. Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Cererea de înmatriculare a unui comerciant persoană fizică în registrul comerțului va cuprinde:“

7. Litera a) de la alineatul (1) al articolului 13 va avea următorul cuprins:

„a) numele și prenumele, codul numeric personal, domiciliul, cetățenia, data și locul nașterii, starea civilă și activitatea comercială anterioară;“

8. După alineatul (1) al articolului 13, se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Cererea de înmatriculare a unei asociații familiale în registrul comerțului trebuie să cuprindă:

a) numele și prenumele fiecăruia dintre asociați, codul numeric personal, domiciliul, cetățenia, data și locul nașterii, calitatea de membru al familiei, starea civilă și activitatea comercială anterioară;

b) datele de identificare a persoanei care reprezintă asociația în relațiile cu terții — membrul de familie din inițiativa căruia s-a înființat asociația sau împuternicitul acestuia;

c) firma comercială și sediul acesteia;

d) obiectul comerțului, cu precizarea domeniului și a activității principale, astfel cum sunt prevăzute în autorizația pentru exercitarea comerțului;

e) numărul, data și organul emitent al autorizației pentru exercitarea comerțului.“

9. Alineatul (3) al articolului 13 va avea următorul cuprins:

„(3) Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și, în cazul asociațiilor familiale, codul unic de înregistrare atribuit conform legii.“

10. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Cererea de înmatriculare a unei societăți comerciale va cuprinde, după caz, datele conținute în mod obligatoriu în actul său constitutiv și va fi însoțită de documentele doveditoare necesare, potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și codul unic de înregistrare, atribuit conform legii.“

11. Partea introductivă a articolului 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Cererea de înmatriculare a unei regii autonome, companii naționale sau societăți naționale în registrul comerțului trebuie să cuprindă.“

12. La articolul 15 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și codul unic de înregistrare, atribuit conform legii.“

13. La articolul 16 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și codul unic de înregistrare, atribuit conform legii.“

14. Literalele a) și b) ale articolului 17 vor avea următorul cuprins:

„a) pentru comercianți, persoane fizice și asociații familiale, de la data autorizării;

b) pentru societățile comerciale, de la data încheierii actului constitutiv;“

15. La articolul 18, după alineatul (1) se introduce alineta (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Cererea de înmatriculare a asociației familiale se face de membrul de familie din inițiativa căruia s-a înființat asociația sau împuternicitul acestuia, cu procură specială și autentică.“

16. Alineatele (2) și (3) ale articolului 18 vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru dovedirea specimenului de semnătură, comerciantul persoană fizică, respectiv reprezentantul asociației familiale, semnează la oficiul registrului comerțului, în prezența judecătorului delegat sau a directorului oficiului sau a înlocuitorului acestuia, care va certifica semnătura.

(3) În absența comerciantului persoană fizică, respectiv a reprezentantului asociației familiale, semnătura acestuia poate fi înlocuită prin prezentarea unui specimen de semnătură legalizat de notarul public.“

17. Literalele a), b) și c) ale articolului 21 vor avea următorul cuprins:

„a) donația, vânzarea, locațiunea sau garanția reală mobilă constituită asupra fondului de comerț, precum și orice alt act prin care se aduc modificări înregistrărilor în registrul comerțului sau care face să înceteze firma ori fondul de comerț;

b) numele și prenumele, cetățenia, codul numeric personal, pentru cetățenii români, seria și numărul pașaportului, pentru cetățenii străini, data și locul nașterii împuternicitului sau a reprezentantului fiscal, dacă este cazul; dacă dreptul de reprezentare este limitat la o anumită sucursală, mențiunea se va face numai în registrul unde este înscrisă sucursala, semnătura împuternicitului/reprezentantului fiscal va fi dată în forma prevăzută la art. 18 alin. (2) și (3);

c) brevetele de invenții, mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu, denumirile de origine, indicațiile de proveniență, firma, emblema și alte semne distinctive asupra cărora

societatea comercială, regia autonomă, organizația cooperatistă sau comerciantul persoană fizică sau asociație familială are un drept;“

18. Litera g) a articolului 21 va avea următorul cuprins:

„g) hotărârea de condamnare a comerciantului, administratorului sau cenzorului pentru fapte penale care îl fac nedemn sau incompatibil să exercite această activitate;“

19. Alineatul (3) al articolului 22 va avea următorul cuprins:

„(3) Mențiunile se vor înregistra din oficiu, în termen de 15 zile de la data primirii copiei legalizate a hotărârii irevocabile referitoare la faptele și actele prevăzute la art. 21 lit. e), f) și g).“

20. Alineatul (1) al articolului 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Înființarea în România a unei sucursale sau filiale de către comerciantul care are sediul principal al comerțului în străinătate este supusă tuturor dispozițiilor referitoare la înmatricularea, menționarea și publicarea actelor și faptelor cerute pentru comercianții din țară.“

21. La articolul 24, după alineatul (1) se introduc alineatele (1¹) și (1²) cu următorul cuprins:

„(1¹) Cererile de înmatriculare vor indica și:

a) denumirea sucursalei și numele/denumirea, forma și sediul comerciantului din străinătate;

b) numele și calitatea persoanelor care pot reprezenta față de terți și în justiție comerciantul din străinătate, precum și ale celor dintre ele care se ocupă nemijlocit de activitatea sucursalei;

c) ultima situație financiară a comerciantului din străinătate aprobată, verificată sau publicată potrivit legislației statului în care comerciantul are domiciliul/sediul.

(1²) Dacă este cazul, se vor înregistra și mențiuni referitoare la:

a) deschiderea unei proceduri judiciare sau extrajudiciare de insolvență asupra comerciantului din străinătate;

b) dizolvarea societății din străinătate, numele și puterile lichidatorilor;

c) închiderea sucursalei.“

22. Alineatul (2) al articolului 24 va avea următorul cuprins:

„(2) Toate aceste formalități se vor face la sediul oficiului registrului comerțului de la sediul sucursalei.“

23. Alineatele (1), (3), (4) și (5) ale articolului 25 vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Orice persoană fizică sau juridică prejudiciată ca efect al unei înmatriculări ori printr-o mențiune în registrul comerțului are dreptul să ceară radierea înregistrării păgubitoare, în tot sau numai cu privire la anumite elemente ale acesteia, în cazul în care prin hotărâri judecătorești irevocabile au fost desființate în tot sau în parte sau modificate actele care au stat la baza înregistrării cu privire la care se solicită radierea, dacă prin hotărârea judecătorească nu a fost dispusă menționarea în registrul comerțului.

(3) Tribunalul se pronunță asupra cererii cu citarea oficiului registrului comerțului și a comerciantului.

(4) Hotărârea judecătorească de soluționare a cererii poate fi atacată numai cu recurs, iar termenul de recurs curge de la pronunțare, pentru părțile prezente, și de la comunicare, pentru părțile lipsă.

(5) Oficiul registrului comerțului va efectua radierea și va publica hotărârea judecătorească irevocabilă în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiuala părții care a introdus cererea. În acest scop, instanța va comunica oficiului registrului comerțului hotărârea judecătorească, în copie legalizată, cu mențiunea rămânerii irevocabile.“

24. Alineatul (2) al articolului 26 va avea următorul cuprins:

„(2) Înregistrarea în registrul comerțului se operează în termen de 24 de ore de la data încheierii judecătorului delegat, iar în cazul înmatriculării comerciantului, în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorului delegat de autorizare a înmatriculării.“

25. Articolul 27 se abrogă.**26. Articolul 29 va avea următorul cuprins:**

„Art. 29 — Comerciantul este obligat să menționeze pe facturi, oferte, comenzi, tarife, prospecte și orice alte documente întrebuintate în comerț, numele/denumirea, sediul social, codul unic de înregistrare și, dacă este cazul, codul numeric personal. Sunt exceptate bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.“

27. La articolul 31, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Firma unei asociații familiale trebuie să cuprindă numele membrului de familie la inițiativa căruia se înființează asociația familială, cu mențiunea «asociație familială», scrisă în întregime.“

28. La articolul 39 se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Firmele și emblemele radiate din registrul comerțului nu sunt disponibile pentru o perioadă de 2 ani de la data radierii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 41.“

29. Alineatul (1) al articolului 41 va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Dobânditorul cu orice titlu al unui fond de comerț va putea să continue activitatea sub firma anterioară, care cuprinde numele unui comerciant persoană fizică sau al unui asociat al unei asociații familiale, societăți în nume colectiv ori comandită simplă, cu acordul expres al titularului precedent sau al succesorilor săi în drepturi și cu obligația de menționare în cuprinsul acelei firme a calității de succesor.“

30. Alineatele (1) și (2) ale articolului 44 vor avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Dacă nu respectă dispozițiile legii și termenele prevăzute, comercianții care trebuie să ceară înmatricularea sau înscrierea unei mențiuni sau să depună specimene de semnătură ori anumite acte vor fi obligați, prin încheiere pronunțată de judecătorul delegat, la plata unei amenzi judiciare de la 500.000 lei la 5.000.000 lei, dacă fapta nu constituie infracțiune.

(2) În cazul în care înmatricularea, mențiunea, depunerea specimenului de semnătură sau a actului sunt în sarcina unei persoane juridice, amenda judiciară este de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei, dacă fapta nu constituie infracțiune. Dacă sunt mai multe persoane obligate la îndeplinire, amenda se aplică fiecăreia dintre ele.“

31. Articolul 45 va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — Comercianții persoane fizice și reprezentanții asociațiilor familiale și ai persoanelor juridice, care nu se conformează obligațiilor prevăzute la art. 29, vor fi sancționați de organele de control ale Ministerului Finanțelor Publice cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei, iar în cazul înscrierii unor date false, se vor aplica dispozițiile corespunzătoare din legea penală.“

32. Articolul 46 va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — Sesizarea judecătorului delegat pentru aplicarea amenzilor prevăzute la art. 44 se poate face de orice persoană interesată sau din oficiu.“

33. Articolul 47 va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — Amenzile judiciare prevăzute la art. 44 sunt supuse regimului de drept comun al amenzilor judiciare, prevăzut de Codul de procedură civilă.“

Art. IX — Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 29 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (4) al articolului 5 se introduce alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazurile în care contractul de societate și statutul constituie acte distincte, acesta din urmă va cuprinde datele de identificare a asociaților și clauze reglementând organizarea, funcționarea și desfășurarea activității societății.“

2. Alineatul (5) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„(5) Actul constitutiv se încheie sub semnătură privată, se semnează de toți asociații sau, în caz de subscripție publică, de fondatori. Forma autentică a actului constitutiv este obligatorie atunci când:

- a) printre bunurile subscrise ca aport la capitalul social se află un teren;
- b) se constituie o societate în nume colectiv sau în comandită simplă;
- c) societatea pe acțiuni se constituie prin subscripție publică.“

3. La articolul 5 se introduce alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Actul constitutiv dobândește dată certă și prin depunerea la oficiul registrului comerțului.“

4. Litera a) a articolului 7 va avea următorul cuprins:

„a) numele și prenumele, codul numeric personal, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia asociaților persoane fizice; denumirea, sediul și naționalitatea asociațiilor persoane juridice; numărul de înregistrare în registrul comerțului sau codul unic de înregistrare, potrivit legii naționale; la societatea în comandită simplă se vor arăta asociații comanditari, asociații comanditați, precum și reprezentantul fiscal, dacă este cazul;“

5. Litera a) a articolului 8 va avea următorul cuprins:

„a) numele și prenumele, codul numeric personal, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia asociaților persoane fizice; denumirea, sediul și naționalitatea asociațiilor persoane juridice, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau codul unic de înregistrare, potrivit legii naționale; la societatea în comandită pe acțiuni se vor arăta asociații comanditari și asociații comanditați, precum și reprezentantul fiscal, dacă este cazul;“

6. Alineatul (3) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

„(3) În caz de încălcare a prevederilor alin. (1) și (2), statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, precum și orice persoană interesată poate cere dizolvarea pe cale judecătorească a unei societăți astfel constituite.“

7. După articolul 14 se introduce articolul 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹ — Contractele între societatea cu răspundere limitată și persoana fizică sau persoana juridică, asociat unic al celei dintâi, se încheie în formă scrisă, sub sancțiunea nulității absolute.“

8. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) La autentificarea actului constitutiv în cazurile prevăzute la art. 5 sau, după caz, la darea de

dată certă a acestuia, se va prezenta dovada eliberată de oficiul registrului comerțului privind disponibilitatea firmei și declarația pe propria răspundere privind deținerea calității de asociat unic într-o singură societate cu răspundere limitată.

(2) La același sediu vor putea funcționa mai multe societăți, dacă cel puțin o persoană este, în condițiile legii, asociat în fiecare dintre aceste societăți.

(3) Notarul public va refuza autentificarea actului constitutiv sau, după caz, persoana care dă dată certă va refuza operațiunile solicitate, dacă din documentația prezentată rezultă că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1).“

9. Alineatele (1)–(3) ale articolului 31 vor avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Adunarea constitutivă va hotărî asupra cotei din profitul net ce revine fondatorilor unei societăți constituite prin subscripție publică.

(2) Cota prevăzută la alin. (1) nu poate depăși 6% din profitul net și nu poate fi acordată pentru o perioadă mai mare de 5 ani de la data constituirii societății.

(3) În cazul majorării capitalului social, drepturile fondatorilor vor putea fi exercitate numai asupra profitului corespunzător capitalului social inițial.“

10. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Dreptul la acțiunea în daune se prescrie prin trecerea a 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a hotărârii adunării generale a acționarilor care a decis dizolvarea anticipată.“

11. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Societățile comerciale pe acțiuni constituite prin subscripție publică sunt considerate societăți deținute public în sensul art. 2 alin. (1) pct. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, aprobată și modificată prin Legea nr. 525/2002, cu modificările și completările ulterioare, care se completează cu dispozițiile prezentei legi în ceea ce privește înmatricularea în registrul comerțului.“

12. Alineatul (1) al articolului 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) În termen de 15 zile de la data încheierii actului constitutiv, fondatorii sau administratorii societății ori un împuternicit al acestora vor cere înmatricularea societății în registrul comerțului în a cărei rază teritorială își va avea sediul societatea.“

13. La articolul 35 alineatul (2), după litera b) se introduce litera b¹) cu următorul cuprins:

„b¹) dovada sediului declarat și a disponibilității firmei;“

14. Alineatul (2) al articolului 40 va avea următorul cuprins:

„(2) Înmatricularea se efectuează în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorești delegat prin care se autorizează înmatricularea societății comerciale.“

15. Alineatul (1) al articolului 45 va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) Reprezentantii societății sunt obligați să depună la oficiul registrului comerțului semnăturile lor, la data depunerii cererii de înregistrare, dacă au fost numiți prin actul constitutiv, iar cei aleși în timpul funcționării societății, în termen de 15 zile de la alegere.“

16. Articolul 46 va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) Când actul constitutiv nu cuprinde mențiunile prevăzute de lege ori cuprinde clauze prin care se încalcă o dispoziție imperativă a legii sau când nu s-a îndeplinit o cerință legală pentru constituirea societății,

judecătorul delegat, din oficiu sau la cererea oricăror persoane care formulează o cerere de intervenție, va respinge, prin încheiere, motivat, cererea de înmatriculare, în afară de cazul în care asociații înlătură asemenea neregularități. Judecătorul delegat va lua act în încheiere de regularizările efectuate.

(2) În cazul în care au fost formulate cereri de intervenție, judecătorul va cita intervenienții și se va pronunța asupra cererilor acestora în condițiile art. 49 și următoarele din Codul de procedură civilă, nefiind aplicabile dispozițiile art. 335 din Codul de procedură civilă.“

17. Literele a) și f) ale articolului 56 vor avea următorul cuprins:

„a) lipsește actul constitutiv sau nu a fost încheiat în formă autentică, în situațiile prevăzute la art. 5 alin. (5);

f) actul constitutiv nu prevede denumirea, sediul societății, obiectul său de activitate, aperturile asociaților și capitalul social subscris și vărsat;“

18. Alineatul (3) al articolului 58 va avea următorul cuprins:

„(3) Tribunalul va comunica hotărârea judecătorească oficiului registrului comerțului, care, după menționare, o va trimite Monitorului Oficial al României spre publicare în Partea a IV-a, în extras.“

19. Articolul 60 va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — (1) Încheierile judecătorești delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.

(2) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

(3) Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul societății, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.

(4) Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.

(5) În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului, fiind aplicabile dispozițiile art. 48, 49 și 56–59.“

20. Alineatul (1) al articolului 61 va avea următorul cuprins:

„Art. 61. — (1) Creditorii sociali și orice alte persoane prejudiciate prin hotărârile asociaților privitoare la modificarea actului constitutiv pot formula o cerere de opoziție prin care să solicite instanței judecătorești să oblige, după caz, societatea sau asociații la repararea prejudiciului cauzat, prevederile art. 57 fiind aplicabile.“

21. Alineatele (1) și (2) ale articolului 62 vor avea următorul cuprins:

„Art. 62. — (1) Opoziția se face în termen de 30 de zile de la data publicării hotărârii asociaților sau a actului adițional modificator în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, dacă prezenta lege nu prevede un alt termen. Ea se depune la oficiul registrului comerțului care, în termen de 3 zile de la data depunerii, o va menționa în registru și o va înainta instanței judecătorești competente.

(2) Dispozițiile art. 132 referitoare la suspendare se aplică în mod corespunzător. Opoziția se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, fiind aplicabile dispozițiile art. 114 alin. 5 din Codul de procedură civilă.“

22. Articolul 63 va avea următorul cuprins:

„Art. 63. — Cererile și căile de atac prevăzute de prezenta lege, de competența instanțelor judecătorești, se soluționează de instanța locului unde societatea își are sediul principal.“

23. Alineatele (1)–(4) ale articolului 67 vor avea următorul cuprins:

„Art. 67. — (1) Cota-parte din profit ce se plătește fiecărui asociat constituie dividend.

(2) Dividendele se plătesc asociaților proporțional cu cota de participare la capitalul social vărsat, dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel. Ele se plătesc în termenul stabilit de către adunarea generală a asociaților sau, după caz, stabilit prin legile speciale, dar nu mai târziu de 8 luni de la data aprobării situației financiare anuale aferente exercițiului financiar încheiat. În caz contrar, societatea comercială va plăti o penalitate aferentă perioadei de întârziere, la nivelul dobânzii legale.

(3) Nu se vor putea distribui dividende decât din profituri determinate potrivit legii.

(4) Dividendele plătite contrar dispozițiilor alin. (2) și (3) se restituie, dacă societatea dovedește că asociații au cunoscut neregularitatea distribuirii sau, în împrejurările existente, trebuiau să o cunoască.“

24. Articolul 69 va avea următorul cuprins:

„Art. 69. — Dacă se constată o pierdere a activului net, capitalul social va trebui reîntregit sau redus înainte de a se putea face vreo repartizare sau distribuie de profit.“

25. Alineatul (2) al articolului 73 va avea următorul cuprins:

„(2) Acțiunea în răspundere împotriva administratorilor aparține și creditorilor societății, care o vor putea exercita numai în caz de deschidere a procedurii reglementate de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.“

26. Articolul 74 va avea următorul cuprins:

„Art. 74. — (1) În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect și alte documente întrebuițate în comerț, emanând de la o societate, trebuie să se menționeze denumirea, forma juridică, sediul și codul unic de înregistrare. Sunt exceptate bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

(2) Pentru societatea cu răspundere limitată va trebui menționat și capitalul social, iar pentru societatea pe acțiuni și în comandită pe acțiuni se va menționa și capitalul social, din care cel efectiv vărsat, potrivit ultimei situații financiare anuale aprobate.“

27. Articolul 86 va avea următorul cuprins:

„Art. 86. — Pentru aprobarea situației financiare anuale și pentru deciziile referitoare la introducerea acțiunii în răspunderea administratorilor este necesar votul asociaților reprezentând majoritatea capitalului social.“

28. Alineatul (3) al articolului 89 va avea următorul cuprins:

„(3) Comanditarul are, de asemenea, dreptul de a cere copie de pe situațiile financiare anuale și de a controla exactitatea lor prin cercetarea registrelor comerciale și a celorlalte documente justificative.“

29. Alineatele (2) și (3) ale articolului 91 vor avea următorul cuprins:

„(2) Felul acțiunilor va fi determinat prin actul constitutiv; în caz contrar ele vor fi nominative. Acțiunile nominative pot fi emise în formă materială, pe suport hârtie, sau în formă dematerializată, caz în care se înregistrează în registrul acționarilor.

(3) Acțiunile emise de o societate pe acțiuni, ca urmare a subscripției prin ofertă publică de valori mobiliare, definită ca atare prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 525/2002, cu modificările și completările ulterioare, sunt supuse reglementărilor aplicabile pieței organizate pe care acele acțiuni sunt tranzacționate.“

30. Alineatul (5) al articolului 92 va avea următorul cuprins:

„(5) Se pot emite titluri cumulative pentru mai multe acțiuni, când acestea sunt emise în formă materială.“

31. La articolul 93 alineatul (2), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) data actului constitutiv, numărul din registrul comerțului sub care este înmatriculată societatea, codul unic de înregistrare și numărul Monitorului Oficial al României, Partea a IV-a, în care s-a făcut publicarea;“

32. Alineatul (3) al articolului 93 va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru acțiunile nominative se vor mai menționa: numele, prenumele, codul numeric personal și domiciliul acționarului persoană fizică; denumirea, sediul, numărul de înmatriculare și codul unic de înregistrare ale acționarului persoană juridică, după caz.“

33. Alineatele (1) și (2) ale articolului 98 vor avea următorul cuprins:

„Art. 98. — (1) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor nominative emise în formă materială se transmite prin declarație făcută în registrul acționarilor și prin mențiunea făcută pe titlu, semnată de cedent și de cesionar sau de mandatarii lor. Dreptul de proprietate asupra acțiunilor nominative emise în formă dematerializată se transmite prin declarație făcută în registrul acționarilor, semnată de cedent și de cesionar sau de mandatarii lor. Prin actul constitutiv se pot prevedea și alte forme de transmitere a dreptului de proprietate asupra acțiunilor.

(2) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor emise în formă dematerializată și tranzacționate pe o piață organizată se transmite în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 525/2002, cu modificările și completările ulterioare.“

34. Alineatul (4) al articolului 102 va avea următorul cuprins:

„(4) Atât timp cât o acțiune este proprietatea indiviză sau comună a mai multor persoane, acestea sunt răspunzătoare în mod solidar pentru efectuarea vărsămintelor datorate.“

35. Alineatele (5) și (6) ale articolului 103 vor avea următorul cuprins:

„(5) Plata acțiunilor astfel dobândite se va face numai din profitul distribuibil și din rezervele disponibile ale societății, cu excepția rezervelor legale, înscrise în ultima situație financiară anuală aprobată.

(6) În raportul de gestiune care însoțește situația financiară anuală se vor arăta: motivele care au determinat dobândirea de acțiuni proprii, numărul, valoarea nominală, contravaloarea acțiunilor dobândite și fracțiunea de capital social pe care ele o reprezintă.“

36. La articolul 103 se introduce alineatul (8) cu următorul cuprins:

„(8) Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazurile în care o societate, în care altă societate deține majoritatea drepturilor de vot sau exercită direct ori indirect o influență dominantă, dobândește acțiuni ale societății dominante.“

37. Alineatul (2) al articolului 105 va avea următorul cuprins:

„(2) Constituirea garanțiilor reale mobiliare asupra pro-
priilor acțiuni, fie direct, fie prin persoane care acționează
în nume propriu, dar pe seama societății, este asimilată cu
dobândirea propriilor acțiuni. Acțiunile vor fi însă contabili-
zate separat.“

38. Articolul 106 va avea următorul cuprins:

„Art. 106. — (1) Constituirea de garanții reale mobiliare
asupra acțiunilor se face prin înscris sub semnătură pri-
vată, în care se vor arăta cuantumul datoriei, valoarea și
categoria acțiunilor cu care se garantează, iar în cazul
acțiunilor la purtător și nominative emise în formă mate-
rială, și prin menționarea garanției pe titlu, semnată de cre-
ditor și debitorul acționar sau de mandatarul acestora.

(2) Garanția se înregistrează în registrul acționarilor ținut
de administratori sau, după caz, de societatea independen-
tă care ține registrul acționarilor. Creditorului în favoa-
rea căruia s-a constituit garanția reală mobilă asupra
acțiunilor i se eliberează o dovadă a înregistrării acesteia.

(3) Garanția devine opozabilă terților și dobândește ran-
gul în ordinea de preferință a creditorilor de la data înre-
gistrării în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.“

39. Articolul 107 va avea următorul cuprins:

„Art. 107. — Acțiunile dobândite potrivit art. 103
alin. (1)–(5) și alin. (8) nu dau drept la dividende. Pe
toată durata posesiei lor de către societate, dreptul de vot
pe care îl conferă aceste acțiuni este suspendat, iar majo-
ritățile de prezență și de vot pentru luarea în mod valabil a
hotărârilor în adunările generale se raportează la restul
capitalului social.“

40. Articolul 108 va avea următorul cuprins:

„Art. 108. — Acționarii care oferă spre vânzare acțiunile
lor prin ofertă publică vor trebui să întocmească un
prospect de ofertă în conformitate cu prevederile
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002, aprobată
și modificată prin Legea nr. 525/2002, cu modificările și
completările ulterioare.“

41. Articolul 109 va avea următorul cuprins:

„Art. 109. — Situația acțiunilor trebuie să fie cuprinsă în
anexa la situația financiară anuală și, în mod deosebit, să
se precizeze dacă ele au fost integral liberate și, după
caz, numărul acțiunilor pentru care s-a cerut, fără rezultat,
efectuarea vărsămintelor.“

42. Alineatul (1) al articolului 111 va avea următorul cuprins:

„Art. 111. — (1) Adunarea ordinară se întrunește cel
puțin o dată pe an, în cel mult 4 luni de la încheierea
exercițiului financiar.“

43. La articolul 111 alineatul (2), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) să discute, să aprobe sau să modifice situațiile
financiare anuale, pe baza rapoartelor administratorilor, ale
cenzorilor sau ale auditorilor financiari, și să fixeze
dividendul;“

44. La articolul 113, după litera c) se introduce litera c¹) cu următorul cuprins:

„c¹) înființarea sau desființarea unor sedii secundare:
sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități
fără personalitate juridică, dacă prin actul constitutiv nu se
prevede altfel;“

45. Articolul 114 va avea următorul cuprins:

„Art. 114. — (1) Exercițiul atribuțiilor menționate la
art. 113 lit. b), c), e), f) și i) va putea fi delegat consiliului
de administrație sau administratorului unic prin actul consti-
tutiv sau prin hotărâre a adunării generale extraordinare.

(2) Dispozițiile art. 130 alin. (4) și (5), ale art. 131, cu
excepția alin. (3), și ale art. 132 se aplică și în cazul deci-
ziilor adoptate de către administratori în condițiile alin. (1),
societatea urmând a fi reprezentată în justiție de persoana
desemnată de președintele instanței dintre acționarii ei,
care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată, până
ce adunarea generală, convocată în acest scop, va alege
o altă persoană.“

46. Alineatul (4) al articolului 117 va avea următorul cuprins:

„(4) Dacă toate acțiunile societății sunt nominative, con-
vocarea poate fi făcută numai prin scrisoare recomandată
sau, dacă actul constitutiv permite, prin scrisoare simplă,
expediată cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii
adunării, la adresa acționarului înscrisă în registrul acționa-
rilor. Schimbarea adresei nu poate fi opusă societății, dacă
nu i-a fost comunicată în scris de acționar.“

47. La articolul 117 se introduce alineatul (9) cu următorul cuprins:

„(9) Acționarii societăților de tip închis pot face, în scris,
propuneri adresate administratorilor pentru completarea
ordinii de zi, cu excepția cazului când acestea se referă la
modificarea actului constitutiv, cu cel puțin 5 zile înainte de
data adunării, urmând ca propunerile să fie înscrise pe
ordinea de zi cu aprobarea adunării generale.“

48. Alineatul (3) al articolului 119 va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă administratorii nu convoacă adunarea gene-
rală, instanța de la sediul societății va putea autoriza, cu
citarea administratorilor și în conformitate cu art. 331–339
din Codul de procedură civilă, convocarea adunării gene-
rale de către persoanele care îndeplinesc condițiile
prevăzute la alin. (1). Prin aceeași încheiere instanța va
stabili data de referință prevăzută de art. 122 alin. (2),
data ținerii adunării generale și, dintre acționari, persoana
care o va prezida.“

49. După articolul 121 se introduce articolul 121¹ cu următorul cuprins:

„Art. 121¹. — În cazul societăților închise cu acțiuni
nominative, prin actul constitutiv se poate conveni ținerea
adunărilor generale și prin corespondență.“

50. Alineatul (2) al articolului 123 va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă asupra acțiunilor sunt constituite garanții reale
mobiliare, dreptul de vot aparține proprietarului.“

51. Alineatul (1) al articolului 124 va avea următorul cuprins:

„Art. 124. — (1) Acționarii nu vor putea fi reprezentați
în adunările generale decât prin alți acționari, în baza unei
procuri speciale, cu excepția cazurilor prevăzute de
art. 102 alin. (2) și (3), când procura specială poate fi dată
și altui coproprietar.“

52. Alineatul (2) al articolului 125 va avea următorul cuprins:

„(2) Ei pot vota însă situația financiară anuală dacă,
deținând cel puțin jumătate din participarea la capitalul
social, nu se poate forma majoritatea legală fără votul lor.“

**53. După alineatul (2) al articolului 131 se introduc ali-
neatele (2¹)–(2³) cu următorul cuprins:**

„(2¹) Când se invocă motive de nulitate absolută, drep-
tul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi for-
mulată și de orice persoană interesată.

(2²) Administratorii nu pot ataca hotărârea adunării
generale privitoare la revocarea lor din funcție.

(2³) Cererea se va soluționa în contradictoriu cu socie-
tatea, reprezentată prin administratori.“

54. Alineatul (4) al articolului 131 va avea următorul cuprins:

„(4) Acțiunea se va introduce la tribunalul în a cărui rază teritorială își are sediul societatea.“

55. Alineatul (7) al articolului 131 va avea următorul cuprins:

„(7) Hotărârea irevocabilă de anulare va fi menționată în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. De la data publicării, ea este opozabilă tuturor acționarilor.“

56. Alineatul (1) al articolului 132 va avea următorul cuprins:

„Art. 132. — (1) O dată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.“

57. Articolul 133 va avea următorul cuprins:

„Art. 133. — (1) Acționarii care nu sunt de acord cu hotărârile luate de adunarea generală cu privire la schimbarea obiectului principal de activitate, la mutarea sediului sau la forma societății au dreptul de a se retrage din societate și de a obține de la societate contravaloarea acțiunilor pe care le posedă, la valoarea medie determinată de către un expert autorizat, prin folosirea a cel puțin două metode de evaluare recunoscute de standardele europene de evaluare (EVS).

(2) Costurile generate de efectuarea expertizei se suportă de societatea în cauză.

(3) O dată cu declarația de retragere, acționarii vor preda societății acțiunile pe care le posedă, dacă acestea au fost eliberate în condițiile art. 97.

(4) Ca urmare a retragerii acționarilor în condițiile prevăzute de alin. (1), acțiunile acestora vor fi dobândite de societate, dispozițiile art. 103 alin. (7) fiind aplicabile.“

58. Alineatul (3) al articolului 134 se abrogă.**59. Alineatul (5) al articolului 137 va avea următorul cuprins:**

„(5) Garanția va fi depusă într-un cont bancar distinct, la dispoziția exclusivă a societății, și va putea fi restituită administratorului numai după ce adunarea generală a aprobat situația financiară a ultimului exercițiu financiar în care administratorul a îndeplinit această funcție și i-a dat descărcare.“

60. La articolul 139 se introduc alineatele (3)–(5) cu următorul cuprins:

„(3) Dacă actul constitutiv nu dispune altfel, președintele consiliului de administrație va avea votul decisiv în caz de paritate a voturilor.

(4) Dacă președintele în funcție al consiliului de administrație nu poate sau îi este interzis să participe la vot, ceilalți membri ai consiliului de administrație vor putea alege un președinte de ședință, având aceleași drepturi ca președintele în funcție.

(5) În caz de paritate de voturi și dacă președintele nu beneficiază de vot decisiv, propunerea supusă votului se consideră respinsă.“

61. După articolul 143 se introduce articolul 143¹ cu următorul cuprins:

„Art. 143¹. — (1) Dobândirea de către o societate a unui bun de la un fondator sau acționar:

a) într-un interval de cel mult 2 ani de la constituirea sau de la autorizarea începerii activității societății; și

b) contra unei sume sau alte contravalori reprezentând cel puțin o zecime din valoarea capitalului social subscris va fi supusă aprobării prealabile a adunării generale extraordinare a acționarilor, precum și prevederilor art. 37 și 38, va fi menționată în registrul comerțului și va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și într-un ziar cu largă răspândire.

(2) Nu vor fi supuse acestor prevederi operațiunile de dobândire efectuate în cadrul activității curente a societății, cele făcute din dispoziția unei autorități administrative sau a unei instanțe judecătorești și nici cele făcute în cadrul operațiunilor de bursă.“

62. Alineatele (4) și (5) ale articolului 144 vor avea următorul cuprins:

„(4) Administratorii sunt solidar răspunzători cu predecesorii lor imediați dacă, având cunoștința de neregulile săvârșite de aceștia, nu le comunică cenzorilor sau auditorilor financiari.

(5) În societățile care au mai mulți administratori răspunderea pentru actele săvârșite sau pentru omisiuni nu se întinde și la administratorii care au făcut să se constate, în registrul deciziilor consiliului de administrație, împotrivirea lor și i-au încunostințat despre aceasta, în scris, pe cenzori și, după caz, pe auditorii financiari.“

63. Alineatele (1) și (3) ale articolului 145 vor avea următorul cuprins:

„Art. 145. — (1) Administratorul care are într-o anumită operațiune, direct sau indirect, interese contrare intereselor societății trebuie să îi înștiințeze despre aceasta pe ceilalți administratori și pe cenzori sau pe auditorii financiari și să nu ia parte la nici o deliberare privitoare la această operațiune.

(3) Dacă prevederile actului constitutiv nu dispun altfel, interdicțiile stabilite la alin. (1) și (2), referitoare la participarea la deliberarea și la votul administratorilor, nu sunt aplicabile în cazul în care obiectul votului îl constituie:

a) oferirea spre subscriere, către un administrator sau către persoanele menționate la alin. (2), de acțiuni sau obligațiuni ale societății;

b) acordarea de către administrator sau de persoanele menționate la alin. (2) a unui împrumut sau constituirea unei garanții în favoarea societății.“

64. La articolul 145 se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Administratorul care nu a respectat prevederile alin. (1) și (2) răspunde pentru daunele care au rezultat pentru societate.“

65. După articolul 145 se introduce articolul 145¹ cu următorul cuprins:

„Art. 145¹. — (1) Dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel și sub rezerva dispozițiilor art. 145, sub sancțiunea nulității, administratorul va putea înstrăina, respectiv dobândi bunuri către sau de la societate, având o valoare de peste 10% din valoarea activelor nete ale societății, numai după obținerea aprobării adunării generale extraordinare, în condițiile prevăzute la art. 112.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și operațiunilor de închiriere sau leasing.

(3) Valoarea prevăzută la alin. (1) se va calcula prin raportare la situația financiară aprobată pentru anul financiar precedent celui în care are loc operațiunea ori, după caz, la valoarea capitalului social subscris, dacă o asemenea situație financiară nu a fost încă prezentată și aprobată.

(4) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și operațiunilor în care una dintre părți este soțul administratorului ori rudă sau afin, până la gradul al patrulea inclusiv, al acestuia; de asemenea, dacă operațiunea este încheiată cu o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris, cu excepția cazului în care una dintre societățile comerciale respective este filiala celeilalte.“

66. Articolul 148 va avea următorul cuprins:

„Art. 148. — (1) Vor putea fi acordate administratorilor și cenzorilor remunerații și orice alte sume sau avantaje numai în baza unei hotărâri a adunării generale.

(2) Este interzisă creditarea de către societate a administratorilor sau a directorilor acesteia, prin intermediul unor operațiuni precum:

a) acordarea de împrumuturi administratorilor sau directorilor;

b) acordarea de avantaje financiare administratorilor sau directorilor cu ocazia sau ulterior încheierii de către societate cu aceștia de operațiuni de livrare de bunuri, prestări de servicii sau executare de lucrări;

c) garantarea, directă sau indirectă, în tot sau în parte, a oricăror împrumuturi acordate administratorilor sau directorilor, concomitentă sau ulterioară acordării împrumutului;

d) garantarea, directă sau indirectă, în tot sau în parte, a executării de către administratori sau directori a oricăror alte obligații personale ale acestora față de terțe persoane;

e) dobândirea cu titlu oneros sau plata, în tot sau în parte, a unei creanțe ce are drept obiect un împrumut acordat de o terță persoană administratorilor sau directorilor ori o altă prestație personală a acestora.

(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și operațiunilor în care sunt interesați soțul, rudele sau afinii, până la gradul al patrulea inclusiv, ai administratorului sau ai directorului; de asemenea, dacă operațiunea privește o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună cu una din persoanele sus-menționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică:

a) în cazul operațiunilor a căror valoare exigibilă cumulată este inferioară echivalentului în lei al sumei de 5.000 euro;

b) în cazul în care operațiunea este încheiată de societate în condițiile exercitării curente a activității sale, iar clauzele operațiunii nu sunt mai favorabile persoanelor menționate la alin. (2) și (3) decât cele pe care, în mod obișnuit, societatea le practică față de terțe persoane.“

67. Alineatele (1) și (5) ale articolului 150 vor avea următorul cuprins:

„Art. 150. — (1) Acțiunea în răspundere contra fondatorilor, administratorilor, cenzorilor sau auditorilor financiari și directorilor aparține adunării generale, care va decide cu majoritatea prevăzută la art. 112.

(5) Dacă acțiunea se pornește împotriva directorilor, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea irevocabilă a sentinței.“

68. Alineatul (1) al articolului 153 va avea următorul cuprins:

„Art. 153. — (1) Dacă administratorii constată că în urma unor pierderi activul net, determinat ca diferență între totalul activelor și datoriile societății, reprezintă mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social, vor convoca adunarea generală extraordinară, pentru a hotărî reîntregirea capitalului, reducerea lui la valoarea rămasă sau dizolvarea societății.“

69. Secțiunea a IV-a va avea următorul titlu:

„Auditul financiar, auditul intern și cenzorii“

70. Alineatele (5) și (6) ale articolului 154 se abrogă.

71. Alineatul (7) al articolului 154 va avea următorul cuprins:

„(7) Cenzorii sunt obligați să depună, în termenul prevăzut la art. 137 alin. (3), a treia parte din garanția cerută pentru administratori. Sunt exceptați de la această obligație cenzorii experți contabili sau contabili autorizați, dacă fac dovada încheierii asigurării de răspundere civilă profesională.“

72. Articolul 155 va avea următorul cuprins:

„Art. 155. — (1) Situațiile financiare ale societăților comerciale, care intră sub incidența reglementărilor contabile armonizate cu directivele europene și standardele internaționale de contabilitate, vor fi auditate de către audi-

tori financiari, persoane fizice sau persoane juridice, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Societățile comerciale ale căror situații financiare anuale sunt supuse, potrivit legii, auditului financiar vor organiza auditul intern potrivit normelor elaborate de Camera Auditorilor Financiari din România în acest scop.

(3) La societățile comerciale ale căror situații financiare anuale nu sunt supuse, potrivit legii, auditului financiar adunarea generală ordinară a acționarilor va hotărî contractarea auditului financiar sau numirea cenzorilor, după caz.“

73. La articolul 156 alineatul (2), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) persoanele care, pe durata exercitării atribuțiilor conferite de această calitate, au atribuții de control în cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau al altor instituții publice, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege.“

74. Alineatele (1)–(3) ale articolului 158 vor avea următorul cuprins:

„Art. 158. — (1) Cenzorii sunt obligați să supravegheze gestiunea societății, să verifice dacă situațiile financiare sunt legal întocmite și în concordanță cu registrele, dacă acestea din urmă sunt ținute regulat și dacă evaluarea elementelor patrimoniale s-a făcut conform regulilor stabilite pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare.

(2) Despre toate acestea, precum și asupra propunerilor pe care le vor considera necesare cu privire la situațiile financiare și repartizarea profitului, cenzorii vor prezenta adunării generale un raport amănunțit.

(3) Adunarea generală poate aproba situațiile financiare anuale numai dacă acestea sunt însoțite de raportul cenzorilor sau, după caz, al auditorilor financiari.“

75. Secțiunea a VI-a va avea următorul titlu:

„Despre registrele societății și despre situațiile financiare anuale“

76. La articolul 172 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) un registru al acționarilor care să arate, după caz, numele și prenumele, codul numeric personal, denumirea, domiciliul sau sediul acționarilor cu acțiuni nominative, precum și vărsămintele făcute în contul acțiunilor. Evidența valorilor mobiliare emise de o societate deținută public, tranzacționate pe o piață reglementată, va fi ținută de o societate de registru autorizată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 525/2002, cu modificările și completările ulterioare.“

77. Articolul 173 va avea următorul cuprins:

„Art. 173. — (1) Administratorii sau, după caz, societățile de registru independent au obligația să pună la dispoziția acționarilor și a oricăror alți solicitanți registrele prevăzute la art. 172 alin. (1) lit. a) și să elibereze la cerere, pe cheltuiala acestora, extrase de pe ele.

(2) De asemenea, sunt obligați să pună la dispoziția acționarilor și a deținătorilor de obligațiuni, în aceleași condiții, registrele prevăzute la art. 172 alin. (1) lit. b) și f).“

78. La articolul 175 se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care registrul acționarilor este ținut de către o societate de registru independent autorizată, este obligatorie menționarea în registrul comerțului a firmei și a sediului acesteia, precum și a oricăror modificări intervenite cu privire la aceste elemente de identificare.“

79. Articolul 176 va avea următorul cuprins:

„Art. 176. — Administratorii trebuie să prezinte cenzorilor sau auditorilor financiari, cu cel puțin o lună înainte de ziua stabilită pentru ședința adunării generale, situația financiară anuală pentru exercițiul financiar precedent, însoțită de raportul lor și de documentele justificative.“

80. Articolul 177 va avea următorul cuprins:

„Art. 177. — (1) Situațiile financiare anuale se vor întocmi în condițiile prevăzute de lege.

(2) Situațiile financiare anuale ale societăților comerciale vor fi verificate sau auditate, potrivit legii.“

81. Alineatele (1) și (4) ale articolului 178 vor avea următorul cuprins:

„Art. 178. — (1) Din profitul societății se va prelua, în fiecare an, cel puțin 5% pentru formarea fondului de rezervă, până ce acesta va atinge minimum a cincea parte din capitalul social.

(4) Fondatorii vor participa la profit, dacă acest lucru este prevăzut în actul constitutiv ori, în lipsa unor asemenea prevederi, a fost aprobat de adunarea generală extraordinară.“

82. Articolul 179 va avea următorul cuprins:

„Art. 179. — (1) Situațiile financiare anuale împreună cu rapoartele administratorilor, cenzorilor sau ale auditorilor financiari vor rămâne depuse la sediul societății și la cel al sucursalelor, în cele 15 zile care precedă întrunirea adunării generale, pentru a fi consultate de acționari.

(2) Acționarii vor putea cere consiliului de administrație, pe cheltuiala lor, copii de pe situațiile financiare anuale și de pe celelalte rapoarte prevăzute la alin. (1).“

83. Alineatul (1) al articolului 180 se abrogă.**84. Alineatul (2) al articolului 180 va avea următorul cuprins:**

„(2) Administratorii sunt obligați ca, în termen de 15 zile de la data adunării generale, să depună o copie de pe situațiile financiare anuale, însoțite de raportul lor, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari, precum și de procesul-verbal al adunării generale, la oficiul registrului comerțului, precum și la Ministerul Finanțelor Publice, în condițiile prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată.“

85. Articolul 181 va avea următorul cuprins:

„Art. 181. — Aprobarea situațiilor financiare anuale de către adunarea generală nu împiedică exercitarea acțiunii în răspundere împotriva administratorilor, directorilor, cenzorilor sau auditorilor financiari.“

86. Alineatul (1) al articolului 187 va avea următorul cuprins:

„Art. 187. — (1) Adunarea generală decide prin votul reprezentând majoritatea absolută a asociaților și a părților sociale, în afară de cazul când în actul constitutiv se prevede altfel.“

87. La articolul 189 alineatul (1), literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) să aprobe situația financiară anuală și să stabilească repartizarea profitului net;

b) să îi desemneze pe administratori și cenzori, să îi revoce și să le dea descărcare de activitatea lor, precum și să decidă contractarea auditului financiar, atunci când acesta nu are caracter obligatoriu, potrivit legii;“

88. Articolul 191 va avea următorul cuprins:

„Art. 191. — Dispozițiile prevăzute pentru societățile pe acțiuni, în ce privește dreptul de a ataca hotărârile adunării generale, se aplică și societăților cu răspundere limitată, termenul de 15 zile prevăzut la art. 131 alin. (2) urmând să curgă de la data la care asociatul a luat cunoștință de hotărârea adunării generale pe care o atacă.“

89. Alineatul (3) al articolului 192 va avea următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile art. 75, 76, 77 alin. (1) și 79 se aplică și societăților cu răspundere limitată.“

90. Articolul 194 va avea următorul cuprins:

„Art. 194. — (1) Dispozițiile art. 155 alin. (1) și (2) se vor aplica în mod corespunzător.

(2) La societățile comerciale care nu se încadrează în prevederile art. 155 alin. (1) adunarea asociaților poate numi unul sau mai mulți cenzori.

(3) Dacă numărul asociaților trece de 15, numirea cenzorilor este obligatorie.

(4) Dispozițiile prevăzute pentru cenzorii societăților pe acțiuni se aplică și cenzorilor din societățile cu răspundere limitată.

(5) În lipsă de cenzori, fiecare dintre asociați, care nu este administrator al societății, va exercita dreptul de control pe care asociații îl au în societățile în nume colectiv.“

91. Alineatul (1) al articolului 196 va avea următorul cuprins:

„Art. 196. — (1) Situațiile financiare vor fi întocmite după normele prevăzute pentru societatea pe acțiuni. După aprobarea de către adunarea generală a asociaților, ele vor fi depuse de administratori la direcțiile generale ale finanțelor publice competente, în termenele prevăzute de lege. Un exemplar al situației financiare anuale va fi depus la oficiul registrului comerțului. Acesta va face anunțul prevăzut la art. 180 alin. (3).“

92. Alineatul (1) al articolului 199 va avea următorul cuprins:

„Art. 199. — (1) Actul constitutiv poate fi modificat prin hotărârea adunării generale adoptată în condițiile legii sau printr-un act adițional la actul constitutiv sau prin hotărârea instanței judecătorești, în condițiile art. 218 alin. (2¹) și art. 221 alin. (1¹).“

93. După alineatul (1) al articolului 199 se introduc alineatele (1¹) și (1²) cu următorul cuprins:

„(1¹) Forma autentică a actului modificator adoptat de asociați este obligatorie atunci când are ca obiect:

a) majorarea capitalului social prin subscrierea ca aport în natură a unui teren;

b) modificarea formei juridice a societății într-o societate în nume colectiv sau în comandită simplă;

c) majorarea capitalului social prin subscripție publică.

(1²) Dispozițiile art. 16 se aplică și în cazul schimbării denumirii ori în cel al continuării societății cu răspundere limitată cu asociat unic.“

94. Alineatele (2) și (3) ale articolului 199 vor avea următorul cuprins:

„(2) Actul modificator, cuprinzând trimiterile la textele modificate ale actului constitutiv, se înregistrează în registrul comerțului pe baza încheierii judecătorului delegat, cu excepția cazului prevăzut de art. 218 alin. (2¹) și art. 221 alin. (1¹), când înregistrarea se va face pe baza hotărârii irevocabile de excludere.

(3) După înregistrarea în registrul comerțului, actul modificator se trimite, din oficiu, Monitorului Oficial al României, spre publicare în Partea a IV-a, de către registrul comerțului, pe cheltuiala societății.“

95. Alineatul (3) al articolului 203 va avea următorul cuprins:

„(3) Orice creditor al societății, a cărui creanță este constatată printr-un titlu anterior publicării hotărârii, poate face opoziție în condițiile art. 62.“

96. La articolul 203 se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Creditorii chirografari ale căror creanțe sunt constatate prin titluri anterioare publicării hotărârii pot să obțină, pe calea opoziției, exigibilitatea anticipată a creanțelor lor la data expirării termenului de două luni prevăzut de alin. (1), în afară de cazul în care societatea a oferit garanții reale sau personale acceptate de creditori.“

97. Alineatul (3) al articolului 205 va avea următorul cuprins:

„(3) Diferențele favorabile din reevaluarea patrimoniului vor fi incluse în rezerve, fără a majora capitalul social.“

98. La articolul 207 alineatul (2), litera e) va avea următorul cuprins:

„e) ultima situație financiară aprobată, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari;“

99. Articolul 208 va avea următorul cuprins:

„Art. 208. — Majorarea capitalului social al unei societăți prin ofertă publică de valori mobiliare, definită ca atare prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 525/2002, cu modificările și completările ulterioare, este supusă aceluși act normativ.“

100. Articolul 211 va avea următorul cuprins:

„Art. 211. — (1) Acțiunile emise pentru majorarea capitalului social vor fi oferite spre subscriere în primul rând acționarilor existenți, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă, aceștia putându-și exercita dreptul de preferință numai în interiorul termenului hotărât de adunarea generală, dacă actul constitutiv nu prevede alt termen. După expirarea acestui termen, acțiunile vor putea fi oferite spre subscriere publicului.“

(2) Operațiunea de majorare a capitalului social efectuată fără acordarea dreptului de preferință către acționarii existenți, prevăzută la alin. (1), este lovită de nulitate absolută.“

101. La articolul 218, după alineatul (2) se introduce alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Ca urmare a excluderii, instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul social a celorlalți asociați.“

102. Alineatul (3) al articolului 218 va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea irevocabilă de excludere se va depune, în termen de 15 zile, la oficiul registrului comerțului pentru a fi înscrisă, iar dispozitivul hotărârii se va publica la cererea societății în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.“

103. La articolul 221, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul social a celorlalți asociați.“

104. Alineatul (2) al articolului 222 va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), asociații trebuie să fie consultați de administratori, cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea duratei societății, cu privire la eventuala prelungire a acesteia. În lipsă, la cererea oricărui dintre asociați, tribunalul va putea dispune, prin încheiere, efectuarea consultării, conform art. 119.“

105. Alineatul (2) al articolului 223 va avea următorul cuprins:

„(2) Societatea în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată se dizolvă în cazul și în condițiile prevăzute de alin. (1) lit. a) și b).“

106. Articolul 232 va avea următorul cuprins:

„Art. 232. — (1) La cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va putea pronunța dizolvarea societății în cazurile în care:

a) societatea nu mai are organe statutare sau acestea nu se mai pot întruni;

b) societatea nu a depus, în cel mult 6 luni de la expirarea termenelor legale, situațiile financiare anuale sau alte acte care, potrivit legii, se depun la oficiul registrului comerțului;

c) societatea și-a încetat activitatea, nu are sediul social cunoscut ori nu îndeplinește condițiile referitoare la sediul social sau asociații au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut sau reședința cunoscută;

d) societatea nu și-a completat capitalul social, în condițiile legii.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. c) nu sunt aplicabile în cazul în care societatea a fost în inactivitate temporară anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului. Durata inactivității nu poate depăși 3 ani.

(3) Hotărârea tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea se înregistrează în registrul comerțului, se comunică direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala titularului cererii de dizolvare, acesta putând să se îndrepte împotriva societății.

(4) În cazul mai multor hotărâri judecătorești de dizolvare, pentru situațiile prevăzute la alin. (1), publicitatea se va putea efectua în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în forma unui tabel cuprinzând: codul unic de înregistrare, denumirea, forma juridică și sediul societății dizolvate, instanța care a dispus dizolvarea, numărul dosarului, numărul și data hotărârii de dizolvare. În aceste cazuri tarifele de publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, se reduc cu 50%.

(5) Orice persoană interesată poate face recurs împotriva hotărârii de dizolvare, în termen de 30 de zile de la efectuarea publicității, în condițiile alin. (3) și (4). Dispozițiile art. 60 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Pe data rămânerii irevocabile a hotărârii prin care s-a admis dizolvarea, societatea va fi radiată din oficiu din registrul comerțului.“

107. La articolul 234, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Când acțiunile sunt de mai multe categorii, hotărârea asupra fuziunii/divizării, în temeiul art. 113 lit. g), este subordonată rezultatului votului pe categorii, dat în condițiile art. 115.“

108. La articolul 236, literele e) și h) vor avea următorul cuprins:

„e) raportul de schimb al acțiunilor sau al părților sociale și, dacă este cazul, cuantumul sulței; nu vor putea fi schimbate pentru acțiuni emise de societatea absorbantă acțiunile societății absorbite al căror titular este, direct sau prin persoane interpuse, societatea absorbantă ori însăși societatea absorbită;

h) data situației financiare de fuziune/divizare, care va fi aceeași pentru toate societățile participante;“

109. Alineatul (2) al articolului 237 va avea următorul cuprins:

„(2) Proiectul de fuziune sau de divizare, vizat de judecătorul delegat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala părților, integral sau în extras, potrivit dispoziției judecătorului delegat sau cererii părților, cu cel puțin 30 de zile înainte de datelor ședințelor în care adunările generale extraordinare urmează a hotărî, în temeiul art. 113 lit. g), asupra fuziunii/divizării.“

110. Articolul 239 va avea următorul cuprins:

„Art. 239. — (1) Administratorii societăților care fuzionează sau se divid vor pune la dispoziția acționarilor/asociaților la sediul social, cu cel puțin o lună înainte de data ședinței adunării generale extraordinare:

a) proiectul de fuziune/divizare;

b) darea de seamă a administratorilor, în care se va justifica din punct de vedere economic și juridic necesitatea fuziunii/divizării și se va stabili raportul de schimb al acțiunilor/părților sociale;

c) situațiile financiare împreună cu rapoartele de gestiune pe ultimele 3 exerciții financiare, precum și cu 3 luni înainte de data proiectului de fuziune/divizare;

d) raportul cenzorilor și, după caz, raportul auditorilor financiari;

e) raportul unuia sau al mai multor experți, persoane fizice sau juridice, desemnați cu respectarea art. 37 și 38, de judecătorul delegat, asupra justetei raportului de schimb

al acțiunilor/părților sociale, în cazul societăților pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată; pentru întocmirea raportului, fiecare dintre experți are dreptul să obțină de la societățile care fuzionează/se divid toate documentele și informațiile necesare și să efectueze verificările corespunzătoare. Raportul va cuprinde:

— metodele folosite pentru a se ajunge la raportul de schimb propus;

— aprecierea dacă acele metode au fost adecvate, menționarea valorilor la care s-a ajuns prin fiecare metodă, precum și opinia asupra importanței acestor metode între cele pentru ajungerea la valorile respective;

— eventualele greutăți întâmpinate în cursul acțiunii de evaluare;

f) evidența contractelor cu valori depășind 100.000.000 lei în curs de executare și repartizarea lor, în caz de divizare a societăților.

(2) Acționarii/asociații vor putea obține gratuit copii de pe actele enumerate la alin. (1) sau extrase din ele.

111. După articolul 239 se introduce articolul 239¹ cu următorul cuprins:

„Art. 239¹. — În cazul fuziunii prin absorbție, administratorii societății absorbite, precum și experții care au elaborat raportul prevăzut la art. 239 alin. (1) lit. e) răspund civil față de acționarii/asociații societății absorbite pentru pagubele pricinuite acestora datorită erorilor comise în cadrul operațiunii de fuziune.”

112. Articolul 242 va avea următorul cuprins:

„Art. 242. — (1) Actul modificator al actului constitutiv al societății absorbante se înregistrează în registrul comerțului în a cărui descriere își are sediul societatea și, vizat de judecătorul delegat, se transmite, din oficiu, Monitorului Oficial al României, spre publicare în Partea a IV-a, pe cheltuiala societății.

(2) Publicitatea pentru societățile absorbite poate fi efectuată de societatea absorbantă, în cazurile în care acele societăți nu au efectuat-o, în termen de 15 zile de la viza-rea actului modificator al actului constitutiv al societății absorbante de către judecătorul delegat.”

113. Articolul 251 va avea următorul cuprins:

„Art. 251. — Lichidatorii care probează, prin prezentarea situației financiare anuale, că fondurile de care dispune societatea nu sunt suficiente să acopere pasivul exigibil trebuie să ceară sumele necesare asociaților care răspund nelimitat sau celor care nu au efectuat integral vărsămintele, dacă aceștia sunt obligați, potrivit formei societății, să le procure sau, dacă sunt debitori față de societate, pentru vărsămintele neefectuate, la care erau obligați în calitate de asociați.”

114. Alineatul (2) al articolului 254 va avea următorul cuprins:

„(2) În termen de 15 zile de la terminarea lichidării, lichidatorii vor cere radierea societății din registrul comerțului, sub sancțiunea unei amenzi judiciare de 2.000.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, care va fi aplicată de judecătorul-delegat, în urma sesizării oricărei părți interesate, prin încheiere. Încheierea judecătorului-delegat este executorie și supusă recursului.”

115. Alineatul (2) al articolului 255 va avea următorul cuprins:

„(2) În societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni registrele prevăzute de art. 172 alin. (1) lit. a)–f) vor fi depuse la registrul comerțului la care a fost înregistrată societatea, unde orice parte interesată va putea lua cunoștință de ele cu autorizarea judecătorului delegat, iar restul actelor societății vor fi depuse la Arhivele Naționale.”

116. Alineatele (1), (2) și (4) ale articolului 257 vor avea următorul cuprins:

„Art. 257. — (1) După terminarea lichidării societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, lichidatorii trebuie să întocmească situația financiară și să propună repartizarea activului între asociați.

(2) Asociatul nemulțumit poate face opoziție, în condițiile art. 62, în termen de 15 zile de la notificarea situației financiare de lichidare și a proiectului de repartizare.

.....
(4) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2) sau după ce sentința asupra opoziției a rămas irevocabilă, situația financiară de lichidare și repartizare se consideră aprobată și lichidatorii sunt liberați.”

117. Alineatul (1) al articolului 259 va avea următorul cuprins:

„Art. 259. — (1) Administratorii vor prezenta lichidatorilor o dare de seamă asupra gestiunii pentru timpul trecut de la ultima situație financiară aprobată până la începerea lichidării.”

118. Alineatul (2) al articolului 260 va avea următorul cuprins:

„(2) Când gestiunea trece peste durata unui exercițiu financiar, darea de seamă trebuie anexată la prima situație financiară pe care lichidatorii o prezintă adunării generale.”

119. Articolul 261 va avea următorul cuprins:

„Art. 261. — Dacă lichidarea se prelungeste peste durata exercițiului financiar, lichidatorii sunt obligați să întocmească situația financiară anuală, conformându-se dispozițiilor legii și actului constitutiv.”

120. Alineatele (1) și (2) ale articolului 262 vor avea următorul cuprins:

„Art. 262. — (1) După terminarea lichidării, lichidatorii întocmesc situația financiară finală, arătând partea ce se cuvine fiecărei acțiuni din repartizarea activului societății, însoțită de raportul cenzorilor sau, după caz, raportul auditorilor financiari.

(2) Situația financiară, semnată de lichidatori, se va depune, pentru a fi menționată, la oficiul registrului comerțului și se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.”

121. Alineatul (1) al articolului 263 va avea următorul cuprins:

„Art. 263. — (1) Dacă termenul prevăzut la art. 260 alin. (3) a expirat fără a se face opoziție, situația financiară se consideră aprobată de toți acționarii, iar lichidatorii sunt liberați, sub rezerva repartizării activului societății.”

122. Alineatul (1) al articolului 264 va avea următorul cuprins:

„Art. 264. — (1) Sumele convenite acționarilor, neîncasate în termen de două luni de la publicarea situației financiare, vor fi depuse la o bancă sau la una dintre unitățile acesteia, cu arătarea numelui și prenumelui acționarului, dacă acțiunile sunt nominative, sau a numerelor acțiunilor, dacă ele sunt la purtător.”

123. Punctul 2 al articolului 265 va avea următorul cuprins:

„2. prezintă, cu rea-credință, acționarilor/asociaților o situație financiară inexactă sau cu date inexacte asupra condițiilor economice ale societății, în vederea ascunderii situației ei reale;”

124. Punctul 5 al articolului 266 va avea următorul cuprins:

„5. încasează sau plătește dividende, sub orice formă, din profituri fictive sau care nu puteau fi distribuite, în lipsă de situație financiară ori contrarii celor rezultate din aceasta;”

125. Partea introductivă a articolului 268 va avea următorul cuprins:

„Art. 268. — Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă administratorul, directorul, directorul executiv sau reprezentantul legal al societății, care:”

126. Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 269 va avea următorul cuprins:

„Art. 269. — (1) Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă administratorul care:“

127. Articolul 270 va avea următorul cuprins:

„Art. 270. — Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă cenzorul care nu convoacă adunarea generală în cazurile în care este obligat prin lege.“

128. Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 273 va avea următorul cuprins:

„Art. 273. — (1) Se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă acționarul sau deținătorul de obligațiuni care:“

129. Alineatul (2) al articolului 273 va avea următorul cuprins:

„(2) Persoana care determină pe un acționar sau pe un deținător de obligațiuni ca, în schimbul unei sume de bani sau al unui alt avantaj material, să voteze într-un anumit sens în adunările generale ori să nu ia parte la vot se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.“

130. Litera a) a articolului 276 va avea următorul cuprins:

„a) falsificarea, sustragerea sau distrugerea evidentelor societății ori ascunderea unei părți din activul societății, înfățișarea de datorii inexistente sau prezentarea în registrul societății, în alt act ori în situațiile financiare a unor sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșit în vederea diminuării aparente a valorii activelor;“

131. După articolul 286 se introduce articolul 286¹ cu următorul cuprins:

„Art. 286¹. — Guvernul va putea modifica, anual, prin hotărâre, valoarea minimă a capitalului social stabilită la art. 10 alin. (1), ținând seama de rata inflației, astfel încât, până la data de 31 decembrie 2005, pentru societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni, capitalul social să nu fie mai mic decât echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro. Hotărârea Guvernului va cuprinde și termenul pentru completarea capitalului social.“

Art. X. — Titlul VI „Regimul juridic al garanțiilor reale mobiliare“ din Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Literele a) și c) ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:

„a) toate cesiunile drepturilor de creanță;

.....
c) toate formele de închiriere, inclusiv orice leasing, pe termen mai mare de un an, având ca obiect bunurile prevăzute la art. 6 din prezentul titlu;“

2. La articolul 6 alineatul (5), literele g) și h) vor avea următorul cuprins:

„g) drepturile de creanță garantate;

h) instrumentele negociabile;“

3. La articolul 6 alineatul (5), litera n) se abrogă.

4. Alineatul (1) al articolului 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Orice tip de obligație de a da, a face sau a nu face este susceptibilă să fie garantată cu garanția reală reglementată prin acest titlu, inclusiv obligațiile viitoare, sub condiție, divizibile sau determinabile.“

5. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Contractul de garanție reală va indica valoarea maximă a obligației garantate.“

6. Alineatul (1) al articolului 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Orice bun care înlocuiește bunul constituit ca garanție sau bunul în care a trecut valoarea bunului afectat garanției se presupune a fi produs al bunului inițial,

cu excepția cazului în care debitorul va face dovada contrarie.“

7. Alineatul (1) al articolului 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Când garanția reală cuprinde toate bunurile debitorului sau numai bunurile de un anumit fel ale acestuia, debitorul poate cere, oricând, o confirmare din partea creditorului cu privire la valoarea obligației care a rămas a fi garantată sau o listă amănunțită a bunurilor afectate garanției. În acest scop, debitorul va da creditorului o listă cuprinzând evaluarea estimativă a bunurilor afectate garanției, spre a fi confirmată de acesta.“

8. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Față de terți, inclusiv față de stat, o garanție reală și celelalte sarcini reale asupra bunurilor supuse dispozițiilor prezentului titlu au rangul de prioritate stabilit în momentul în care garanția reală sau sarcinile reale au fost făcute publice prin una dintre metodele prevăzute în acest capitol.“

9. Alineatul (1) al articolului 36 va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Orice creditor care, fără a fi parte într-un contract de garanție, are un privilegiu prin simplul efect al legii, inclusiv privilegiul statului sau al unităților administrativ-teritoriale pentru creanțele provenite din impozite, taxe, amenzi și din alte sume ce reprezintă venituri publice ce le sunt datorate, are prioritate asupra garanției reale a creditorului asupra bunului în cauză numai în momentul în care privilegiul îndeplinește condiția de publicitate prin înscrierea acestuia la arhivă sau prin posesia bunului.“

10. Alineatul (2) al articolului 57 va avea următorul cuprins:

„(2) Baza de date va trebui să cuprindă data, ora, minutul și secunda înregistrării.“

11. Alineatul (2) al articolului 68 va avea următorul cuprins:

„(2) Creditorul va avansa cheltuielile și va suporta riscurile legate de transportarea și depozitarea bunurilor în cauză.“

12. Alineatul (3) al articolului 71 va avea următorul cuprins:

„(3) Notificarea se va face în orice mod care asigură dovada primirii ei.“

13. Alineatul (1) al articolului 75 va avea următorul cuprins:

„Art. 75. — (1) În termen de 5 zile libere de la primirea notificării, debitorul, creditorul sau proprietarul bunului, dacă are un interes, poate face opoziție la vânzarea bunului la instanța competentă, potrivit Codului de procedură civilă.“

14. Alineatul (1) al articolului 80 va avea următorul cuprins:

„Art. 80. — (1) Dacă obligația garantată nu a fost plătită, iar bunul afectat garanției sau produsele obținute din vânzarea lui reprezintă sume depuse într-un cont la o bancă, creditorul va notifica acesteia intenția sa de a-și recupera creanța din sumele depuse în acel cont.“

15. Alineatele (1) și (2) ale articolului 82 vor avea următorul cuprins:

„Art. 82. — (1) După blocarea contului, potrivit art. 81 alin. (2), banca va plăti din acest cont datoria debitorului garantat, potrivit cererii creditorului.

(2) Dacă, potrivit ordinii de prioritate reglementate prin prezentul titlu, un alt creditor are grad de prioritate superior asupra contului de depozit, banca trebuie să plătească mai întâi creditorul cu gradul de prioritate superior, chiar dacă creanța acestuia nu a devenit exigibilă.“

16. Articolul 86 se abrogă.**17. Alineatul (2) al articolului 88 va avea următorul cuprins:**

„(2) Creditorul poate reține sumele obținute ca urmare a unei astfel de vânzări, după ce va plăti debitorului drepturile cuvenite, potrivit alin. (1).“

18. Alineatul (1) al articolului 91 va avea următorul cuprins:

„Art. 91. — (1) Garanția reală asupra unui bun mobil corporal, care este opozabilă, potrivit legii locului unde se afla bunul la data constituirii acesteia, își menține rangul de prioritate în România, dacă s-a făcut înregistrarea la arhivă:

a) înainte să înceteze rangul de prioritate dobândit potrivit legii locului unde se afla bunul când s-a constituit garanția; și

b) în termen de cel mult 60 de zile de la data la care bunul a fost adus în România; sau

c) în termen de cel mult 15 zile de la data la care creditorul a cunoscut că bunul a fost adus în România.“

19. Alineatul (1) al articolului 92 va avea următorul cuprins:

„Art. 92. — (1) Garanția locatorului sau a finanțatorului, care este opozabilă indiferent de existența unor formalități de publicitate, potrivit legii locului unde se afla bunul la data încheierii contractului de închiriere sau de leasing, își menține rangul de prioritate, dacă înregistrarea la arhivă, potrivit prezentului titlu, s-a făcut:

a) înainte să înceteze rangul de prioritate, dobândit potrivit legii locului unde se afla bunul când s-a constituit garanția, și

b) în termen de cel mult 60 de zile de la data la care bunul a fost adus în România, sau

c) în termen de cel mult 15 zile de la data la care creditorul a cunoscut că bunul a fost adus în România.“

20. La articolul 93 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) titlurilor de valoare negociabile, care nu sunt în posesia creditorului.“

21. Alineatul (3) al articolului 93 va avea următorul cuprins:

„(3) În cuprinsul prezentului titlu, prin *locul unde se află creditorul, locatorul, finanțatorul, debitorul, locatarul sau, după caz, utilizatorul* se înțelege sediul profesional, domiciliul sau reședința persoanei fizice ori sediul social al persoanei juridice.“

22. Articolul 94 va avea următorul cuprins:

„Art. 94. — În cazul în care debitorul, locatarul sau utilizatorul își schimbă domiciliul sau sediul, astfel cum acestea sunt definite la art. 93 alin. (3) sau în cazul în care debitorul constituie o garanție în favoarea unei persoane aflate într-un alt stat, închirierea, leasingul sau garanția reală care a dobândit un rang de prioritate, potrivit prezentului titlu, își conservă rangul din România, dacă garanția reală sau contractul de locațiune ori de leasing este înregistrat în străinătate:

a) înainte de data la care, potrivit prezentului titlu, garanția reală sau înregistrarea locatorului sau a finanțatorului își pierde rangul de prioritate; și

b) în termen de 60 de zile de la data la care debitorul, locatarul sau utilizatorul se stabilește în străinătate ori de la data la care debitorul constituie garanția în favoarea unei persoane aflate în străinătate; sau

c) în termen de cel mult 15 zile de la data la care creditorul a luat cunoștință că debitorul, locatarul sau utilizatorul s-a stabilit în străinătate ori că a constituit garanția în favoarea unei persoane aflate în străinătate.“

23. Alineatul (1) al articolului 98 va avea următorul cuprins:

„Art. 98. — (1) Creditorii privilegiați, inclusiv statul și unitățile administrativ-teritoriale, pentru creanțele provenite din impozite, taxe, amenzi și din alte sume ce reprezintă venituri publice, pot avea prioritate față de un creditor cu garanție reală, numai dacă și-au înscris creanța la arhivă sau, după caz, în documentele de publicitate imobiliară, înaintea înscrierii unei astfel de garanții de către creditorul garantat.“

Art. XI. — Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 24 octombrie 1994, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Evaziunea fiscală este sustragerea prin orice mijloace de la impunerea sau de la plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat și bugetelor fondurilor speciale de către persoanele fizice și persoanele juridice române sau străine, denumite în cuprinsul legii *contribuabili*.“

2. La articolul 3 se introduce un nou alineat cu următorul cuprins:

„Contribuabilii care realizează venituri din activitatea de comerț sau prestări de servicii către populație sunt obligați să afișeze, în locurile unde se desfășoară activitatea, autorizația de funcționare și certificatul de înregistrare care conține codul unic de înregistrare atribuit.“

3. La articolul 4 se introduce un nou alineat cu următorul cuprins:

„Contribuabilii sunt obligați să utilizeze pentru activitatea desfășurată documente primare și de evidență contabilă stabilite prin lege, achiziționate numai de la unitățile stabilite prin normele legale în vigoare și să completeze integral rubricile formularelor, corespunzător operațiunilor înregistrate.“

4. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă refuzul de a prezenta organelor de control, împuternicite conform legii, documentele justificative și actele de evidență contabilă, precum și bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor și contribuțiilor la fondurile publice, în vederea stabilirii obligațiilor bugetare.“

5. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi sau cu amendă neîntocmirea, întocmirea incompletă sau necorespunzătoare a documentelor primare ori acceptarea de astfel de documente în scopul împiedicării verificărilor financiar-contabile, dacă fapta a avut drept consecință diminuarea veniturilor sau surselor impozabile.

Cu pedeapsa prevăzută la alin. 1 se sancționează și punerea în circulație, în orice mod, fără drept sau deținerea în vederea punerii în circulație, fără drept, a documentelor financiare și fiscale.“

6. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte:

a) sustragerea de la plata obligațiilor fiscale prin neînregistrarea unor activități pentru care legea prevede obligația înregistrării sau prin exercitarea de activități neautorizate, în scopul obținerii de venituri;

b) sustragerea în întregime sau în parte de la plata obligațiilor fiscale, în scopul obținerii de venituri, prin nedeclararea veniturilor impozabile, ascunderea obiectului ori a sursei impozabile sau taxabile ori prin diminuarea veniturilor ca urmare a unor operațiuni fictive;

c) omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii în acte contabile sau în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate ori înregistrarea de operațiuni sau cheltuieli nereale, în scopul de a nu plăti ori a diminua impozitul, taxa sau contribuția;

d) organizarea și conducerea de evidențe contabile duble, alterarea sau distrugerea de acte contabile, memoriile aparatelor de taxat sau de marcat electronice fiscale sau alte mijloace de stocare a datelor, în scopul diminuării veniturilor sau surselor impozabile;

e) emiterea, distribuirea, cumpărarea, completarea ori acceptarea cu știință de documente fiscale false.

Tentativa se pedepsește.“

7. **Articolul 12 va avea următorul cuprins:**

„Art. 12 — Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte:

a) sustragerea de la plata obligațiilor fiscale prin cesionarea părților sociale deținute într-o societate comercială cu răspundere limitată, efectuată în acest scop;

b) sustragerea de la efectuarea controlului financiar-fiscal prin declararea fictivă cu privire la sediul unei societăți comerciale, la sediile subunităților sau la sediile punctelor de lucru, precum și la schimbarea acestora fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, efectuată în acest scop.“

8. **Articolele 13—16 se abrogă.**

9. **La articolul 17 alineatul 1, literele b) și k) se abrogă.**

10. **Alineatul 2 al articolului 17 va avea următorul cuprins:**

„Contravențiile prevăzute la alin. 1 se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 30.000.000 lei, pentru persoanele fizice și cu amendă de la 5.000.000 lei la 100.000.000 lei, pentru persoanele juridice.“

11. **Articolul 18 se abrogă.**

12. **Articolul 20 va avea următorul cuprins:**

„Art. 20. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de control financiar-fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și unităților teritoriale subordonate, Garda financiară și de către celelalte organe de control abilitate potrivit legii.“

13. **Articolul 21 se abrogă.**

14. **Articolul 22 va avea următorul cuprins:**

„Art. 22. — Prevederile prezentei legi referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.“

Art. XII. — Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 29 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, titlul VI „Regimul juridic al garanțiilor reale mobiliare“ din Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999, cu modificările ulterioare, și Legea nr. 87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezentul titlu, se vor republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

TITLUL III

Reglementări privind funcția publică și funcționarii publici

Art. XIII. — Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 8 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și autoritățile și instituțiile publice din administrația publică centrală și locală, denumite în continuare *raporturi de serviciu*.

(2) Scopul prezentei legi îl constituie asigurarea, în conformitate cu dispozițiile legale, a unui serviciu public stabil, profesionist, transparent, eficient și imparțial, în interesul cetățenilor, precum și al autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.“

2. **Articolul 2 va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) Funcția publică reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală și locală.

(2) Funcționarul public este persoana numită, în condițiile prezentei legi, într-o funcție publică. Persoana căreia i-a încetat raportul de serviciu din motive neimputabile ei își păstrează calitatea de funcționar public, continuând să facă parte din corpul de rezervă al funcționarilor publici.

(3) Activitățile desfășurate de funcționarii publici, care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, sunt următoarele:

a) punerea în executare a legilor și a celorlalte acte normative;

b) elaborarea proiectelor de acte normative și a altor reglementări specifice autorității sau instituției publice, precum și asigurarea avizării acestora;

c) elaborarea proiectelor politicilor și strategiilor, a programelor, a studiilor, analizelor și statisticilor, precum și a documentației privind aplicarea și executarea legilor, necesare pentru realizarea competenței autorității sau instituției publice;

d) consilierea, controlul și auditul public intern;

e) gestionarea resurselor umane și a resurselor financiare;

f) colectarea creanțelor bugetare;

g) reprezentarea intereselor autorității sau instituției publice în raporturile acesteia cu persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, din țară și străinătate, în limita competențelor stabilite de conducătorul autorității sau instituției publice, precum și reprezentarea în justiție a autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;

h) realizarea de activități în conformitate cu strategia de informatizare a administrației publice.

(4) Funcțiile publice sunt prevăzute în anexa la prezenta lege.

(5) În sensul prezentei legi, totalitatea funcționarilor publici din autoritățile și instituțiile publice din administrația publică centrală și locală constituie corpul funcționarilor publici.“

3. **Articolul 3 se abrogă.**

4. **Articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — Principiile care stau la baza exercitării funcției publice sunt:

a) legalitate, imparțialitate și obiectivitate;

b) transparență;

c) eficiență și eficacitate;

d) responsabilitate, în conformitate cu prevederile legale;

e) orientare către cetățean;

f) stabilitate în exercitarea funcției publice;

g) subordonare ierarhică.“

5. **După articolul 4 se introduce articolul 4¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 4¹. — (1) Raporturile de serviciu se nasc și se exercită pe baza actului administrativ de numire, emis în condițiile legii.

(2) Exercițarea raporturilor de serviciu se realizează pe perioadă nedeterminată.

(3) Prin excepție de la alin. (2), funcțiile publice pot fi ocupate pe perioadă determinată, în condițiile expres prevăzute de lege.“

6. Alineatul (1) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Pot beneficia de statute speciale, funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul următoarelor servicii publice:

- a) structurile de specialitate ale Parlamentului României;
- b) structurile de specialitate ale Administrației Prezidențiale;
- c) structurile de specialitate ale Consiliului Legislativ;
- d) serviciile diplomatice și consulare;
- e) autoritatea vamală;
- f) poliția și alte structuri ale Ministerului de Interne;
- g) alte servicii publice stabilite prin lege.“

7. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Prevederile prezentei legi nu se aplică:

a) personalului salariat din aparatul propriu al autorităților și instituțiilor publice care desfășoară activități de secretariat, administrative, protocol, gospodărire, întreținere-reparații și de deservire, precum și altor categorii de personal care nu exercită prerogative de putere publică;

b) personalului salariat încadrat, pe baza încrederii personale, la cabinetul demnitarului;

c) corpului magistraților;

d) cadrelor didactice;

e) persoanelor numite sau alese în funcții de demnitate publică.“

8. Capitolul II se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

***Clasificarea funcțiilor publice.
Categorii de funcționari publici***

Art. 7. — (1) Funcțiile publice se clasifică după cum urmează:

- a) funcții publice generale și funcții publice specifice;
- b) funcții publice din clasa I, funcții publice din clasa a II-a, funcții publice din clasa a III-a.

(2) Funcțiile publice generale reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter general și comun tuturor autorităților și instituțiilor publice, în vederea realizării competențelor lor generale.

(3) Funcțiile publice specifice reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, în vederea realizării competențelor lor specifice.

Art. 8. — Funcțiile publice se împart în trei clase, definite în raport cu nivelul studiilor necesare ocupării funcției publice, după cum urmează:

a) clasa I cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă;

b) clasa a II-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii superioare de scurtă durată, absolvite cu diplomă;

c) clasa a III-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii medii liceale, absolvite cu diplomă.

Art. 9. — (1) După nivelul atribuțiilor titularului funcției publice, funcțiile publice se împart în trei categorii după cum urmează:

a) funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici;

b) funcții publice corespunzătoare categoriei funcționari publici de conducere;

c) funcții publice corespunzătoare categoriei funcționarilor publici de execuție.

(2) Funcționarii publici numiți în funcțiile publice din clasele a II-a și a III-a pot ocupa numai funcții publice de execuție, cu excepțiile prevăzute de legile speciale.

Art. 10. — (1) Funcționarii publici sunt debutanți sau definitivi.

(2) Pot fi numiți funcționari publici debutanți persoanele care au promovat concursul pentru ocuparea unei funcții publice și nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru ocuparea unei funcții publice definitive.

(3) Pot fi numiți funcționari publici definitivi:

a) funcționarii publici debutanți, care au efectuat perioada de stagiul prevăzută de lege și au obținut rezultat corespunzător la evaluare;

b) persoanele care intră în corpul funcționarilor publici prin concurs și care au vechimea în specialitatea corespunzătoare funcției publice, de minimum 12 luni, 8 luni și, respectiv, 6 luni, în funcție de nivelul studiilor absolvite;

c) persoanele care au promovat programe de formare și perfecționare în administrația publică.

Art. 11. — Categoria înalților funcționari publici cuprinde persoanele care sunt numite în una dintre următoarele funcții publice:

a) secretar general al Guvernului și secretar general adjunct al Guvernului;

b) consilier de stat;

c) secretar general și secretar general adjunct din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;

d) prefect;

e) subprefect;

f) secretar general al Prefecturii, secretar general al județului și al municipiului București;

g) director general din cadrul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale.

Art. 12 — (1) Categoria funcționarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele funcții publice:

a) secretar al municipiului, al sectorului municipiului București, al orașului și comunei;

b) director general adjunct, director și director adjunct din aparatul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale;

c) director executiv și director executiv adjunct ai serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale;

d) șef serviciu;

e) șef birou.

(2) Funcționarii publici de conducere organizează, coordonează, îndrumă și controlează activitățile prevăzute la art. 2 alin. (3), sub autoritatea unui funcționar public ierarhic superior sau a unui demnitar.

Art. 13. — (1) Sunt funcționari publici de execuție din clasa I, persoanele numite în următoarele funcții publice: expert, consilier, inspector, consilier juridic, auditor.

(2) Sunt funcționari publici de execuție din clasa a II-a, persoanele numite în funcția publică de referent de specialitate.

(3) Sunt funcționari publici de execuție din clasa a III-a, persoanele numite în funcția publică de referent.

Art. 14. — Funcțiile publice de execuție sunt structurate pe grade profesionale, după cum urmează:

a) superior, ca nivel maxim;

b) principal;

c) asistent;

d) debutant.“

9. Articolele 15, 15¹, 16 și 17 se abrogă.

10. Capitolul III va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

Categoria înalților funcționari publici

Art. 18. — (1) Poate face parte din categoria înalților funcționari publici persoana care îndeplinește cumulativ:

a) condițiile prevăzute la art. 49;

b) are studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă;

c) a absolvit programe de formare specializată și perfecționare în administrația publică sau în alte domenii specifice de activitate, organizate, după caz, de Institutul Național de Administrație sau de alte instituții specializate, organizate în țară sau în străinătate, ori a dobândit titlul științific de doctor în specialitatea funcției publice respective;

d) are cel puțin 7 ani vechime în specialitatea funcției publice respective;

e) a promovat concursul organizat pentru ocuparea unei funcții publice prevăzute la art. 11.

(2) În cazuri excepționale, vechimea prevăzută la alin. (1) lit. d) poate fi redusă cu până la 3 ani de persoană care are competența legală de numire în funcția publică.

Art. 19. — (1) Concursul de admitere la programele de formare specializată în administrația publică se organizează de către Institutul Național de Administrație, în baza Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului.

(2) Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului de admitere la programele de formare în administrația publică, organizate de Institutul Național de Administrație, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației Publice.

Art. 19¹. — (1) Numirea înalților funcționari publici se face de către:

a) Guvern, pentru funcțiile publice prevăzute la art. 11 lit. a) și d);

b) primul-ministru, pentru funcțiile publice prevăzute la art. 11 lit. b), c) și e);

c) ministrul administrației publice, pentru funcțiile publice prevăzute la art. 11 lit. f);

d) ministrul sau, după caz, conducătorul autorității sau instituției publice, pentru funcțiile prevăzute la art. 11 lit. g).

(2) Pentru numirea în funcțiile publice din categoria înalților funcționari publici se constituie o comisie de concurs, formată din cinci personalități, recunoscute ca specialiști în administrația publică, numite prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului administrației publice.

Art. 19². — Încetarea raporturilor de serviciu ale înalților funcționari publici se face, în condițiile legii, potrivit art. 19¹ alin. (1)."

11. Alineatele (1) și (2) ale articolului 20 vor avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Pentru crearea și dezvoltarea unui corp de funcționari publici profesionist, stabil și imparțial se înființează, în subordinea Ministerului Administrației Publice, Agenția Națională a Funcționarilor Publici, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici este condusă de un președinte, cu rang de secretar de stat, numit de către primul-ministru, la propunerea ministrului administrației publice. În exercitarea atribuțiilor care îi revin, președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici emite ordine cu caracter normativ și individual.“

12. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici are următoarele atribuții:

a) elaborează politicile și strategiile privind managementul funcției publice și al funcționarilor publici;

b) elaborează și avizează proiecte de acte normative privind funcția publică și funcționarii publici;

c) monitorizează și controlează modul de aplicare a legislației privind funcția publică și funcționarii publici în cadrul autorităților și instituțiilor publice;

d) elaborează reglementări comune, aplicabile tuturor autorităților și instituțiilor publice, privind funcțiile publice, precum și instrucțiuni privind aplicarea unitară a legislației în domeniul funcției publice și al funcționarilor publici;

e) elaborează proiectul legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcționarii publici;

f) stabilește criteriile pentru evaluarea activității funcționarilor publici;

g) centralizează propunerile de instruire a funcționarilor publici, stabilite ca urmare a evaluării performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici;

h) colaborează cu Institutul Național de Administrație la stabilirea tematicii specifice programelor de formare specializată în administrația publică și de perfecționare a funcționarilor publici;

i) întocmește și administrează baza de date cuprinzând evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici;

j) aprobă condițiile de participare și procedura de organizare a selecției și recrutării pentru funcțiile publice generale, avizează și monitorizează recrutarea pentru funcțiile publice specifice;

k) realizează redistribuirea funcționarilor publici cărora le-au încetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor;

l) acordă asistență de specialitate și coordonează metodologic compartimentele de resurse umane din cadrul autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale;

m) participă la negocierile dintre organizațiile sindicale reprezentative ale funcționarilor publici și Ministerul Administrației Publice;

n) colaborează cu organisme și cu organizații internaționale din domeniul său de activitate;

o) elaborează anual, cu consultarea autorităților și instituțiilor publice, Planul de ocupare a funcțiilor publice, pe care îl supune spre aprobare Guvernului;

p) întocmește raportul anual cu privire la managementul funcțiilor publice și al funcționarilor publici, pe care îl prezintă Guvernului.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege.

(3) Agenția Națională a Funcționarilor Publici are legitimitate procesuală activă și poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă cu privire la:

a) actele prin care autoritățile sau instituțiile publice încalcă legislația referitoare la funcția publică și funcționarii publici, constatate ca urmare a activității proprii de control;

b) refuzul autorităților și instituțiilor publice de a aplica prevederile legale în domeniul funcției publice și al funcționarilor publici.

(4) Actul atacat potrivit alin. (3) este suspendat de drept.

(5) Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici poate sesiza și prefectul în legătură cu actele ilegale emise de autoritățile sau instituțiile publice locale.

13. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Planul de ocupare a funcțiilor publice stabilește:

a) numărul funcțiilor publice rezervate promovării funcționarilor publici care îndeplinesc condițiile legale;

b) numărul funcțiilor publice care vor fi rezervate absolvenților programelor de formare specializată în administrația publică, organizate de Institutul Național de Administrație sau de instituții similare din străinătate;

c) numărul funcțiilor publice care vor fi ocupate prin concurs;

d) numărul funcțiilor publice care vor fi înființate;

e) numărul funcțiilor publice care vor fi supuse reorganizării;

f) numărul maxim de funcții publice pe fiecare clasă, categorie și pe grade profesionale;

g) numărul maxim al funcțiilor publice de conducere.

(2) Planul prevăzut la alin. (1) se elaborează de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative la nivel național și se supune spre aprobare Guvernului.“

14. Articolul 23 se abrogă.

15. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Gestiunea curentă a resurselor umane și a funcțiilor publice este organizată și realizată, în cadrul fiecărei autorități și instituții publice, de către un compartiment specializat, care colaborează direct cu Agenția Națională a Funcționarilor Publici.“

16. Secțiunea a 2-a a capitolului IV va avea următorul cuprins:*„SECȚIUNEA a 2-a****Evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici***

Art. 25. — (1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici administrează evidența națională a funcțiilor publice și a funcționarilor publici, pe baza datelor transmise de autoritățile și instituțiile publice.

(2) Evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici în cadrul autorităților și instituțiilor publice se ține de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

(3) În scopul asigurării gestionării eficiente a resurselor umane, precum și pentru urmărirea carierei funcționarului public, autoritățile și instituțiile publice întocmesc dosarul profesional pentru fiecare funcționar public.

(4) Formatul standard al evidenței funcțiilor publice și a funcționarilor publici, precum și conținutul dosarului profesional se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 25¹. — (1) Autoritățile și instituțiile publice răspund de întocmirea și actualizarea dosarelor profesionale ale funcționarilor publici și asigură păstrarea acestora în condiții de siguranță.

(2) În cazurile de transfer sau de încetare a raporturilor de serviciu, autoritatea sau instituția publică păstrează o copie a dosarului profesional și înmânează originalul funcționarului public, pe bază de semnătură.

(3) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a comunica Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare, orice modificare intervenită în situația funcționarilor publici.

(4) Persoanele care au acces la datele cuprinse în evidența națională a funcțiilor publice și a funcționarilor publici, precum și la dosarul profesional al funcționarului public au obligația de a păstra confidențialitatea datelor cu caracter personal, în condițiile legii.

(5) La solicitarea funcționarului public, autoritatea sau instituția publică este obligată să elibereze un document care să ateste activitatea desfășurată de acesta, vechimea în muncă, în specialitate și în funcția publică.“

17. Alineatul (2) al articolului 26 va avea următorul cuprins:

„(2) Este interzisă orice discriminare între funcționarii publici pe criterii politice, de apartenență sindicală, convingeri religioase, etnice, de sex, orientare sexuală, stare materială, origine socială sau de orice altă asemenea natură.“

18. După articolul 26 se introduce articolul 26¹ cu următorul cuprins:

„Art. 26¹. — Funcționarul public are dreptul de a fi informat cu privire la deciziile care se iau în aplicarea prezentului statut și care îl vizează în mod direct.“

19. Alineatele (1) și (2) ale articolului 27 vor avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Dreptul de asociere sindicală este garantat funcționarilor publici, cu excepția celor care sunt numiți în categoria înalților funcționari publici, funcționarilor publici de conducere și altor categorii de funcționari publici cărora le este interzis acest drept prin statute speciale.

(2) Funcționarii publici, cu excepția celor prevăzuți la alin. (1), pot, în mod liber, să înființeze organizații sindicale, să adere la ele și să exercite orice mandat în cadrul acestora.“

20. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Funcționarilor publici le este recunoscut dreptul la grevă, în condițiile legii, cu respectarea principiului continuității și celerității serviciului public.“

21. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Pentru activitatea desfășurată funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din:

- salariul de bază;
- sporul pentru vechime în muncă;
- suplimentul postului;
- suplimentul gradului.

(2) Funcționarii publici beneficiază de prime și alte drepturi salariale, în condițiile legii.

(3) Salarizarea funcționarilor publici se face în conformitate cu prevederile legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcționarii publici.“

22. Articolul 30 se abrogă.**23. După articolul 31 se introduce articolul 31¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 31¹. — (1) Funcționarii publici au dreptul de a-și perfecționa în mod continuu pregătirea profesională.

(2) Pe perioada în care funcționarii publici urmează forme de perfecționare profesională, beneficiază de drepturile salariale convenite, în situația în care acestea sunt:

- organizate la inițiativa sau în interesul autorității sau instituției publice;
- urmate la inițiativa funcționarului public, cu acordul conducătorului autorității sau instituției publice;

c) organizate de Institutul Național de Administrație, de centrele regionale de formare continuă pentru administrația publică locală, în condițiile legii, sau de alte instituții specializate din țară sau străinătate.

(3) În cazul în care formarea și perfecționarea profesională, în formele prevăzute la alin. (2), se organizează în afara localității unde își are sediul autoritatea sau instituția publică, funcționarii publici beneficiază de drepturile de delegare, în condițiile legii.

(4) Pentru acoperirea cheltuielilor programelor de formare și perfecționare profesională a funcționarilor publici, organizate în condițiile alin. (2) lit. a) și c), autoritățile și instituțiile publice au obligația să prevadă în bugetul anual propriu sumele necesare pentru cheltuielile respective.“

24. După articolul 32 se introduce articolul 32¹ cu următorul cuprins:

„Art. 32¹. — Funcționarii publici, cu excepția funcționarilor publici civili din ministerele privind apărarea națională, ordinea publică și siguranța națională pot fi aleși sau numiți într-o funcție de demnitate publică, în condițiile legii.“

25. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să asigure funcționarilor publici condiții normale de muncă și igienă, de natură să le ocrotească sănătatea și integritatea fizică și psihică.

(2) Funcționarilor publici li se poate aproba, în mod excepțional, pentru motive de sănătate, schimbarea compartimentului în care își desfășoară activitatea. Schimbarea se poate face pe o funcție publică corespunzătoare, dacă funcționarul public în cauză este apt profesional să îndeplinească noile atribuții care îi revin.“

26. Alineatul (2) al articolului 39 va avea următorul cuprins:

„(2) Autoritatea sau instituția publică este obligată să asigure protecția funcționarului public împotriva amenințărilor, violențelor, faptelor de ultraj cărora le-ar putea fi victimă în exercitarea funcției publice sau în legătură cu aceasta. Pentru garantarea acestui drept, autoritatea sau instituția publică va solicita sprijinul organelor abilitate, potrivit legii.“

27. Articolul 41 va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Funcționarii publici au obligația să își îndeplinească cu profesionalism, imparțialitate și în conformitate cu legea, îndatoririle de serviciu și să se abțină de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori prestigiului corpului funcționarilor publici.

(2) Funcționarii publici de conducere sunt obligați să sprijine propunerile și inițiativele motivate ale personalului din subordine, în vederea îmbunătățirii activității autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea, precum și a calității serviciilor publice oferite cetățenilor.

(3) Funcționarii publici au îndatorirea de a respecta normele de conduită profesională și civică prevăzute de lege.“

28. Articolul 42 va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Funcționarii publici au obligația ca, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, să se abțină de la exprimarea sau manifestarea publică a convingerilor și preferințelor lor politice, să nu favorizeze vreun partid politic și să nu participe la activități politice în timpul programului de lucru.

(2) Funcționarilor publici le este interzis să facă parte din organele de conducere ale partidelor politice.“

29. La articolul 43, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Funcționarul public este obligat să se conformeze dispozițiilor primite de la superiorii ierarhici.“

30. Alineatul (2) al articolului 43 va avea următorul cuprins:

„(2) Funcționarul public are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul ierarhic, dacă le consideră ilegale. Dacă cel care a emis dispoziția o formulează în scris, funcționarul public este obligat să o execute, cu excepția cazului în care aceasta este vădit ilegală. Funcționarul public are îndatorirea să aducă la cunoștință superiorului ierarhic al persoanei care a emis dispoziția, astfel de situații.“

31. Articolul 44 va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — Funcționarii publici au obligația să păstreze secretul de stat, secretul de serviciu, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care iau cunoștință în exercitarea funcției publice, în condițiile legii, cu excepția informațiilor de interes public.“

32. Articolul 45 se abrogă.**33. Alineatul (2) al articolului 46 va avea următorul cuprins:**

„(2) La numirea într-o funcție publică, precum și la încheierea raportului de serviciu, funcționarii publici sunt obligați să prezinte, în condițiile legii, conducătorului autorității sau instituției publice, declarația de avere. Declarația de avere se actualizează anual, potrivit legii.“

34. Articolul 47 va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — (1) Funcționarii publici au obligația de a rezolva, în termenele stabilite de către superiorii ierarhici, lucrările repartizate.

(2) Funcționarilor publici le este interzis să primească direct cereri a căror rezolvare intră în competența lor sau să discute direct cu petenții, cu excepția celor cărora le sunt stabilite asemenea atribuții, precum și să intervină pentru soluționarea acestor cereri.“

35. Articolul 48 va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) Funcționarii publici sunt obligați să urmeze forme de perfecționare profesională, organizate de Institutul Național de Administrație sau alte instituții abilitate potrivit legii, a căror durată cumulată este de minimum 7 zile pe an.

(2) Funcționarii publici care urmează programe de formare specializată în administrația publică, cu o durată mai mare de 90 de zile, organizate de Institutul Național de

Administrație sau de alte instituții similare din străinătate, finanțate din bugetul de stat sau local, sunt obligați să se angajeze în scris că vor lucra în administrația publică, cel puțin 5 ani de la terminarea programelor.

(3) În cazul nerespectării angajamentului, funcționarii publici sunt obligați să restituie instituției sau autorității publice contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecționare, calculate în condițiile legii.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și în cazul în care persoanele care au urmat o formă de perfecționare în condițiile alin. (2) și ale art. 31¹ alin. (2) și nu au absolvit-o din vina lor. În acest caz funcționarii publici sunt obligați să restituie drepturile salariale primite pe această perioadă.

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul în care funcționarul public nu mai deține funcția publică din motive neimputabile acestuia.“

36. După articolul 48 se introduce articolul 48¹ cu următorul cuprins:

„Art. 48¹. — Funcționarii publici au obligația să respecte întocmai regimul juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților, stabilite potrivit legii.“

37. Capitolul VI se modifică și va avea următorul cuprins:*„CAPITOLUL VI**Cariera funcționarilor publici**SECȚIUNEA 1**Recrutarea funcționarilor publici*

Art. 49. — Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- a) are cetățenia română și domiciliul în România;
- b) cunoaște limba română, scris și vorbit;
- c) are vârsta de minimum 18 ani împliniți;
- d) are capacitate deplină de exercițiu;
- e) are o stare de sănătate corespunzătoare funcției publice pentru care candidează, atestată pe bază de examen medical de specialitate;
- f) îndeplinește condițiile de studii prevăzute de lege pentru funcția publică;
- g) îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice;
- h) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică îndeplinirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;
- i) nu a fost destituită dintr-o funcție publică în ultimii 7 ani;
- j) nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită prin lege.

Art. 49¹. — (1) Ocuparea funcțiilor publice vacante se poate face prin promovare, transfer, redistribuire și concurs.

(2) Condițiile de participare și procedura de organizare a concursului vor fi stabilite în condițiile prezentei legi, iar concursul va fi organizat și gestionat astfel:

- a) de către comisia de concurs prevăzută la art. 19¹ alin. (2), pentru înalții funcționari publici;
- b) de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere vacante, cu excepția funcțiilor publice de șef birou și șef serviciu;
- c) de către autorități și instituții publice din administrația publică centrală și locală, pentru ocuparea funcțiilor publice de șef birou și șef serviciu, precum și pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție și, respectiv, funcțiile publice specifice vacante, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;

d) de către Institutul Național de Administrație, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pentru admiterea la programele de formare specializată în administrația publică, organizate în scopul numirii într-o funcție publică.

(3) Concursul are la bază principiul competiției deschise, transparenței, meritelor profesionale și competenței, precum și cel al egalității accesului la funcțiile publice pentru fiecare cetățean care îndeplinește condițiile legale.

(4) Condițiile de desfășurare a concursului vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării concursului.

(5) Persoanele care participă la concursul organizat potrivit dispozițiilor prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. c) trebuie să îndeplinească condițiile de vechime în specialitatea funcțiilor publice, prevăzute de prezenta lege.

(6) Procedura de organizare și desfășurare a concursurilor în condițiile prezentului articol se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, conform principiilor și condițiilor stabilite prin prezenta lege.

SECȚIUNEA a 2-a

Perioada de stagi

Art. 50. — (1) Perioada de stagi are ca obiect verificarea aptitudinilor profesionale în îndeplinirea atribuțiilor și responsabilităților unei funcții publice, formarea practică a funcționarilor publici debutanți, precum și cunoașterea de către aceștia a specificului administrației publice și a exigențelor acesteia.

(2) Durata perioadei de stagi este de 12 luni pentru funcționarii publici de execuție din clasa I, 8 luni pentru cei din clasa a II-a și 6 luni pentru cei din clasa a III-a.

(3) Perioada în care o persoană a urmat și a promovat programe de formare specializată în administrația publică, pentru numirea într-o funcție publică definitivă, este asimilată perioadei de stagi.

Art. 51. — (1) La terminarea perioadei de stagi, pe baza rezultatului evaluării realizate, funcționarul public debutant va fi:

a) numit funcționar public de execuție definitiv în clasa corespunzătoare studiilor absolvite, în funcțiile publice prevăzute la art. 13, în gradul profesional asistent;

b) eliberat din funcția publică, în cazul în care a obținut la evaluarea activității calificativul „necorespunzător”.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b), precum și în situația nepromovării programelor de formare specializată în administrația publică, pentru numirea într-o funcție publică definitivă, perioada de stagi nu constituie vechime în funcția publică.

SECȚIUNEA a 3-a

Numirea funcționarilor publici

Art. 52. — (1) Numirea în funcțiile publice din categoria înalților funcționari publici se face în conformitate cu dispozițiile art. 19¹ alin. (1).

(2) Numirea în funcțiile publice pentru care se organizează concurs în condițiile art. 49¹ alin. (2) lit. b) și d) se face prin actul administrativ emis de către conducătorii autorităților sau instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(3) Numirea în funcțiile publice pentru care se organizează concurs în condițiile art. 49¹ alin. (2) lit. c) se face prin actul administrativ emis de către conducătorii autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.

(4) Actul administrativ de numire are formă scrisă și trebuie să conțină temeiul legal al numirii, numele funcționarului public, denumirea funcției publice, data de la care urmează să exercite funcția publică, drepturile salariale, precum și locul de desfășurare a activității.

(5) Fișa postului aferentă funcției publice se anexează la actul administrativ de numire, iar o copie a acesteia se înmânează funcționarului public.

(6) La intrarea în corpul funcționarilor publici, funcționarul public depune jurământul de credință în termen de trei zile de la emiterea actului de numire în funcția publică definitivă. Jurământul are următoarea formulă: „Jur să respect Constituția, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să îndeplinesc conștiincios îndatoririle ce îmi revin în funcția publică în care am fost numit, să păstrez secretul profesional și să respect normele de conduită profesională și civică. Așa să-mi ajute Dumnezeu”. Formula religioasă de încheiere va respecta libertatea convingerilor religioase.

(7) Refuzul depunerii jurământului prevăzut la alin. (6) se consemnează în scris și atrage revocarea actului administrativ de numire în funcția publică.

SECȚIUNEA a 4-a

Promovarea funcționarilor publici și evaluarea performanțelor profesionale

Art. 53. — În carieră funcționarul public beneficiază de dreptul de a promova în funcția publică și de a avansa în gradele de salarizare.

Art. 54. — (1) Promovarea este modalitatea de dezvoltare a carierei prin ocuparea unei funcții publice superioare vacante.

(2) Promovarea într-o funcție publică superioară vacantă se face prin concurs sau examen.

Art. 55. — (1) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o funcție publică de execuție din gradul profesional principal, funcționarii publici trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime:

a) să aibă o vechime minimă de 2 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;

b) să fi obținut la evaluarea performanțelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel puțin calificativul „foarte bun”;

c) să îndeplinească cerințele specifice prevăzute în fișa postului.

(2) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o funcție publică de execuție din gradul profesional superior, funcționarii publici trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime:

a) să aibă o vechime minimă de 2 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional principal sau 4 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;

b) să fi obținut la evaluarea performanțelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel puțin calificativul „foarte bun”;

c) să îndeplinească cerințele specifice prevăzute în fișa postului.

Art. 56. — (1) Au dreptul de a participa la concursul organizat în vederea ocupării funcțiilor publice de conducere vacante persoanele care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt absolvente ale programelor de formare specializată și perfecționare în administrația publică, organizate de către Institutul Național de Administrație, centrele regionale de formare continuă pentru administrația publică locală, precum și de alte instituții specializate, din țară sau străinătate;

b) au fost numite într-o funcție publică din clasa I;

c) îndeplinesc cerințele specifice prevăzute în fișa postului, precum și condițiile de vechime prevăzute la alin. (2).

(2) Pentru ocuparea funcțiilor de conducere vacante trebuie îndeplinite următoarele condiții de vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice:

a) minimum 2 ani, pentru funcțiile publice de șef birou, șef serviciu și secretar al comunei;

b) minimum 5 ani, pentru funcțiile publice prevăzute la art. 12, cu excepția celor prevăzute la lit. a).

Art. 57. — În urma dobândirii unei diplome de studii de nivel superior în specialitatea în care își desfășoară activitatea, funcționarii publici de execuție au dreptul de a participa la concursul pentru ocuparea unei funcții publice vacante într-o clasă superioară celei în care sunt încadrați.

Art. 58. — (1) Evaluarea performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici se face anual.

(2) Procedura de evaluare are ca scop:

- avansarea în gradele de salarizare;
- retrogradarea în gradele de salarizare;
- promovarea într-o funcție publică superioară;
- eliberarea din funcția publică;

e) stabilirea cerințelor de formare profesională a funcționarilor publici.

(3) În urma evaluării performanțelor profesionale individuale funcționarului public i se acordă unul dintre următoarele calificative: „excepțional”, „foarte bun”, „bun”, „satisfăcător”, „nesatisfăcător”.

(4) Evaluarea performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici se face de către o comisie de evaluare, compusă din cinci personalități, recunoscute ca specialiști în administrația publică, propuse de ministrul administrației publice și numite prin decizie a primului-ministru.

(5) Metodologia de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, după consultarea organizațiilor sindicale ale funcționarilor publici, reprezentative la nivel național.“

38. Capitolul VII va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VII

Acorduri colective. Comisii paritare

Art. 59. — (1) Autoritățile și instituțiile publice pot încheia anual, în condițiile legii, acorduri cu sindicatele reprezentative ale funcționarilor publici sau cu reprezentanții funcționarilor publici, care să cuprindă numai măsuri referitoare la:

- constituirea și folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă;
- sănătatea și securitatea în muncă;
- programul zilnic de lucru;
- perfecționarea profesională;
- alte măsuri decât cele prevăzute de lege, referitoare la protecția celor aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale.

(2) În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, acordul se încheie cu reprezentanții funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică, desemnați în condițiile legii.

(3) Autoritatea sau instituția publică va furniza sindicatelor reprezentative sau reprezentanților funcționarilor publici informațiile necesare pentru încheierea acordurilor privind raporturile de serviciu, în condițiile legii.

Art. 60. — (1) În cadrul autorităților și instituțiilor publice se constituie comisii paritare. În funcție de numărul funcționarilor publici din cadrul autorității sau instituției publice, comisia paritară se poate constitui în cadrul acesteia sau pentru mai multe autorități sau instituții publice.

(2) În alcătuirea comisiei paritare intră un număr egal de reprezentanți desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice și de sindicatul reprezentativ al funcționarilor publici. În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, reprezentanții lor vor fi desemnați prin votul majorității funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică.

(3) Reprezentanții funcționarilor publici în comisia paritară pot să fie desemnați din rândul funcționarilor publici aleși în organele de conducere ale sindicatului reprezentativ sau din rândul reprezentanților funcționarilor publici aleși pentru negocierea acordurilor cu conducerea autorității sau instituției publice.

(4) În cazul constituirii unei comisii paritare comune pentru mai multe autorități sau instituții publice, aceasta va fi compusă dintr-un număr egal de reprezentanți ai acestor autorități sau instituții publice, desemnați în condițiile alin. (2).

Art. 61. — (1) Comisiile paritare sunt consultate la negocierea de către autoritățile și instituțiile publice a acordurilor cu sindicatele reprezentative ale funcționarilor publici sau cu reprezentanții acestora.

(2) Comisiile paritare participă la stabilirea măsurilor de îmbunătățire a activității autorităților și instituțiilor publice pentru care sunt constituite.

(3) Comisiile paritare urmăresc permanent realizarea acordurilor stabilite între acestele reprezentative sau reprezentanții funcționarilor publici cu autoritățile sau instituțiile publice.

(4) Comisia paritară întocmește rapoarte trimestriale cu privire la respectarea prevederilor acordurilor încheiate în condițiile legii, pe care le comunică conducerii autorității sau instituției publice, precum și conducerii sindicatelor reprezentative ale funcționarilor publici.“

39. Articolele 62, 63, 64, 65, 66, 66¹, 67 și 68 se abrogă.

40. Articolul 70 va avea următorul cuprins:

„Art. 70. — (1) Încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici a îndatoririlor corespunzătoare funcției publice pe care o dețin și a normelor de conduită profesională și civică prevăzute de lege constituie abatere disciplinară și atrage răspunderea disciplinară a acestora.

(2) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

- întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;
- neglijența repetată în rezolvarea lucrărilor;
- absențe nemotivate de la serviciu;
- nerespectarea în mod repetat a programului de lucru;
- intervențiile sau stăruințele pentru soluționarea unor cereri în afara cadrului legal;
- nerespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrărilor cu acest caracter;
- manifestări care aduc atingere prestigiului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;
- desfășurarea în timpul programului de lucru a unor activități cu caracter politic;
- refuzul de a îndeplini atribuțiile de serviciu;
- încălcarea prevederilor legale referitoare la îndatoriri, incompatibilități, conflicte de interese și interdicții stabilite prin lege pentru funcționarii publici;
- stabilirea de către funcționarii publici de execuție de relații directe cu petenții în vederea soluționării cererilor acestora.

(3) Sancțiunile disciplinare sunt:

- mustrare scrisă;
- diminuarea drepturilor salariale cu 5—20% pe o perioadă de până la 3 luni;
- suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani;
- trecerea într-o funcție publică inferioară pe o perioadă de până la un an, cu diminuarea corespunzătoare a salariului;
- destituirea din funcția publică.

(4) La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în timpul serviciului a funcționarului public, precum și de existența în antecedentele acestuia a altor sancțiuni disciplinare care nu au fost radiate în condițiile prezentei legi.

(5) Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii abaterilor.“

41. Articolul 71 va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 70 alin. (3) lit. a) se poate aplica direct de către conducătorul autorității sau instituției publice, la propunerea conducătorului compartimentului în care funcționează cel în cauză.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 70 alin. (3) lit. b)—e) se aplică de conducătorul autorității sau instituției publice, la propunerea comisiei de disciplină.

(3) Sancțiunile disciplinare pentru înalții funcționari publici se aplică prin decizie a primului-ministru, prin ordin al ministrului ori, după caz, al conducătorului autorității sau instituției publice centrale, pentru cei prevăzuți la art. 11 lit. g), la propunerea comisiei de disciplină.

(4) Sancțiunile disciplinare nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptei săvârșite și după audierea funcționarului public. Audierea funcționarului public trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul funcționarului public de a se prezenta la audieri sau de a semna o declarație privitoare la abaterile disciplinare care i se impută se consemnează într-un proces-verbal.“

42. Articolul 72 va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — (1) În cadrul autorităților sau instituțiilor publice se constituie comisii de disciplină. În funcție de numărul funcționarilor publici din cadrul fiecărei autorități sau instituții publice, comisia de disciplină se poate constitui pentru o singură autoritate sau instituție publică sau pentru mai multe.

(2) În alcătuirea comisiei de disciplină intră un număr egal de reprezentanți desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice și de sindicatul reprezentativ al funcționarilor publici. În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, reprezentanții vor fi desemnați prin votul majorității funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică.

(3) Fiecare comisie de disciplină are un președinte, care nu face parte din reprezentanții prevăzuți la alin. (2), desemnat de conducătorul autorității sau instituției publice, cu consultarea sindicatului reprezentativ sau, după caz, a funcționarilor publici.

(4) În cazul constituirii unei comisii de disciplină comune pentru mai multe autorități sau instituții publice, aceasta va fi compusă dintr-un număr egal de reprezentanți ai acestor autorități sau instituții publice, desemnați în condițiile alin. (2). În acest caz, președintele comisiei de disciplină se desemnează în condițiile alin. (3), pe baza propunerii comune a conducătorilor autorităților și instituțiilor publice.

(5) Comisia de disciplină pentru înalții funcționari publici este compusă din 7 înalți funcționari publici.

(6) Comisiile de disciplină sunt competente să cerceteze faptele sesizate ca abateri disciplinare și să propună sancțiunea aplicabilă funcționarilor publici din autoritățile sau instituțiile publice respective.

(7) Modul de constituire a comisiilor de disciplină, componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.“

43. Articolul 73 se abrogă.

44. După articolul 74 se introduce articolul 74¹ cu următorul cuprins:

„Art. 74¹. — (1) Pentru evidențierea situației disciplinare a funcționarului public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici va elibera un cazier administrativ, conform bazei de date pe care o administrează.

(2) Cazierul administrativ este un act care cuprinde sancțiunile disciplinare aplicate funcționarului public și care nu au fost radiate în condițiile legii.

(3) Cazierul administrativ este necesar în următoarele cazuri:

a) desemnarea unui funcționar public ca membru în comisia de concurs pentru recrutarea funcționarilor publici;

b) desemnarea unui funcționar public în calitate de președinte și membru în comisia de disciplină;

c) desemnarea unui funcționar public ca membru în comisia paritară;

d) ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici sau categoriei funcționarilor publici de conducere;

e) în orice alte situații prevăzute de lege.

(4) Cazierul administrativ este eliberat la solicitarea:

a) funcționarului public interesat;

b) conducătorului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;

c) președintelui comisiei de disciplină;

d) altor persoane prevăzute de lege.“

45. Articolul 75 va avea următorul cuprins:

„Art. 75. — (1) Sancțiunile disciplinare se radiază de drept, după cum urmează:

a) în termen de 6 luni de la aplicare, sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 70 alin. (3) lit. a);

b) în termen de un an de la expirarea termenului pentru care au fost aplicate, sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 70 alin. (3) lit. b)—d);

c) în termen de 7 ani de la aplicare, sancțiunea prevăzută la art. 70 alin. (3) lit. e).

(2) Radierea sancțiunilor disciplinare prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se constată prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice.“

46. Articolul 79 va avea următorul cuprins:

„Art. 79. — (1) Răspunderea funcționarului public pentru infracțiunile săvârșite în timpul serviciului sau în legătură cu atribuțiile funcției publice pe care o ocupă se angajează potrivit legii penale.

(2) În cazul în care s-a pus în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 49 lit. h), conducătorul autorității sau instituției publice va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.

(3) Dacă se dispune scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale, precum și în cazul în care instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv va fi reintegrat în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

(4) În situația în care nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale, iar fapta funcționarului public poate fi considerată abatere disciplinară, va fi sesizată comisia de disciplină competentă.“

47. Articolul 80 se abrogă.

48. Capitolul IX va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL IX

Modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu

SECȚIUNEA 1

Modificarea raportului de serviciu

Art. 81. — Modificarea raportului de serviciu are loc prin:

a) delegare;

b) detașare;

c) transfer;

d) mutarea în cadrul altui compartiment al autorității sau instituției publice;

e) exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere.

Art. 82. — (1) Delegarea se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care este încadrat funcționarul public, pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-un an.

(2) Funcționarul public poate refuza delegarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată delegarea.

(3) Delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice în cursul unui an se poate dispune numai cu acordul scris al funcționarului public. Măsura se poate dispune pentru o perioadă de cel mult 90 de zile calendaristice într-un an.

(4) Pe timpul delegării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul, iar autoritatea sau instituția publică care îl delegă este obligată să suporte costul integral al transportului, cazării și al indemnizației de delegare.

Art. 83. — (1) Detașarea se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public, pentru o perioadă de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un funcționar public poate fi detașat mai mult de 6 luni numai cu acordul său scris.

(2) Detașarea se poate dispune doar dacă pregătirea profesională a funcționarului public corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției publice pe care urmează să fie detașat.

(3) Funcționarul public poate refuza detașarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată detașarea;
- d) detașarea se face într-o localitate în care nu i se asigură condiții corespunzătoare de cazare;
- e) este singurul întreținător de familie;
- f) motive familiale temeinice justifică refuzul de a da curs detașării.

(4) Pe perioada detașării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul. Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu. Pe timpul detașării în altă localitate autoritatea sau instituția publică beneficiară este obligată să-i suporte costul integral al transportului, dus și întors, cel puțin o dată pe lună, al cazării și al indemnizației de detașare.

Art. 84. — (1) Transferul, ca modalitate de modificare a raportului de serviciu, poate avea loc între autoritățile sau instituțiile publice după cum urmează:

- a) în interesul serviciului;
- b) la cererea funcționarului public.

(2) Transferul se poate face într-o funcție publică pentru care sunt îndeplinite condițiile specifice prevăzute în fișa postului.

(3) Transferul în interesul serviciului se poate face numai cu acordul scris al funcționarului public transferat. În cazul transferului în interesul serviciului în altă localitate, funcționarul public transferat are dreptul la o indemnizație egală cu salariul net calculat la nivelul salariului din luna anterioară celei în care se transferă, la acoperirea tuturor cheltuielilor de transport și la un concediu plătit de 5 zile. Plata acestor drepturi se suportă de autoritatea sau instituția publică la care se face transferul, în termen de cel mult 15 zile de la data aprobării transferului.

(4) Transferul în interesul serviciului se face într-o funcție publică echivalentă cu funcția publică deținută de funcționarul public.

(5) Transferul la cerere se face într-o funcție publică echivalentă, în urma aprobării cererii de transfer a funcționarului public de către conducătorul autorității sau instituției publice la care se solicită transferul.

Art. 85. — (1) Mutarea în cadrul altui compartiment al autorității sau instituției publice poate fi definitivă sau temporară.

(2) Mutarea definitivă în cadrul altui compartiment se aprobă, cu acordul scris al funcționarului public, de către conducătorul autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea funcționarul public.

(3) Mutarea temporară în cadrul altui compartiment se dispune motivat, în interesul autorității sau instituției publice, de către conducătorul autorității sau instituției publice, pe o perioadă de maximum 6 luni într-un an, cu respectarea pregătirii profesionale și a salariului pe care îl are funcționarul public.

Art. 86. — (1) Exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere vacante se realizează prin promovarea temporară a unui funcționar public care îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea acestei funcții publice.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de către conducătorul autorității sau instituției publice, pe o perioadă de maximum 6 luni, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(3) Exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere al cărei titular este suspendat în condițiile prezentei legi se realizează prin promovarea temporară, pe durata suspendării titularului, a unui funcționar public care îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea acestei funcții publice.

(4) Măsura prevăzută la alin. (3) se dispune de către conducătorul autorității sau instituției publice.

(5) Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este delegat să o exercite este mai mare, funcționarul public are dreptul la acest salariu.

SECȚIUNEA a 2-a

Suspendarea raportului de serviciu

Art. 87. — (1) Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații:

- a) este numit sau ales într-o funcție de demnitate publică, pentru perioada respectivă;
- b) este încadrat la cabinetul unui demnitar;
- c) este desemnat de către autoritatea sau instituția publică să desfășoare activități în cadrul unor misiuni diplomatice ale României ori în cadrul unor organisme sau instituții internaționale, pentru perioada respectivă;
- d) desfășoară activitate sindicală pentru care este prevăzută suspendarea, în condițiile legii;
- e) efectuează stagiul militar, serviciul militar alternativ, este concentrat sau mobilizat;
- f) este arestat preventiv;
- g) efectuează tratament medical în străinătate, dacă funcționarul public nu se află în concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă, precum și pentru însoțirea soțului sau, după caz, a soției ori a unei rude până la gradul I inclusiv, în condițiile legii;
- h) se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, în condițiile legii;
- i) carantină, în condițiile legii;
- j) concediu de maternitate, în condițiile legii;
- k) este dispărut, iar dispariția a fost constatată prin hotărâre judecătorească irevocabilă;
- l) forța majoră;
- m) în alte cazuri expres prevăzute de lege.

(2) În termen de 5 zile calendaristice de la data încetării motivului de suspendare de drept, funcționarul public este obligat să informeze în scris conducătorul autorității sau instituției publice despre acest fapt.

(3) Conducătorul autorității sau instituției publice are obligația să asigure, în termen de 5 zile, condițiile necesare reluării activității de către funcționarul public.

Art. 88. — (1) Raportul de serviciu se suspendă la inițiativa funcționarului public în următoarele situații:

a) concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, în condițiile legii;

b) concediu pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau, în cazul copilului cu handicap pentru afecțiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

c) desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale, în alte situații decât cele prevăzute la art. 87 alin. (1) lit. c);

d) pentru participare la campania electorală;

e) pentru participarea la grevă, în condițiile legii.

(2) Raportul de serviciu se poate suspenda la cererea motivată a funcționarului public.

(3) Cererea de suspendare a raportului de serviciu se face în scris cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de data când se solicită suspendarea.

(4) Suspendarea raportului de serviciu se constată în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și la art. 87 alin. (1) lit. c), precum și în alte cazuri reglementate prin legi speciale, respectiv se aprobă în cazul prevăzut la alin. (2), prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice.

(5) Dispozițiile art. 87 alin. (2) se aplică în mod corespunzător și pentru cazurile prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 89. — (1) Reluarea activității se dispune prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice.

(2) Actul administrativ prin care se constată, respectiv se aprobă suspendarea raportului de serviciu, precum și cel prin care se dispune reluarea activității de către funcționarul public se comunică Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii.

(3) Pe perioada suspendării raportului de serviciu autoritățile și instituțiile publice au obligația să rezerve postul aferent funcției publice. Ocuparea acestuia se face, pe o perioadă determinată, de un funcționar public din corpul de rezervă. În situația în care în corpul de rezervă nu există funcționari publici care să îndeplinească cerințele specifice, postul poate fi ocupat în baza unui contract individual de muncă pe o perioadă egală cu perioada suspendării raporturilor de serviciu.

SECȚIUNEA a 3-a

Încetarea raportului de serviciu

Art. 90. — (1) Încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici are loc în următoarele condiții:

a) de drept;

b) prin acordul părților, consemnat în scris;

c) prin eliberare din funcția publică;

d) prin destituire din funcția publică;

e) prin demisie.

(2) Raportul de serviciu încetează de drept:

a) la data decesului funcționarului public;

b) la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de declarare a morții funcționarului public;

c) dacă funcționarul public nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 49 lit. a), d) și f);

d) la data comunicării deciziei de pensionare pentru limită de vârstă ori invaliditate a funcționarului public;

e) ca urmare a constatării nulității absolute a actului administrativ de numire în funcția publică, de la data la care nulitatea a fost constatată prin hotărâre judecătorească definitivă;

f) când funcționarul public a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o faptă prevăzută la art. 49 lit. h) sau prin care s-a dispus aplicarea unei sancțiuni private de libertate, la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;

g) ca urmare a interzicerii exercitării profesiei sau a funcției, ca măsură de siguranță ori ca pedeapsă comple-

mentară, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interdicția;

h) la data expirării termenului pe care a fost exercitată, cu caracter temporar, funcția publică.

(3) Constatarea cazului de încetare de drept a raportului de serviciu se face, în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea lui, prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice. Actul administrativ prin care s-a constatat intervenirea unui caz de încetare de drept a raporturilor de serviciu se comunică Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare de la emiterea lui.

(4) Conducătorul autorității sau instituției publice va dispune eliberarea din funcția publică prin act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, pentru motive neimputabile funcționarului public, în următoarele cazuri:

a) autoritatea sau instituția publică și-a încetat activitatea ori a fost mutată într-o altă localitate, iar funcționarul public nu este de acord să o urmeze;

b) autoritatea sau instituția publică își reduce personalul ca urmare a reorganizării activității, prin reducerea postului ocupat de funcționarul public;

c) ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcția publică ocupată de către funcționarul public a unui funcționar public eliberat sau destituit nelegal ori pentru motive neîntemeiate, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de reintegrare;

d) pentru incompetență profesională în cazul obținerii calificativului „nesatisfăcător” la evaluarea performanțelor profesionale individuale;

e) funcționarul public nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 49 lit. g);

f) starea sănătății fizice sau/și psihice a funcționarului public, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, nu îi mai permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției publice deținute.

(5) Destituirea din funcția publică se dispune prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii, pentru motive imputabile funcționarului public, în următoarele cazuri:

a) ca sancțiune disciplinară, aplicată pentru săvârșirea repetată a unor abateri disciplinare sau a unei abateri disciplinare care a avut consecințe grave;

b) dacă s-a ivit un motiv legal de incompatibilitate, iar funcționarul public nu acționează pentru încetarea acestuia într-un termen de 10 zile calendaristice de la data intervenirii cazului de incompatibilitate.

(6) Funcționarul public poate să comunice încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, notificată în scris conducătorului autorității sau instituției publice. Demisia nu trebuie motivată și produce efecte după 30 de zile calendaristice de la înregistrare.

(7) Reorganizarea activității, în sensul dispozițiilor prezentei legi, constă în mutarea autorității sau a instituției publice în altă localitate ori, în cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), în modificarea substanțială a atribuțiilor autorității sau instituției publice, precum și a structurii organizatorice a compartimentelor. Reducerea unui post este justificată dacă atribuțiile aferente acestuia se modifică în proporție de peste 50% sau dacă sunt modificate condițiile specifice de ocupare a postului respectiv.

(8) La încetarea raportului de serviciu funcționarul public are îndatorirea să predea lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu.

(9) La încetarea raportului de serviciu funcționarul public își păstrează drepturile dobândite în cadrul carierei, cu excepția cazului în care raportul de serviciu a încetat din motive imputabile acestuia.

(10) Funcționarii publici beneficiază de drepturi din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cazul în care raporturile de serviciu le-au încetat în condițiile prevăzute la:

a) alin. (2) lit. c), cu excepția cazului în care funcționarul public nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 49 lit. a);

b) alin. (2) lit. e) și h);

c) alin. (4).

Art. 91. — (1) Autoritatea sau instituția publică este obligată să acorde funcționarilor publici un preaviz de 30 de zile calendaristice, în cazul eliberării din funcția publică pentru situațiile prevăzute la art. 90 alin. (4).

(2) În perioada de preaviz conducătorul autorității sau instituției publice poate acorda celui în cauză reducerea programului de lucru, până la 4 ore zilnic, fără afectarea drepturilor salariale convenite.

Art. 92. — (1) Funcționarii publici pot fi eliberați din funcția publică în situațiile prevăzute la art. 90 alin. (4) lit. b), c) și e), în cazul în care nu există funcții publice vacante corespunzătoare în cadrul autorității sau instituției publice.

(2) În cazurile prevăzute la art. 90 alin. (4) lit. a)—c) și e) autoritatea sau instituția publică are obligația de a solicita Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în perioada de preaviz, lista funcțiilor publice vacante.

(3) În cazul în care există o funcție publică vacantă, identificată în perioada de preaviz, funcționarul public va fi transferat în interesul serviciului sau la cerere.

Art. 93. — (1) Redistribuirea funcționarilor publici se face de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, astfel:

a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice din aceeași localitate sau dintr-o localitate aflată la o distanță de până la 50 km de localitatea de domiciliu;

b) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice din alt județ sau aflate la o distanță mai mare de 50 km de localitatea de domiciliu, la cererea funcționarului public.

(2) Redistribuirea funcționarilor publici se face pe o funcție publică echivalentă cu funcția publică deținută.

(3) Redistribuirea se poate face și într-o funcție publică inferioară vacantă, cu acordul scris al funcționarului public.

(4) Agenția Națională a Funcționarilor Publici va asigura redistribuirea pe funcții publice temporar vacante, ca urmare a suspendării titularului pe o perioadă de cel puțin o lună, a funcționarilor publici din corpul de rezervă care îndeplinesc condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice respective. În cazul în care există mai mulți funcționari publici care îndeplinesc condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice respective, Agenția Națională a Funcționarilor Publici organizează, în colaborare cu autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia se află funcția publică vacantă, o testare profesională pentru selectarea funcționarului public care urmează să fie redistribuit.

(5) Redistribuirea funcționarilor publici din corpul de rezervă se dispune prin ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(6) Conducătorii autorităților și instituțiilor publice au obligația de a numi funcționarii publici redistribuiți cu caracter permanent sau temporar.

(7) În cazul în care conducătorii autorităților și instituțiilor publice refuză încadrarea funcționarilor publici în condițiile alin. (6), funcționarul public se poate adresa instanței de contencios administrativ competente.

Art. 94. — (1) Corpul de rezervă este format din funcționarii publici care au fost eliberați din funcția publică în condițiile art. 90 alin. (4) lit. a)—c) și e) și este gestionat de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

(2) Funcționarii publici părăsesc corpul de rezervă și pierd calitatea de funcționar public în următoarele situații:

a) după împlinirea termenului de 2 ani de la data trecerii în corpul de rezervă;

b) în cazul în care Agenția Națională a Funcționarilor Publici îl redistribuie într-o funcție publică vacantă cores-

punzătoare studiilor absolvite și pregătirii profesionale, iar funcționarul public o refuză;

c) angajarea în baza unui contract de muncă pe o perioadă mai mare de 12 luni;

d) la cererea funcționarului public.

Art. 94¹. — (1) În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în termen de 30 de zile calendaristice de la comunicare, și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalulate, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.

(2) La solicitarea funcționarului public, instanța care a constatat nulitatea actului administrativ va dispune reintegrarea acestuia în funcția publică deținută.“

49. Articolele 95, 96 și 97 se abrogă.

50. Articolul 98 va avea următorul cuprins:

„Art. 98. — Funcțiile publice se stabilesc pentru fiecare autoritate și instituție publică, în parte, de conducătorul acesteia ori prin hotărâre a consiliului județean sau, după caz, a consiliului local, pe baza activităților prevăzute la art. 2 alin. (1) și (3) și cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.“

51. Articolele 100 și 101 se abrogă.

52. Articolul 103 va avea următorul cuprins:

„Art. 103. — Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice.“

53. Alineatul (1) al articolului 104 se abrogă.

54. Anexa la Legea nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare, se înlocuiește cu anexa la prezentul titlu.

Art. XIV. — (1) Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației Publice, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a dispozițiilor prezentei legi.

(2) În termen de 60 de zile de la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, autoritățile și instituțiile publice vor transmite acesteia datele personale ale funcționarilor publici, precum și funcțiile publice vacante.

Art. XV. — (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a armoniza statutele speciale cu prevederile prezentului titlu, cu consultarea și avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(2) Prin statutele speciale prevăzute la alin. (1) se pot reglementa:

a) drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de prezenta lege;

b) funcții publice specifice.

(3) În cazul statutelor speciale aplicabile serviciilor diplomatice și consulare și polițiștilor, dispozițiile speciale pot reglementa prevederi de natura celor prevăzute la alin. (2), precum și cu privire la carieră.

Art. XVI. — (1) Autoritățile și instituțiile publice din administrația publică centrală și locală au obligația:

a) de a solicita avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru stabilirea funcțiilor publice, până la data de 1 iunie 2003;

b) de a face modificările corespunzătoare în structura organizatorică și în statele de funcții, stabilirea numărului

maxim de funcții publice, cu respectarea prevederilor prezentei legi, până la data de 1 iulie 2003;

c) de a face reîncadrarea funcționarilor publici, conform prevederilor prezentei legi, până la data de 15 iulie 2003.

(2) Structura organizatorică a autorităților și instituțiilor publice trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) pentru constituirea unui birou este necesar un număr de minimum 5 posturi de execuție;

b) pentru constituirea unui serviciu este necesar un număr de minimum 7 posturi de execuție;

c) pentru constituirea unei direcții este necesar un număr de minimum 15 posturi de execuție;

d) pentru constituirea unei direcții generale este necesar un număr de minimum 25 de posturi de execuție.

(3) În cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală numărul funcțiilor publice din clasa I este de minimum 70% din numărul total al funcțiilor publice.

(4) Numărul total al funcțiilor publice corespunzătoare, în mod cumulativ, categoriei înalților funcționari publici și categoriei funcționarilor publici de conducere din cadrul fiecărei autorități sau instituții publice este de maximum 12% din numărul total al funcțiilor publice.

(5) La stabilirea numărului maxim al funcțiilor publice de execuție din cadrul autorității sau instituției publice se vor avea în vedere următoarele:

a) numărul funcțiilor publice de execuție din grad profesional superior este de maximum 20%;

b) numărul funcțiilor publice de execuție din grad profesional principal este de maximum 40%;

c) numărul funcțiilor publice de execuție din grad profesional asistent este de maximum 30%;

d) numărul funcțiilor publice de execuție din grad profesional debutant este de maximum 10%.

(6) Numărul maxim al funcțiilor publice de execuție, stabilit conform alin. (5), poate fi majorat numai în situații temeinic justificate de către autoritatea sau instituția publică respectivă, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. XVII. — (1) Funcționarii publici numiți în funcțiile publice prevăzute de Legea nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare, vor fi:

a) numiți în funcțiile publice prevăzute în anexa la prezentul titlu, dacă desfășoară una dintre activitățile prevăzute la art. 2 alin. (3) și îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 49 din Legea nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare, în limita funcțiilor publice stabilite conform art. XVI;

b) eliberați din funcțiile publice deținute, în cazul în care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la lit. a) și condițiile de reîncadrare. Aceștia vor fi încadrați cu contract individual de muncă, în condițiile legii.

(2) Reîncadrarea în funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici și categoriei funcționarilor publici de conducere din cadrul fiecărei autorități sau instituții publice se face astfel:

a) în limita funcțiilor publice prevăzute potrivit structurii organizatorice;

b) cu respectarea condițiilor minime de vechime în specialitate și a studiilor necesare exercitării funcției publice, prevăzute de Legea nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Funcționarii publici reîncadrați în funcții publice conform alin. (2) își păstrează funcțiile publice deținute, dacă în termen de maximum 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi au absolvit programele de formare specializată și perfecționare în administrația publică, organizate de Institutul Național de Administrație, sau o formă de învățământ postuniversitar, cu durata de minimum un an, în țară sau în străinătate, ori au dobândit titlul științific de doctor în specialitatea funcției publice respective.

(4) Funcționarii publici care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2) pot fi reîncadrați, potrivit studiilor absolvite, în funcții publice de execuție, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege.

(5) Funcționarii publici eliberați din funcțiile publice beneficiază de drepturi din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile legii.

Art. XVIII. — Pentru anul 2003 funcționarii publici își mențin drepturile salariale stabilite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2002 privind reglementarea drepturilor de natură salarială ale funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 949 din 24 decembrie 2002.

Art. XIX. — Funcționarilor publici care au absolvit forme de învățământ postuniversitar în specialitatea administrație publică sau care, la data intrării în vigoare a prezentului titlu, urmează una dintre formele de învățământ menționate le sunt echivalate aceste studii cu programele de formare și perfecționare în administrația publică, organizate de Institutul Național de Administrație.

Art. XX. — (1) În mod excepțional, la concursul pentru ocuparea funcției publice de secretar al comunei pot participa și persoane cu studii superioare de altă specialitate decât cea juridică sau administrativă și care nu îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.

(2) Dacă la concurs nu se prezintă persoane care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), pot candida și persoane care au studii liceale atestate prin diplomă de bacalaureat. În această situație, anual, se va organiza concurs pentru ocuparea funcției de secretar al comunei de către persoane care îndeplinesc condițiile legii.

(3) Secretarii de comune care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au studii superioare își pot păstra funcția publică, cu obligația ca în termen de 6 ani să absolvească o formă de învățământ superior de lungă durată în specialitatea juridică sau administrație publică, sub sancțiunea eliberării din funcție.

Art. XXI. — În funcțiile de prefect și subprefect pot fi numite persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul titlu pentru numirea ca înalt funcționar public, începând cu anul 2006, în mod eșalonat, în baza hotărârii Guvernului. Până la acea dată funcțiilor de prefect și subprefect li se aplică regimul juridic prevăzut de Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XXII. — Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a comunica Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, până la data de 15 august 2003, datele cuprinse în dosarele profesionale ale funcționarilor publici, precum și date privind funcțiile publice.

Art. XXIII. — La propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prin hotărâre a Guvernului, se aprobă:

a) normele privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

b) normele privind organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină și a comisiilor paritare, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. XXIV. — Comisiile de disciplină și comisiile paritare organizate în temeiul Legii nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare, se consideră legal constituite până la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului privind organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină și a comisiilor paritare. Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.084/2001 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici, precum și de contestare a calificativelor acordate, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.085/2001 privind organizarea perioadei de stagiu, condițiile de evaluare și regulile specifice aplicabile funcționarilor publici debutanți și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.087/2001 privind organizarea și desfășurarea concursurilor și examenelor pentru ocuparea funcțiilor publice se aplică în mod corespunzător.

Art. XXV. — Prevederile art. 22, art. 29 alin. (1), art. 49¹, art. 52—56, art. 74¹, precum și ale art. 83 alin. (4), referitoare la acordarea indemnizației de detașare, din Legea nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004.

Art. XXVI. — Legea nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezentul titlu, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

*ANEXĂ
la titlul III*

**LISTA
cuprinzând funcțiile publice**

I. Funcții publice generale:

1. secretar general al Guvernului și secretar general adjunct al Guvernului;
2. consilier de stat;
3. secretar general și secretar general adjunct din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
4. prefect;
5. subprefect;
6. secretar general al prefecturii, secretar general al județului și al municipiului București;
7. director general din cadrul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
8. director general adjunct, director și director adjunct din aparatul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
9. secretar al municipiului, al sectorului municipiului București, al orașului și comunei;
10. director executiv și director executiv adjunct ai serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale;

11. șef serviciu;
12. șef birou;
13. expert, consilier, inspector, consilier juridic, auditor;
14. referent de specialitate;
15. referent.

NOTĂ:

Funcții publice generale, altele decât cele prevăzute la pct. I, se stabilesc cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

II. Funcții publice specifice:

1. arhitect-șef;
2. inspector de concurență;
3. inspector vamal;
4. inspector de muncă;
5. controlor delegat;
6. comisar.

NOTĂ:

Funcții publice specifice, altele decât cele prevăzute la pct. II, se pot stabili de autoritățile și instituțiile publice, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Această lege a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 113 din Constituția României, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună din data de 31 martie 2003.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 19 aprilie 2003.
Nr. 161.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

**DECRET
pentru promulgarea Legii privind unele măsuri
pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților
publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri,
prevenirea și sancționarea corupției**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 19 aprilie 2003.
Nr. 238.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 147**

din 16 aprilie 2003

cu privire la constituționalitatea dispozițiilor Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Curtea Constituțională a fost sesizată, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. a) din Constituție, la data de 3 aprilie 2003, de un număr de 70 de deputați aparținând grupului parlamentar al Partidului România Mare, în vederea declanșării controlului de constituționalitate a dispozițiilor Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, adoptată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună din data de 31 martie 2003.

Potrivit tabelului cuprinzând semnăturile autorilor sesizării de neconstituționalitate, cei 70 de deputați sunt următorii: Ludovic Abiței, Maria Apostolescu, Mitzura Domnica Arghezi, Ștefan Baban, Mitică Bălăeț, Ioan Bildea, Angela Bogea, Augustin Lucian Bolcaș, Damian Brudașca, Constantin Bucur, Florea Buga, Daniela Buruiană Aprodu, Cristian Valeriu Buzea, Corneliu Ciontu, Radu Ciuceanu, Emil Crișan, Gheorghe Dinu, Ion Dolănescu, Dumitru Dragomir, Constantin Duțu, Nicolae Enescu, Gelil Eserghiep, Vlad Gabriel Hogeia, Iancu Holtea, Mircea Ifrim, Costel Marian Ionescu, Daniel Ionescu, Mihaela Ionescu, Smaranda Ionescu, Marius Iriza, Florina Ruxandra Jipa, Leonida Lari-Iorga, Ștefan Lăpădat, Nicolae Leonăchescu, Irina Loghin, Paul Magheru, Ludovic Mardari, Adrian Mărăcineanu, Ilie Merce, Ioan Miclea, Iulian Mincu, Costache Mircea, Ion Mînzînă, Ion Mocioi, George Moiescu, Adrian Moisoiu, Văsălie Moiş, Ștefan Pășcuț, Doru Dumitru Palade, Eugen Lucian Pleșa, Constanța Popa, Costel-Eugen Popescu, Gheorghe Pribeanu, Octavian-Mircea Purceld, Dumitru Puzdrea, Grigore Emil Rădulescu, Emil Rus, Octavian Sadici, Dănuț Neculai Saulea, Ioan Sonea, Anghel Stanciu, Mircea Stoian, Paul Șnaider, Marcu Tudor, Lia Olguța Vasilescu, Nicolae Vasilescu, Valentin Ilie Vasilescu, Marinache Vișinescu, Ioan Băncescu.

Sesizarea a fost trimisă Curții Constituționale sub Adresa nr. 51/198 din 3 aprilie 2003 a Secretariatului general al Camerei Deputaților și a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 1.737 din 3 aprilie 2003, formând obiectul Dosarului nr. 175A/2003.

Prin sesizare se solicită Curții Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, fiind formulate următoarele critici de neconstituționalitate:

I. Prima critică de neconstituționalitate constă în susținerea că „Guvernul și-a angajat răspunderea asupra a nu mai puțin de 15 legi”, dintre care unele nu au nici o legătură cu măsurile anticorupție, ceea ce contravine art. 113 alin. (1) din Constituție, care prevede că Guvernul își poate angaja răspunderea doar asupra unui proiect de lege. De altfel această procedură de adoptare a legii încalcă și dispozițiile art. 3 și 12 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative,

întrucât legea ce face obiectul sesizării reunește un număr de 15 legi distincte. Sub acest aspect se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 122 din 22 octombrie 1996.

II. Cea de a doua critică de neconstituționalitate privește dispozițiile titlului IV din lege, intitulat „*Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice*”, în legătură cu care se susține că „se referă numai la miniștri, nu și la primul-ministru”, care, potrivit acestui text, „este mai presus de lege”, încălcându-se astfel prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

III. În sfârșit, autorii sesizării susțin că dispozițiile art. 73 alin. (7) cuprins în titlul IV din lege „anulează dreptul de a exercita o funcție publică”, întrucât „primul-ministru poate hotărî decăderea unei persoane din dreptul de a exercita o funcție publică”. Acest text contravine art. 49 din Constituție, care prevede doar posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, pentru situații limitativ prevăzute, iar nu anularea dreptului sau a libertății.

În conformitate cu dispozițiile art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sesizarea de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a prezenta în scris punctele lor de vedere.

Președintele Camerei Deputaților a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 51/216/RG din 10 aprilie 2003. În acest punct de vedere se consideră sesizarea ca fiind neîntemeiată. Astfel, cu privire la obiecția potrivit căreia întreaga lege ce formează obiectul sesizării încalcă prevederile art. 113 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 3 și 12 din Legea nr. 24/2000, prin aceea că Guvernul și-a angajat răspunderea nu doar pentru un proiect de lege, ci pentru un număr de 15 legi, se arată că această lege „reprezintă un mod eficient de combatere și prevenire a fenomenului corupției, menită să conducă la înlăturarea cauzelor și condițiilor care generează astfel de acte”. Se arată, de asemenea, că, deși prin prevederile sale legea modifică mai multe acte normative, „totuși nu poate fi vorba de mai multe legi promovate prin asumarea răspunderii Guvernului, ci de o reglementare complexă, dar unitară și coerentă, ce cuprinde nu doar dispoziții ce se circumscriu combaterii fenomenului corupției, ci și dispoziții din materii conexe absolut indispensabile realizării scopului propus”. O dovadă că există o singură lege o reprezintă și modul în care aceasta este structurată, cu respectarea art. 47 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, care prevede că „*la legile de mare întindere, capitolele pot fi grupate în titluri și, după caz, în părți, care, la rândul lor, se pot constitui în cărți*”, așa încât nu se poate reține încălcarea art. 3 și 12 din legea menționată.

În legătură cu susținerea privind încălcarea prin titlul IV din lege a prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, se arată că art. 69 alin. (1) din aceeași lege stabilește „persoanele cărora li se aplică prevederile titlului, printre care se numără și primul-ministru”, iar în secțiunile care reglementează cu privire la membrii Guvernului

legiitorul a utilizat sintagma „membru al Guvernului“, așa cum ea se regăsește în dispozițiile constituționale ale art. 103 alin. (2), art. 104 alin. (1) și art. 105, precum și în cele ale art. 3 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor. Din interpretarea sistematică a acestor dispoziții legale rezultă că persoanei care exercită funcția de prim-ministru, precum și celor care au calitatea de ministru le sunt aplicabile prevederile Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și prevederile cuprinse în art. 72, referitor la conflictul de interese, în art. 84 alin. (1) și în art. 86 alin. (2) lit. a), referitoare la incompatibilități, în art. 111–114 referitoare la depunerea declarației de interese. Așa fiind, se apreciază că prin dispozițiile titlului IV din legea ce face obiectul sesizării nu se creează vreo discriminare, nefiind astfel încălcate prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

În sfârșit, cu privire la obiecția potrivit căreia art. 73 alin. (7) din titlul IV al cărții I „anulează dreptul de a exercita o funcție publică, în timp ce Constituția prevede numai posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și nu anularea dreptului sau a libertății în sine“, se arată că suntem în prezența unei interdicții, iar nu a unei restrângeri a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, în sensul art. 49 din Constituție. Interdicția instituită de text creează o stare de incompatibilitate pentru persoanele care au săvârșit o abatere administrativă, constatată prin hotărâre judecătorească sau, după caz, prin decizie a primului-ministru, în exercitarea unei funcții publice dintre cele prevăzute la art. 72 alin. (1), pentru o perioadă de 3 ani. Această interdicție are drept scop apărarea intereselor publice, interese ce trebuie să stea la baza exercitării oricărui demnitate publice și funcții publice, iar decăderea din dreptul de a mai exercita o funcție publică operează în temeiul legii, ca sancțiune aplicabilă persoanelor care încalcă dispozițiile privitoare la conflictul de interese.

Președintele Senatului a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. I/218 din 14 aprilie 2003, apreciind, de asemenea, că sesizarea este neîntemeiată. Astfel, în legătură cu obiecția de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 113 alin. (1) din Constituție, se arată că actul normativ asupra căruia Guvernul și-a angajat răspunderea are ca obiect unitar relații ce determină sau favorizează ori pot reprezenta premise și situații ce pot avea ca urmare, în diversele domenii specifice, acte de corupție și asemenea relații sunt reglementate prin titlurile care structurează proiectul de lege. Cu privire la cea de a doua obiecție de neconstituționalitate se arată că din art. 69 alin. (1) lit. d) din titlul IV, intitulat „*Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice*“, se constată, „cu evidență, că legea nu a omis ci, dimpotrivă, prevede expres funcția de prim-ministru“, așa încât susținerea nu poate fi reținută. În ceea ce privește ultima obiecție de neconstituționalitate, se apreciază că reglementarea „este obișnuită și nu face nici o excepție de la regimul sancționator“, deoarece „legea este cea care prevede decăderea din dreptul de a exercita o funcție publică acea persoană care s-a constatat că a comis o faptă ilicită în exercitarea funcției și pentru care a fost sancționată administrativ sau penal“.

Guvernul a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/3.563/A.N. din 10 aprilie 2003, considerând că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel se arată că, în concepția Guvernului, activitatea de prevenire

și combatere a corupției impune în mod esențial o abordare sistemică, multidisciplinară, coerentă și unitară pe plan legislativ și, în acest scop, a adoptat soluția de a-și angaja răspunderea printr-un singur act normativ, complex și cuprinzător. Chiar dacă prin conținutul său legea cuprinde mai multe reglementări de sine stătătoare sau aduce modificări unor acte normative în vigoare, nu este vorba de mai multe legi promovate prin angajarea răspunderii Guvernului, ci este vorba, pe de o parte, de dispoziții ce vizează direct combaterea fenomenului corupției, iar pe de altă parte, de dispoziții din materii conexe, absolut indispensabile realizării scopului propus. Faptul că ne aflăm în prezența unei singure legi rezultă și din modul cum aceasta este structurată, cu respectarea normelor de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000, de exemplu, în art. 47 alin. (3), potrivit căruia în legile de mare întindere capitolele pot fi grupate în titluri și, după caz, în părți, care, la rândul lor, se pot constitui în cărți. Așadar, legea criticată este redactată cu respectarea dispozițiilor menționate și obiecția autorilor sesizării referitoare la încălcarea prevederilor art. 113 alin. (1) din Constituție, precum și a dispozițiilor art. 3 și 12 din Legea nr. 24/2000 nu poate fi reținută.

În ceea ce privește neconstituționalitatea titlului IV din lege, referitor la „*Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice*“, în legătură cu care se susține că este contrar art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, Guvernul apreciază că obiecția nu are suport nici în textul legii și nici în Constituție. În acest sens arată că, potrivit art. 69 alin. (1) lit. d) din cap. IV al titlului IV, prevederile titlului se aplică și primului-ministru, care, într-un regim parlamentar, „nu răspunde și nu poate să răspundă decât față de Parlament“.

Cu referire la ultima obiecție, constând în susținerea de neconstituționalitate a art. 73 alin. (7) din titlul IV al legii, care, în opinia autorilor sesizării, încalcă art. 49 din Constituție prin aceea că „anulează dreptul de a exercita o funcție publică, în timp ce Constituția prevede numai posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și nu anularea dreptului sau libertății în sine“, iar „primul-ministru poate hotărî decăderea unei persoane din dreptul de a exercita o funcție publică“, se arată că măsura instituită prin textul criticat reprezintă „o restrângere a capacității de folosință a persoanei care a săvârșit o abatere administrativă prin încălcarea art. 72 alin. (1) din lege“. Dispoziția privind decăderea din dreptul de a exercita funcțiile menționate este o măsură care se impune pentru a asigura îndeplinirea cu obiectivitate de către persoanele care exercită o demnitate publică sau o funcție publică de autoritate a atribuțiilor ce îi revin potrivit Constituției și altor acte normative, în deplină concordanță cu principiile imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public care stau la baza conflictului de interese. Decăderea din dreptul de a exercita aceste funcții operează în temeiul legii, iar nu în temeiul unei hotărâri a primului-ministru. De altfel, potrivit art. 75 din lege, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, ca urmare a existenței unui conflict de interese, se poate adresa instanței de judecată competente.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și

sanționarea corupției, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 2, 12 și 17 din Legea nr. 47/1992, republicată, să se pronunțe asupra acestei sesizări de neconstituționalitate.

Obiectul sesizării, așa cum rezultă din formularea dată de cei 70 de deputați, îl constituie dispozițiile Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Guvernul României și-a angajat răspunderea asupra proiectului Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în condițiile art. 113 alin. (1) din Constituție. În virtutea acestor dispoziții constituționale, Guvernul își poate angaja răspunderea în fața Camerei Deputaților și Senatului, în ședință comună, asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege.

I. O primă obiecție de neconstituționalitate privește ansamblul legii și constă în susținerea potrivit căreia, în realitate, Guvernul și-a asumat răspunderea asupra unui număr de 15 legi, adunate într-un proiect eclectic. Această obiecție nu poate fi primită, deoarece legiuitorul poate să reglementeze printr-o lege un grup complex de relații sociale, în vederea obținerii unui rezultat dezirabil la nivelul întregii societăți. Din acest punct de vedere Legea privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și combaterea corupției reglementează, în mod primar, modifică și completează acte normative existente, pentru obținerea transparenței decizionale, în scopul prevenirii și combaterii corupției.

De altfel, un asemenea procedeu legislativ a mai fost utilizat de Parlamentul României. Amintim, de exemplu, Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999, care modifică și completează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, Legea nr. 94/2002 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, și introduce, în titlul VI, o reglementare distinctă privitoare la regimul juridic al garanțiilor reale imobiliare; Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 27 iunie 2002, care modifică, între altele, Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, Legea bancară nr. 58/1998, Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor; Legea nr. 59/1993 pentru modificarea Codului de procedură civilă, a Codului familiei, a Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990 și a Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi.

Astfel de reglementări nu se abat de la regulile întocmirii unui proiect de lege, așa cum sunt stabilite prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, însă prin complexitatea lor nu au aceeași alcătuire ca un proiect de lege consacrat reglementării unei singure materii. Având în vedere scopul unic

al noii reglementări cuprinse în Legea privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și combaterea corupției, modul în care aceasta este structurată nu este de natură să afecteze, așa cum susțin autorii sesizării, dispozițiile art. 113 alin. (1) din Constituție și nici pe cele ale art. 3 și 12 din Legea nr. 24/2000.

II. Cea de a doua obiecție de neconstituționalitate privește titlul IV al cărții I din lege, intitulat „*Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice*”, în legătură cu care se susține că „se referă numai la miniștri, nu și la primul-ministru”, care, potrivit acestui text, „este mai presus de lege”, încălcându-se astfel prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Și această susținere este neîntemeiată, deoarece primul-ministru este membru al Guvernului, împreună cu ceilalți miniștri, fapt ce nu exclude această funcție de la regimul incompatibilităților și al conflictelor de interese. De altfel, art. 69 alin. (1) lit. d) din titlul IV al legii desemnează în mod expres funcția de prim-ministru printre funcțiile cărora li se aplică prevederile acestui titlu.

De asemenea, chiar în cadrul guvernelor anterioare au existat ierarhii ale funcțiilor în Guvern, distingându-se între primul-ministru, miniștri de stat și miniștri, fără a se considera că aceste ierarhizări afectează regimul incompatibilităților.

Cât privește invocarea, în sprijinul susținerii obiecției de neconstituționalitate, a Deciziei Curții Constituționale nr. 122 din 22 octombrie 1996, Curtea constată că prin această decizie s-a constatat nerespectarea procedurilor constituționale de adoptare a Legii privind statutul deputaților și senatorilor, sub aspectul încălcării de către Parlament a procedurii de înlăturare a divergențelor dintre cele două Camere în ședință comună. Așa fiind, decizia menționată nu este relevantă în această cauză.

III. În sfârșit, ultima obiecție de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 73 alin. (7) din titlul IV al legii, care prevede: „*Persoana care a săvârșit o abatere administrativă constatată potrivit alin. (3)–(6) este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție publică dintre cele prevăzute la art. 72 alin. (1) pentru o perioadă de 3 ani de la data publicării hotărârii judecătorești sau, după caz, a deciziei primului-ministru.*” Se consideră că prin aceste dispoziții se „anulează dreptul de a exercita o funcție publică”, întrucât „primul-ministru poate hotărî decăderea unei persoane din dreptul de a exercita o funcție publică”, ceea ce încalcă art. 49 din Constituție, referitor la „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”.

Examinând această obiecție de neconstituționalitate, Curtea observă că legiuitorul nu are în vedere orice persoană, ci o persoană care exercită o funcție publică și care a săvârșit o abatere disciplinară. Textul criticat permite primului-ministru ca, în cazul funcționarilor publici pe care îi numește, să aplice sancțiuni pentru săvârșirea unor abateri disciplinare, a căror urmare poate fi decăderea funcționarului public din dreptul de a exercita o funcție publică. În lupta împotriva corupției o asemenea măsură nu numai că este justificată, dar este și absolut necesară. Mai mult, decăderea din dreptul de a exercita o funcție publică nu este o măsură arbitrară a primului-ministru, deoarece ea operează în temeiul legii și este supusă, potrivit art. 73 alin. (5) din lege, controlului judecătorec. În consecință, Curtea nu poate reține încălcarea art. 49 din Constituție, astfel încât și critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 73 alin. (7) din lege urmează a fi respinsă.

Față de considerentele expuse mai sus, având în vedere dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 49 și ale art. 113 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 2 alin. (3), ale art. 13 alin. (1) lit. A.a), ale art. 17 și următoarele din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Constată că procedura de adoptare a Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției este constituțională.
2. Constată că prevederile titlului IV și ale art. 73 alin. (7) din lege sunt constituționale.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
Definitivă și obligatorie.

Dezbaterea a avut loc la data de 16 aprilie 2003 și la aceasta au participat: Nicolae Popa, președinte, Costică Bulai, Nicolae Cochinescu, Constantin Doldur, Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Șerban Viorel Stănoiu, Lucian Stângu și Ioan Vida, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro